

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

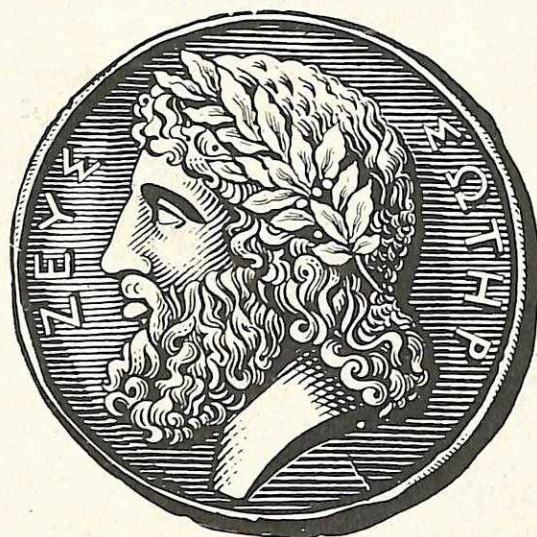
ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 383 22 ΦΕΒ/ΡΙΟΥ 1963 ΔΡ. 5

23

ΑΠΟ ΤΑ
ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ
ΜΟΝΤΕΛΑ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ
ΜΟΔΑΣ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 230-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

Η ΜΑΓΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΜΙΛΛΑ

2

μεγάλες εταιρίες, η **AIR FRANCE**

καὶ ἡ **Kodak** ΑΘΗΝΩΝ

προκηρύσσουν διὰ τοῦ περιοδικοῦ

ΕΙΚΟΝΕΣ

τὸν μεγαλύτερο διαγωνισμό ἐγχρώμων φωτογραφιῶν ποὺ διεξήχθη
στὴν Ἑλλάδα καὶ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτο στάδιο γιὰ τὴν συμμετοχὴ
εἰς τὸν ἐγκυρότερο διεθνή διαγωνισμόν ἐγχρώμου φωτογραφίας

6

- μεγάλα ἔπαθλα**
- Α'** ΕΝΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΑ — ΠΑΡΙΣΙ ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΜΕ CARAVELLE ΤΗΣ AIR FRANCE
 - Β'** ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ KODAK RETINA AUTOMATIC I
ΜΕΤΑ ΔΕΡΜΑΤΙΝΗΣ ΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΜΣ
 - Γ'** ΕΝΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΑ — ΝΙΚΑΙΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΜΕ CARAVELLE ΤΗΣ AIR FRANCE
 - Δ'** ΜΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΛΗΨΕΩΣ CINÉ KODAK ZOOM
8 m.m. AUTOMATIC ΚΑΙ ΦΙΛΜΣ
 - Ε'** ΕΝΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΑ — ΡΩΜΗ ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΜΕ CARAVELLE ΤΗΣ AIR FRANCE
 - ΣΤ'** ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ KODAK RETINETTE IB
ΜΕΤΑ ΔΕΡΜΑΤΙΝΗΣ ΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΜΣ

Μία θαυμασία εὐκαιρία γιὰ κάθε ἐρασιτέχνη φωτογράφο

ΤΟ ΘΕΜΑ (ἢ ὁμορφιὰ καὶ ἡ χαρὰ
τῆς ζωῆς μέσα στὸν ἐλληνικὸν χῶρον)
ΚΑΙ ΟΙ ΟΡΟΙ (χρόνος ἐνάρξεως
καὶ λήξεως, τρόπος ἀποστολῆς κλπ.)

στὶς **ΕΙΚΟΝΕΣ** τὴν ἄλλη ἐβδομάδα

ΘΕΛΕΤΕ
ΝΑ ΠΑΡΕΤΕ
ΕΝΑ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ Orlon i

Τότε πρέπει να δεβαιωθήτε ότι στο έσωτερικό του πλεκτού υπάρχει ή μικρή αυτή ετικέττα, που σας έγ-
γυάται την γνησιότητα του. Είναι ένα μέτρον απο-
φυγής απομιμήσεων που απεφασίσθη από κοινού
υπό της DU PONT DE NEMOURS και των εργοστασίων
ΛΑΝΑΡΑ « χρισόλαν » τὰ ὁποία ἔχουν τὴν ἀποκλει-
στικότητα παραγωγῆς Ὀρλόν στὴν Ἑλλάδα. Τὰ πλε-
κτά ORLON δὰ φέρουν ἀπὸ σήμερον τὸ διακριτικὸ
αὐτὸ γνῶρισμα καλῆς ποιότητος καὶ γνησιότητος.

Orlon —

DACRON —

ΤΑ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΠΛΕΚΤΑ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 383 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Η' 22 ΦΕΒ/ΡΙΟΥ 1963

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αγίας Ζώνης 24, Αθήναι)

Γραφετα:
Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Έκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:
Έσωτερικόν, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησίαν δραχ. 260.
Έξωτερικόν, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησίαν δολλάρ. 14.

Αεροπορικῇ ἀποστολῇ κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφω-
νίαν. Απαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδι-
κοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Οἱ ἀναγνῶστες
μας
γράφουν

Κυκλοφοριακά

Νομίζομεν ὅτι τὸ βασικώτερον αἴ-
τιον τῆς κυκλοφοριακῆς μας κακοδαι-
μονίας θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ εἰς
τὴν ἀπειθαρχίαν καὶ ἑλλειψιν κατανοή-
σεως καὶ ἀλληλοσεβασμοῦ πεζῶν καὶ ὀ-
δηγούντων. Ένα ἄλλο βασικὸν αἴτιον
αὐτῆς τῆς ἀφορήτου καταστάσεως εἰς
τὸ κέντρον τῆς πόλεως εἶναι ὅτι οἱ μὲν
ἐρασιτέχναι ὁδηγοὶ κατὰ κανόνα πη-
γαίνουν σιγά, οἱ δὲ ἐπαγγελματίαι (Ι-
δίως ταξί) διάζονται. Δημιουργοῦνται
τοιουτοτρόπως ἀνώμαλοι εἰς τὴν πο-
ρείαν—πορείαν ἐν συμφορῇ—μέ-
τὰς ἀλλαγῆς λαρίδων κυκλοφορίας, τὰ
σφηνώματα καὶ τὰ προσπεράσματα.
Θὰ πρέπει νὰ καταλάβουν οἱ πάντες
καὶ τὰ πάντα ὅτι εἰς τὸ κέντρον μιᾶς
πόλεως, ὅπως αἱ Αθήναι, ποὺ δὲν ἔ-
χει κἀν ἑξ ἀρχῆς ρυμοτομικὴν κατα-
σκευὴν, θὰ πρέπει νὰ πηγαίνουν ΣΙΓΑ
καὶ πάντοτε ἐντὸς τῶν καθωρισμένων
λαρίδων, χωρὶς διασύνες (ἐκτός τῶν
εἰδικῶν περιπτώσεων τοῦ συνεχοῦς κορ-
ναρίσματος) καὶ καταστρεπτικούς διὰ
τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κυκλοφορίας ἐλι-
γμούς... Τὰ βαρέα ὀχήματα (τρόλλεϋ,
λεωφορεῖα κλπ.) θὰ πρέπει νὰ ὑποχρε-
ωθῶν νὰ κινούνται εἰς τὰς δύο τουλά-
χιστον πρὸς τὰ δεξιὰ διαδρομὰς καὶ
ἐν ΟΥΔΕΜΙΑ περιπτώσει νὰ τὰς ὑπερ-
βαίνουν, ἰδίως εἰς τὰς αἰχμὰς τῶν στά-
σεων καὶ τῶν τερματισμῶν, ἀπὸ Μα-
κρυγιάννη μέχρι Πολυτεχνείου. Αἱ ἀ-
παράδεκτοι ὑπερβάσεις ποὺ παρατη-
ροῦνται καθημερινῶς προκαλοῦν ἀφάν-
ταστον καὶ ἐπικίνδυνον κυκλοφορικὴν
ἀναστάτωσην ὅλαι αἱ λαρίδες κυκλοφο-
ρίας ἀπὸ τὴν κίνησιν καὶ τὰ προσπε-
ράσματα τῶν βαρέων ὀχημάτων, χωρὶς
νὰ ὑπάρχῃ δόσιος διὰ τὰ μικρότερα.
Ἡ στάθμευσις, ἀπαγορευομένη ὁρθῶς,
οἰουδήποτε ὀχήματος ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πα-
νεπιστημίου, Σταδίου, Ἀκαδημίας,
Πατησίων κλπ., θὰ πρέπει νὰ διώκε-
ται μετὰ σχολαστικῆς αὐστηρότητος.
Ἡ αὐτόματος φωτεινὴ σηματοδότησις
θὰ πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ προοδευτικῶς
παντοῦ. Εἶναι ἀπαράδεκτον δισταυρώ-
σεις ὡς τοῦ «Χίλτον» (οἱ κόμβοι ἀνευ
σηματοδότησεως δὲν ἐξυπηρετοῦν θετι-
κῶς τὴν κυκλοφορίαν), τοῦ τέρματος

Ἀμπελοκήπων, τῶν δισταυρώσεων τῆς
Λ. Ἀλεξάνδρας μετὰ τῶν ὁδῶν Δ. Σού-
τσου, Ἱπποκράτους καὶ Σπυρ. Τρικού-
πη, τῶν ὁδῶν Μακρυγιάννη - Χατζη-
χρήστου, τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς μετὰ τῶν
καθέτων καὶ περισσότερον μετὰ τῶν ὀ-
δῶν Κολοκυνθῶς καὶ Θερμοπυλῶν, τῶν
καθέτων πρὸς τὴν ὁδὸν Ἀγίου Κων-
σταντίνου, καὶ τόσαι ἄλλαι, νὰ εὐρί-
σκονται ἀνευ σηματοδοτῶν, παρὰ τὰ
συνεχιζόμενα ἀτυχήματα. Αἱ ὁδοὶ Αἰό-
λου καὶ Ἀθηνᾶς θὰ πρέπει νὰ πειθαρχ-
ηθοῦν ἀπὸ ἀπόψεως πορείας πεζῶν
καὶ, ἀφοῦ τοποθετηθοῦν αὐτόματοι ση-
ματοδότη, νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὴν κυ-
κλοφορίαν ἀνέτως. Ἐπίσης ἡ ὁδὸς Ἀ-
ποστόλου Παύλου τοῦ Θεσίου θὰ πρέ-
πει νὰ διαπλατυνθῇ πρὸς τὴν πλευρὰν
τοῦ ἀλυσσίου τῆς Ἀκροπόλεως, διότι
προσφέρεται θαυμασίως εἰς τὴν ἐπι-
δωκομένην ἀποσυμφορήσιν. Ἐπίσης ἡ
ὁδὸς Δροσπούλου καὶ ἡ συνεχόμενη ὀ-
δὸς Παλαμά —μόνοι ἐπὶ τοῦ παρόντος
λύσεις ἀποσυμφορήσεως τῆς δεινοπα-
θούσης Πατησίων— θὰ πρέπει νὰ ἀπο-
περατωθῶν τὸ συντομώτερον.

Ἀθήναι Κ. ΠΑΠΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Γιὰ τὸν Index

Διάβασα τὸ «Ζητείται...». Ἀριστο-
τεχνικὴς ὕψης κλπ., ὅπως πάντα. Πλὴν
μιά ἀπορία... «...Δὲν ὑπάρχει μιά ὁ-
ραία, ἁρμονικὴ καὶ π λ ῆ ρ η σ...»,
γράφετε περίπου. Καὶ τὸ συμπέρασμα,
ἀδιάστατο, κατηγορηματικόν: «Δὲν ὑ-
πάρχει οὔτε μιά γυναίκα τῆς προκο-
πῆς». Ἡ σειρά τῆς ἀπορίας: Τί πλά-
τος ἀντιπροσωπεύει τὸ «ζητείται». Δὲν
τὸ δευκρινίζετε. Ποιοὶ ζητοῦν; Καὶ
τὸ διευκρινίζετε. Ποιοὶ ζητοῦν; Καὶ
καθημενοὶ κατὰ κανόνα σὲ ψηλότερες
πνευματικὰς καὶ κοινωνικὰς βαθμίδας,
Μὰ αὐτοί, δυνατόν νὰ ἱκανοποιηθοῦν
καὶ νὰ ἀρκεσθοῦν καὶ τὶς ὀλίγες, ἔ-
στω καὶ ἂν μετὰ κόπου τὶς ἀνασύρουν
ἀπὸ τὴν ἀφάνεια, «αἰμάσσουσες καὶ ἀ-
σπαίρουσες», ὅπως δέχεσθε τελικῶς...
Καὶ οἱ πολλοί, τί ζητοῦν; Ἡ μεγάλη
ἀνώμυλος καὶ, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀνώ-
μιμος μᾶζα τῶν ἀρρένων, οἱ «μέσοι
ἄνθρωποι» ζητοῦν καὶ αὐτοί; Καὶ μὴ
μοῦ ἰσχυρισθῇ τὸ ἀντίθετο... Ἀνώ-

Τὴν ἀγαπημένην σας
Κομάντια 4711...

..... τώρα τὴν
βρίσκετε σ' ὅλα
τὰ εἰδικὰ κατα-
στήματα.

4711

EAU DE COLOGNE

ΒΕΡΝΙΚΙ ΚΑΙ ΚΡΑΓΙΟΝ *Μπαλζέ*
σε ώραίους, μοντέρνους
χρωματισμούς.

*Κυκλοφορεί
δ' όλον
τον κόσμο.*

Le rouge baiser
Εισάγεται κατ'εὐθείαν από τὸ Παρίσι καὶ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Ανακοινώσεις

Κατόπιν των προσφάτων αποφάσεων, διὰ
τὰ ἐκδιδόμενα ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου καὶ
ἐφ' ἑξῆς ἀσφαλιστήρια συμβόλαια, εἰδικὴ
ὕπηρεσία μας ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ
κοινοῦ πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν ἐν
σχέσει πρὸς τὰς

ΝΕΑΣ ΤΙΜΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ

Πληροφορίαι Ἀκαδημίας 61
Τηλέφωνα 610.400 (Κέντρον) καὶ 629.431, 2, 3,

ΗΛΙΟΣ
~ ασφαλεία σας

ΑΡΜΟΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ριμοὶ καὶ ἀποποθέττοι οἱ πολλοί.
Ἄλλως, ἡ στήλη σας, δὲν θὰ εἶχε παρὰ
νὰ ἐπαίνῃ ἕνα ἐπίγειο παράδεισο...
Ἔτσι, πὼς λοιπὸν ἡ μετρίότης εἶναι
δυνατὸν νὰ ἀπαιτῇ τὴν τελειότητα;

Ἀθῆναι

Δ. ΤΣΟΥΜΠΟΣ

Τηλεφωνικὰ τέλη

Ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέρα τῆς ἐκδό-
σεως τοῦ περιοδικοῦ «Εἰς τὸν ἔξω»
εἶμαι τακτικὸς τοῦ ἀναγνώστη. Φυ-
σικὰ, ἡ τόση ἐκτίμησις καὶ ἀγάπη διὰ
τὸ περιοδικὸ τοῦτο, μὲ κάνει νὰ μὴν
ἀφῆνω σειρά γιὰ σειρά ἀδιάβαστη καὶ
ἐπομένως καὶ τὴν στήλην τῆς ἀλληλο-
γραφίας. Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Με-
σὴν ἡμέρᾳ» τῆς 18ης Δεκεμβρίου
1962 ἐδιάβασα τὸ ἀκόλουθον δημο-
σίευμα περὶ τηλεφωνικῶν τελῶν: «Ἐὰ
τηλεφωνικὰ τέλη τῶν συνδιαλέξεων με-
ταξὺ Ἀθηνῶν - Ἀμαρουσίου, Κηφισίας
καὶ Γλυφάδας μειοῦνται κατὰ 50%...
Οὕτω αἱ μεταξὺ Ἀμαρουσίου, Κηφισίας,
Γλυφάδας - Ἀθηνῶν καὶ ἀντι-
στρόφως διεξαγόμεναι συνδιαλέξεις δι-
αρκείας 3 λεπτῶν θὰ χρεοῦνται μὲ 1
μονάδα, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε 2... Τὰ
νέα τιμολόγια θὰ ἰσχύουν ἀπὸ 1ης Ἰα-
νουαρίου 1963». Λαμβάνων ἀφορμὴν ἀ-
πὸ τὸ ἀνωτέρω δημοσίευμα, ἀπεφάσισα
νὰ κάνω τὰ παράπονά μου πρὸς τὴν
ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ο.Τ.Ε., καὶ
τὴν παρακαλῶ, ἀφοῦ διαβάσῃ ταῦτα,
νὰ μὴν ἀδιαφορήσῃ, ἀλλὰ νὰ ἐνδι-
αφερθῇ διὰ τὸ παρὸν ζήτημα. Δὲν θὰ ἐ-
πρεπε ὁ Ο.Τ.Ε. νὰ ἐκδώσῃ ἕνα πλῆρη
κατάλογον μὲ ὅλας τὰς τιμὰς τῶν
χρεομένων τελῶν καὶ νὰ τὸν διανεμῇ
εἰς ὅλους τοὺς κατόχους τηλεφώνων καὶ
ἰδίως εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι διαθέτουν
τὴν τηλεφωνικὴν τὴν συσκευὴν πρὸς
χρῆσιν τοῦ κοινοῦ; Ἄλλοι περιπτέρου-
χοι διὰ συνδιαλέξεων μεταξὺ Γλυφάδας
Ἀθηνῶν ζητοῦν 3 δραχμὲς, καὶ ἄλλοι
2 δραχμὲς. Καὶ ἀναφέρω ἕνα πρόσφα-
τον παράδειγμα: Ἐνα τηλεφώνημα με-
ταξὺ Καλαμακίου - Γλυφάδας, τὴν 28)
1) 1963, τὸ ἐπλήρωσα, διὰ 3 λεπτὰ,
3.50 δραχμὲς. Θὰ πρέπει νὰ τεθῇ τέ-
λος εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, οὕτως ὥστε
οἱ πολῖται τοῦ ἀστέως τούτου νὰ μὴν
πίπτουν θύματα κερδοσκοπῶν περιπτε-
ροῦχων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ζωγραφικὴ καὶ τουρισμός

Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια τὸ
«Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασί-
ας» καὶ τὸ ξενοδοχεῖο «Γαλήνη» τῶν
Καμένων Βουρλῶν, γιὰ τὴν καλλιτεχνι-
κὴν ἐκθεσὴν ποὺ διοργάνωσε τὸ πρῶτον
καὶ γιὰ τὴν φιλοξενίαν ποὺ προσέφερε
σ' αὐτὴν τὸ δεύτερον. Τέτοιες λαμπρὲς
πρωτοβουλίες ὠφελοῦν καὶ τὴν τέχνην
καὶ τὸν τουρισμό, καὶ δίδουν ἕνα χαρα-
κτῆρα πολιτισμοῦ. Λαμπροὶ ζωγράφοι
πρώτης σειρᾶς ἐκθέτουν ἀξιόλογα ἔρ-
γα τους, ποὺ δρῶσκουν ἕνα ἐξαιρετὸν
περιβάλλον στὶς ἀνέτες καὶ κομψὲς ἀί-
θουσες τοῦ ξενοδοχείου. Εἶναι ἕνα λαμ-
πρὸν θέμα, γιὰ νὰ γνωρίσῃ ἡ ζωγρα-
φικὴ μας νέους ὁρίζοντες.

Κ. Α. Μ.

Σχολικὰ

Μεγάλῃ ἀναστάτῳσι θὰ ἐπιφέρει ἡ
ἀπόφασις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παι-
δείας νὰ παραταθῇ τὸ σχολικὸν ἔτος
μέχρι τῆς 20ης Ἰουλίου. Ἐκτός τοῦ
ὅτι θὰ εἶναι ἀδύνατον γιὰ τὰ παιδιά
καὶ τοὺς δασκάλους νὰ ἀποδώσουν κα-
τὰ τὸν Ἰούλιον, πολλὰς οἰκογενεῖς ἔ-
χουν προγραμματίσει ὀρισμένον τρό-
πον ζωῆς κατὰ τὸ καλοκαίρι — παραθε-
ρισμός, ἀδειες, ταξίδι — ὁ ὁποῖος ἀ-
νατρέπεται. Ἐφ' ὅσον μάλιστα μεσο-
λαβοῦν οἱ διακοπὲς τοῦ Πάσχα, νομίζω
ὅτι θὰ ἦσαν λογικὰ καὶ ἐπιβεβλημένον
νὰ περιορισθῶν οἱ ἡμέρες τῆς πα-
σχολιῆς ἀργίας στὶς ἀπολύτως ἀναγ-
καῖες — Μ. Παρασκευή, Μ. Σάββατον
καὶ Δευτέρα τοῦ Πάσχα —, ὥστε νὰ
μειωθῶν ἀντιστοίχως οἱ ἡμέρες τῆς
παρατάσεως τοῦ
σχολικοῦ ἔτους. Θὰ
συμφωνοῦν, ἐλπίζω,
καὶ οἱ διδάσκαλοι
καὶ οἱ μαθηταί...
Θεοτόκη Τ. ΤΡ.

Διὰ Ρευματισμοὺς 'Αρδριτικὰ 'Ισχυαλγίαν...

...σὰς συνιστῶ ὑπευθύνως τὴν συσκευὴν:

**ΦΙΛΙΠΣ
infraphil**

Εἰς τὰς ἀνω-
τέρω περιπτώσεις ἡ ἐ-
φαρμογὴ τῆς θερμότη-
τος ἐπιτρέπει τὴν κα-
τάπαυσιν τοῦ πόνου καὶ
εὐνοεῖ τὴν θεραπείαν.
Ἡ εὐεργετικὴ αὐτὴ θερ-
μότης σὰς παρέχεται μὲ
τὸν ἀποτελεσματικώ-
τερον τρόπον ἀπὸ τὴν
συσκευὴν **infraphil**

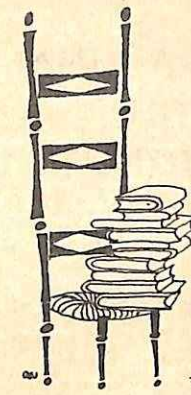
Θεραπεία διὰ τῆς θερμότητος
ΔΡΧ. 350

**ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ INFRAPHIL
ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ**

ΔΙΑΝΟΜΗ ΦΑΜΑΡ Α.Ε.

Συμπληρώσατε καὶ ἀποστεί-
λατέ μας τὸ κάτωθι δελτίον

Πρὸν τὴν **ΦΙΛΙΠΣ Α.Ε.**
Τοχ. Θορὶς 153 - ΑΘΗΝΑΙ
Ἀποστείλατέ μου **ΔΩΡΕΑΝ**, ἀνευ
οὐδεμιᾶς ὑποχρέωσης ἐκ μέρους
μου, τὸ ἀναλυτικὸν τεύχος διὰ τὴν
συσκευὴν **Infraphil**.
ΟΝΟΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

**Βιβλία
ποὺ μᾶς
ἐδίδεισαν**

«ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ ΕΚΕΚΡΑΞΑ»... Κώστα
Καλατζῆ (Βραδεῖον Ἀκαδημίας Ἀ-
θηνῶν), Ἀθῆναι, 1962, «Μόρφωση», σέ-
λιδες 192.

Μετὰ τοὺς «Ἰταλμάχους» καὶ τίς
«Σφαγὲς τῶν Καλαβρύτων», ὁ πολυ-
γράφος συγγραφεὺς δίδει σὲ ἕνα κα-
λατυπωμένο τόμο, τὴν ὥς τώρα ποιητι-
κὴν παραγωγὴν του, ἡ ὁποία στηρίζεται
στὴν ποιητικὴ παράδοσιν τοῦ τόπου.
Στοὺς ἑμμετροὺς καὶ ἐλεύθερους στί-
χους του κλίνει μὲ στοχασμὸ, ἔξαρση
καὶ πάθος τὴν ἀγωνία τῆς ἐποχῆς μας.

Τὸ ἔργο διαιρεῖται σὲ ἐννέα μέρη:
Στὸ τμήμα «Πέλεμος μὲ τὸν Χρό-
νον» δημοσιεύονται τὰ μεγάλα καὶ μακρό-
στιχα ποιήματα τοῦ Κ. Κ., ὅπως τὰ
«Μαῦρα Μαντάτα», ὁ «Ὀλεθρος», προ-
φητικὰ, σκοτεινὰ καὶ ἐφιαλτικὰ, «Ὁ
Λαὸς τῆς Ραχλῆ», τραγωδία τοῦ διω-
γμοῦ τῶν Ἑβραίων, ὁ «Ἐπιτάφιος Ὀρ-
νός», ὁ «Ἐπικός λόγος», ραψωδία ἐπι-
κολυρικὴ τοῦ 40 - 41, «Ἡ Σκατενὴ
Γῆ», φρικτὲς εἰκόνες τῆς μαύρης κατο-
χῆς, καθὼς καὶ τὰ «Πεντελικὰ - Ἑρω-
τικά», δροσερὴ καὶ τρυφερὴ αὖρα σὲ 5.
λο τὸ ἔργο.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Η ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑ-
ΣΙΑ ΤΗΣ». Ἐκδόσις Ἑλληνικοῦ Κέν-
τρου Παραγωγικότητος, «ΕΞΩΤΕΡΙ-
ΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»,
τοῦ ἔτους 1960. Ἐκδόσις Ἑθνικῆς Στα-
τιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, «ΟΙ-
ΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΜ-
ΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑ-
ΔΟΣ». Τεύχος 34. Οἰκονομικὲς εἰδήσεις
ἐσωτερικοῦ, ἐξωτερικοῦ, Τὸ χρονικὸν
τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, Στατιστικαὶ πλη-
ροφορίαι. «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙ-
ΞΕΙΣ». Μηνιαῖον στατιστικὸν δελτίον
τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἀριθ. 41. «ΠΗ-
ΓΑΣΟΣ». Δελτίον τῆς «Μέμμιλα».

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

«ΛΕΥΚΑΔΙΤΙΚΑ». Ἀριθ. φύλλου 54.
Ὅργανον ἐπικοινωνίας καὶ πληροφοριῶν
τῶν ἀπανταχοῦ Λευκαδίων καὶ φίλων
τῆς Λευκάδος. Ἀφιέρωμα στὶς γυναῖκες
τῆς Λευκάδος. «ΝΕΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ».
Ἀριθ. 90. «Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΛΑΚΩ-
ΝΙΑΣ». Φύλλα 197 - 198.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

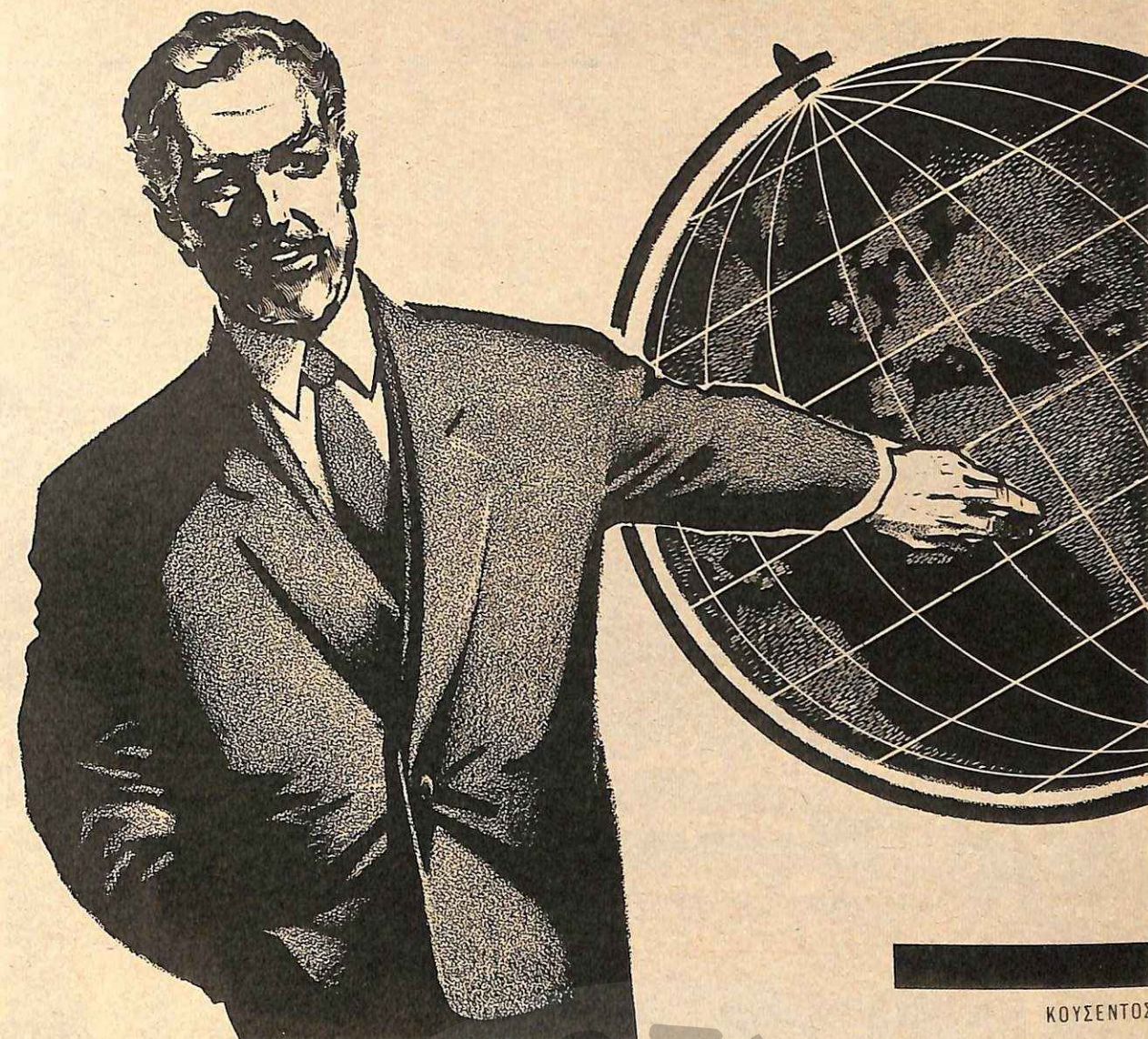
«ΑΛΙΕΙΑ». Μηνιαία ἐπιθεώρησις θαλασ-
σίου πλοῦ. Τεύχος 187.

«ΝΟΜΙΚΟΝ ΒΗΜΑ». Δεκαπενθήμερος
νομικὴ ἐφημερίς. Τεύχος 22.

«ΚΩΔΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ». Φύλλα 114 - 119. Ἐκδόσεις Δικηγορι-
κοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

«ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ». Ἀριθ. 53.
Ἐπιθεώρησις οἰκονομικῶν ἐξελίξεων.
Θέματα: Ἡ Παιδεία, Ἡ ἑλληνικὴ καὶ
αἱ ἐξέλιξις οἰκονομίας κατὰ τὸ 1962, Ἡ
πολιτικὴ τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν, Αὐτο-
ματισμός καὶ ἀπασχόλησις, Ὁ φόρος
κύκλου ἐργασιῶν εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. κ. ἄ.

«21ος ΑΙΩΝ». Τεύχος 23 - 24. Φοιτητικὴ
ἐπιστημονικὴ ἐπιθεώρησις.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

**Τὸ κακάο ποὺ προτιμοῦν ὅλοι οἱ
προηγμένοι λαοὶ τοῦ κόσμου εἶναι
ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ**

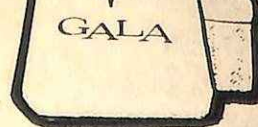

...Καὶ ἡ προτίμησις των δὲν εἶναι τυχαία!
Τὸ κακάο ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ, μετὰ ἀπὸ
εἰδικὴ βιομηχανικὴ ἐπεξεργασία τοῦ κοινοῦ
κακάο, γίνεται εὐδιάλυτον, εὐπέπτον καὶ ἀφο-
μοιώσιμο, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὰ συνήδη κακάο...
ΑΥΤΟ ΕΠΕΤΥΧΕ Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ "ΙΟΝ,"
καὶ προσφέρει στὸ καταναλωτικὸν τῆς
κοινῆς τὸ πραγματικὸ κακάο ΤΥΠΟΥ
ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ, ποὺ συνιστοῦν οἱ διαίτο-
λόγοι γιὰ ὅλους καὶ κυρίως γιὰ τὰ παιδιά,
τοὺς ὑπερήλικες, τοὺς ἀσθενικοὺς ὀργα-
νισμοὺς, τοὺς πνευματικὰ ἐργαζομένους...
ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ!
...ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΥΠΕΡΟΧΗ ΤΟΥ!

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

Τώρα και στην Έλλάδα
κυκλοφορούν
σε μοντέρνους
χρωματισμούς
κραγιόν
και βαφές ονύχων
εις τελείαν αρμονίαν

...ΤΗΣ ΓΝΩΣΤΗΣ
ΦΗΜΙΣΜΕΝΗΣ ΦΙΡΜΑΣ

GALA

ΛΟΝΔΙΝΟΥ

γκρέκα

ΟΛΟ ΧΑΡΑ ΕΙΝΑΙ
Η ΖΩΗ
ΔΙΧΩΣ ΠΟΝΟΥΣ
ΜΕ

ΑΣΠΙΡΙΝΗ

ΠΑΥΣΙΠΟΝΟΝ
ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ
ΑΝΤΙΝΕΥΡΑΛΓΙΚΟΝ

NEO ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΚΟΥΤΙ ΕΛΑΦΡΟ ΠΡΑΣΙΝΟ

LEVERKUSEN
GERMANIAΣ

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Κορσέδες

Έπιστημονικά κατασκευασμένοι Σουηδικοί κορσέδες εξασφαλίζουν ιδεώδη σιλουέττα.

ΧΑΥΤΕΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
ΠΛ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 23
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Βιβλία
που μās
έδωκαν

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ». Τάσου Κορφή. Ποιήματα. Έκδότης Ζάρβανος. Αθήναι. 1963, σελ. 44.
«Κι όμως, ότι κι αν λέμε — υπάρχουν, έστω μέσα στις ραφές, σε παλιά συρτάρια — με χαμένα κλειδιά, σε σπίτια χωρίς ενοίκους, — οι νύχτες που μετρούσαμε τ' άστρα, οι θάλασσες — που μετρούσαμε τα κύματα, τα φθινόπωρα — που μετρούσαμε τα χελιδόνια που φεύγαν. — Υπάρχουν κι υποφέρουν — για τ' άστρα που φυλακίσαμε στα σεντούκια μας, — τα κύματα που περιφράξαμε πίσω από τις προδλήτες, — τα χελιδόνια — που κουράστηκαν να ξεκινησουν».

«ΑΜΠΩΤΙΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙΡΡΟΙΑ». Κάμεν Κάμπερ - Κάρκα. Ποιήματα. Έκδόσεις «Δίφρος», 1962, σελ. 80.
«Η πρώτη συλλογή της νέας ποιητριάς. Περιλαμβάνει 53 ποιήματα, τα περισσότερα εμπνευσμένα από τον αμερικανικό τρόπο ζωής και το αμερικανικό περιβάλλον, στο οποίο ζει η κ. Ι.Κ. «Πλυτά»: «Σ' αυτή την πόλη — καταστάλαξε η ψυχή μας — κι αγαπήσαμε το πρόσωπό μας, — έδω κλείσαμε για πρώτη φορά — τα μάτια με εγκατάλειψη — πιστεύοντας στην ζωή. — Ανώνυμοι ευπνήσαμε ένα πρωί — με την βροσερή μνήμη των παιδιών — και πάνω στην χιονισμένη γη — πλάσαμε το σχήμα μας — με σιγουριά, — έτσι όπως πριν χρόνια — φτιάξαμε τον πρώτο χιονάνθρωπο. — Και τότε μόνο γύρισε στο νούμας — το χωράφι με τ' άστρα γαυού μας — (όπηρε αληθινά) — που εδωδίαζε τον άπειρο κάμπο — των δώδεκα χρόνων».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«ΤΟ ΒΟΛΑΝ». Αριθ. 95. Έπαγγελματικά, τεχνικά και αθλητικά θέματα του αυτοκινήτου.

«ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ». Τεύχος 39. Άρθρα: Π. Μελίτη, «Θέσμοι και ζωή». Κ. Κωνστανταπούλου, «Ο τουρισμός μας και η Κοινή Άγορά». Θέματα: «Η Παιδεία, το φλέγον θέμα εις όλον τον κόσμο και άλλα».

«ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ». Τεύχος 339)1. Άρθρα: Σ. Άργυρού, Ε. Τζαμουράνη, Α. Βασιλοπούλου κ. ά. Χρονογράφημα του κ. Π. Παπαδόπουλου. Έπισκοπήσεις των κυριωτέρων οικονομικών εξελίξεων κ.λ.π.

«ΑΚΤΙΝΕΣ». Αριθ. 238. Από τα περιεχόμενα: «Ένας έπιστήμων διμείλει διά την πίστιν», του δρος Γουόρεν Γουήφερ. «Το άστρον και η ζωή», του κ. Δ. Κωτσάκη. «Η κοινωνική ασφάλις ως σύγχρονον ελληνικόν πρόβλημα», της δ. Χρ. Δαμιανίδου. «Η πνευματική και καλλιτεχνική ζωή του μηνός», του κ. Μ. Νικολαΐδη κ. ά.

«ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ». Άρθρα των κ. κ. Άναργ. Δημητράκου «Η πορεία της ζωής μας», Μ. Παλάφ «Η οικονομική συνεργασία μεταξύ Έλλάδος - Βουλγαρίας», Ι. Φράγκου «Προβλήματα της Ε. Ο. Κ.», Σωτ. Άγαπητίδη «Ο ελληνικός πληθυσμός», Σ. πυρ. Τσακάλη «Η παραγωγή της ελληνικής άλιείας εις πώσιν», Δημ. Σβολοπούλου «Η προσαρμογή εις τάς συνθήκας της Ε. Ο. Κ.», Ι. Λαζαρίδη «Αι ελληνικαί άεροσυγκοινωνίαι», Ι. Παρασχίδη «Ένα έργον έθνικής σπουδαιότητος».

«ΑΛΕΚΤΩΡ»

**Η πιτυρίδα και η τριχόπτωση
θεραπεύονται μόνον με PANTENE**

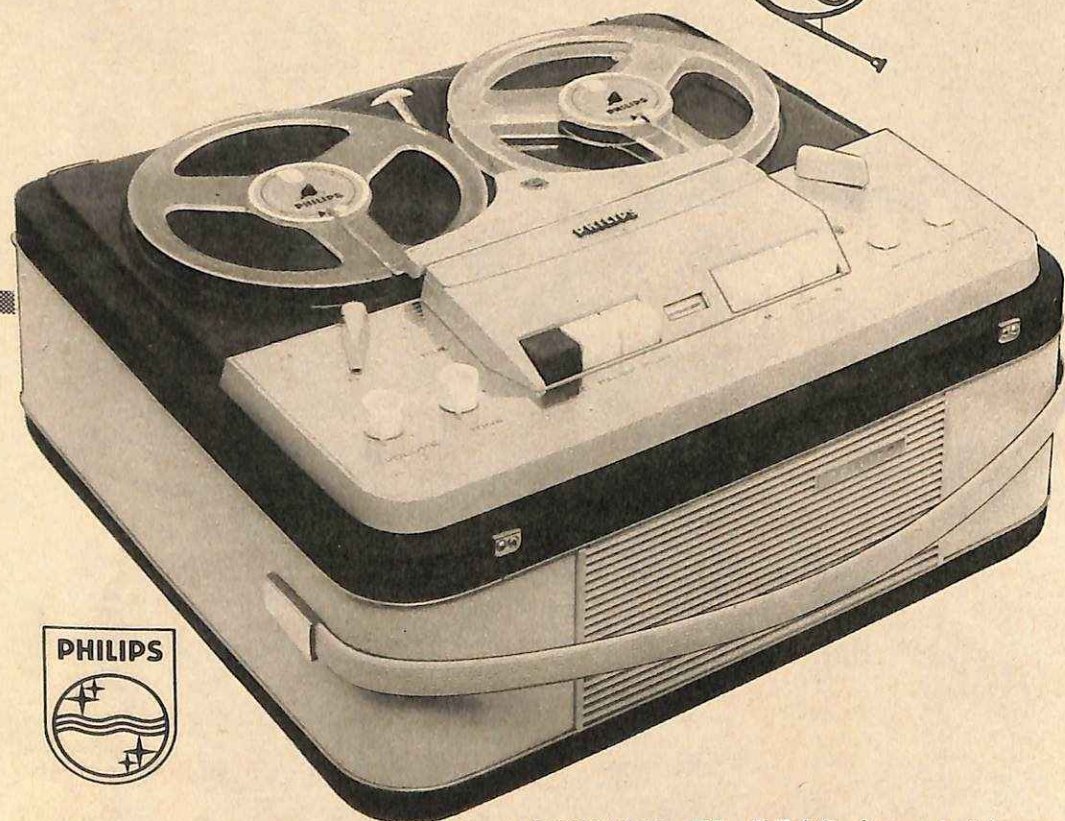
Πολλοί υποφέρουν από πιτυρίδα ή τριχόπτωση, ελάχιστοι όμως γνωρίζουν ότι και οι δύο αυτές ασθένειες προέρχονται συνήθως από έλλειψιν Παντοθενικού οξέος, βιταμίνης του συμπλέγματος Β. Την βιταμίνη αυτήν εξασφαλίζει εις τα μαλλιά μόνον ή PANTENE. Με την PANTENE ή τριχόπτωση σταματά, ή πιτυρίδα εξαλείφεται και τα μαλλιά άνακτούν την φυσικήν των στιλπνότητα και ζωτικότητα. Τρία λεπτά την ημέρα μασσάζ με PANTENE είναι αρκετά διά να έχετε μαλλιά όγιη σ' όλη σας την ζωή.
Σε 60 χώρες του κόσμου έκατομύρια άτομα χρησιμοποιούν την PANTENE. Αρχίστε και σεις από σήμερα.

PANTENE Non gras
διά κανονικά και λιπαρά μαλλιά
PANTENE Gras
διά ξηρά μαλλιά
PANTENE Bleu
διά μαλλιά λευκά ή γκρίζα

PANTENE

ή βιταμίνη των μαλλιών

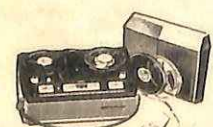
ΣΤΥΛ ΗΧΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ 63

ΝΕΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ EL 3549, θαυμαστό επίτευγμα της ΤΕΧΝΙΚΗΣ - 63, 4 μαγνητικών έγγραφών και με 4η ΤΑΧΥΤΗΤΑ που σας επιτρέπει συνεχή μουσική απόλαυση 32 ώρων. Δρχ. 6.500

ΦΙΛΙΠΣ

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ σας εξασφαλίζουν την καλύτερη ποιότητα, την άριστη μουσική απόδοση και τον τέλειο τεχνικό εξοπλισμό παρακολούθησής από τα ειδικευμένα συνεργεία της ΦΙΛΙΠΣ.

EL 3541
4 μαγνητικών έγγραφών μελετημένο και κατασκευασμένο για να εξυπηρετήσει το σημερινό μοντέρνο σπίτι. Δρχ. 4.500

ΦΟΡΗΤΟ Μαγνητόφωνο EL 3585 με τρανζίστορς εύκολο στη μεταφορά, με μεγάλη διάρκεια έγγραφης. Δρχ. 3.575

ΝΕΟ Στερεοφωνικό Μαγνητόφωνο EL 3547 4 μαγν. έγγραφών, 2 ταχυτήτων. Τελείας έγγραφης και άνωμεταδόσεως. Δρχ. 6.600

ΝΕΟ Στερεοφωνικό Μαγνητόφωνο EL 3534 ανυψωτός κλάσεως, 4 μαγν. έγγραφών και με την 4η ΤΑΧΥΤΗΤΑ. Δρχ. 9.750

ΦΟΡΗΤΟ Μαγνητόφωνο ρεόματος EL 3514 4 μαγν. έγγραφών, με διάρκεια έγγραφης 4 ώρων. Δρχ. 3.875

γυρέα

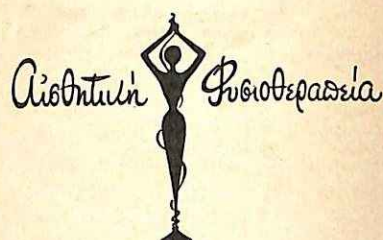

από έγχώρια μέχρι

Baccarat

Έπωφεληθήτε του 20ημέρου φθάνειας...

ΑΚΡΟΝ
ΙΑΙΟΝ ΚΡΥΣΤΑΛ

Στο έπιστημονικό Ίνστιτούτο Αισθητικής και Ψυχοθεραπείας, της Κας Τόσας Πριοβόλου-Τσιμλεκτογλου Χέυδεν 9, πλατεία Βικτωρίας, τηλ. 834.441, με τις τέλειες εγκαταστάσεις του, θα έχετε μία έπιστημονική περιποίηση προσώπου με τα τελειότερα μέσα αισθητικής. Έπίσης καταπολεμάτε το λίπος και την κυτταρίτιδα με την περίφημη συσκευή Linden-Sanna σε συνδυασμό με μασσάζ χειρός και χρήση του τελευταίου τύπου μηχανήματος G-5.

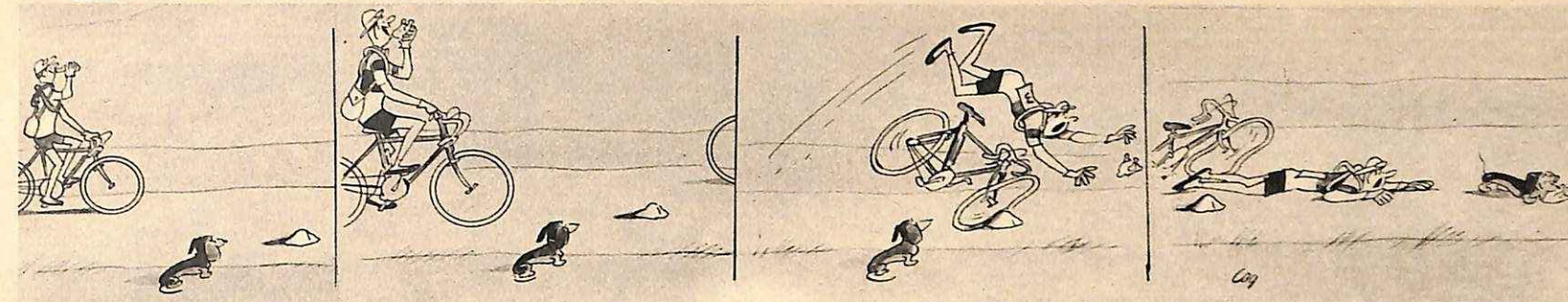
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ & ΨΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΟΤΑ ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ - ΤΣΙΜΛΕΚΤΣΟΓΛΟΥ ΔΙΠΛ/ΧΟΣ WIENER ΚΟΣΜΗΤΙΚΟΝ

Χέυδεν 9 Πλατεία Βικτωρίας Τηλ. 834.441

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΑΡΜΟΝΙΚΟΣ συνδυασμός βερνικοκκί, πράσινου και χιτρίνου, σκουπισμένος σε ύφανση έμπροσθι σχέδια, άποιστεί το άνοιξιάντικο γόνιο της θνετορόδους βραδινής δημιουργίας του Ζακ Γκέρφ, που ανυψώνεται από χονδρά μπροστά τοβάκια του Σάολ Ζονονιάν. Μία από τις θαυμάσιες παλαιολογίες της μόδας του 1963 που παρουσιάζουμε στις σελ. 26-34. Φωτογρ. έξωφύλλου: Anthony Rivers - Camera Press

Χιούμορ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

ΟΧΙ 4 ΑΛΛΑ... ΜΙΑ!

Όχι 4 διαφορετικές κρέμες στο πρόσωπο αλλά ΜΙΑ και μόνον με τις ιδιότητες των τεσσάρων..

4 PURPOSE CREAM (ΚΡΕΜΑ 4 ΧΡΗΣΕΩΝ)

ΤΗΣ

Lady Esther

CHICAGO-ILLINOIS, U.S.A.

1. ΩΣ ΚΡΕΜΑ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΑΝΤΙ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΟΣ
2. ΩΣ ΒΑΣΙΣ ΠΟΥΔΡΑΣ
3. ΩΣ ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ
4. ΩΣ ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Χ. ΛΑΠΑΣ - Μ. ΡΟΥΝΤΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 3 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 529.764
ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ: ΤΟΥΤΖΙΑΡΙΑΝΗΣ & ΣΙΑ
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 50 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 522.439

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΔΙΑ ΞΗΡΑ ΚΑΙ ΛΙΠΑΡΑ ΔΕΡΜΑΤΑ

PURPOSE CREAM

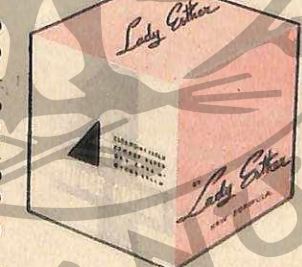
Η χρησιμοποίησις διαφόρων κρεμών, με διαφορετικές ιδιότητες, έχει διαπιστωθή ότι ταιριάζει αφάνταστα την έπιδερμίδα και εξασθενεί τα κύτταρα, ενώ αντίθετως, η 4 PURPOSE CREAM της LADY ESTHER, ξεκουράζει την έπιδερμίδα και ένεργεί ρυθμιστικώς επί της λειτουργίας των κυττάρων.

ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ
ΔΡΧ. 19

ΒΑΖΟ ΜΙΚΡΟ
ΔΡΧ. 35

ΒΑΖΟ ΜΕΓΑΛΟ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ
ΔΡΧ. 55

Έπειτα από 38 απόπειρες, που έγιναν κατά της ζωής του, στην διάρκεια των τεσσαερισμήσις ετών της δικτατορίας του, ο στρατηγός Κάσεμ ήταν βέβαιος πως θα επιζήση. Η 39η όμως δεν ήταν απλώς απόπειρα, αλλά επανάσταση των ενόπλων δυνάμεων. Απεδείχθη και η μοιραία. Και για να πιστέψη ο λαός τον θάνατο του δικτάτορος, οι νέοι κυρίαρχοι της χώρας παρουσίασαν από την τηλεόραση το πτώμα του (δεξιά).

ΜΟΛΙΣ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΡΑΓΜΕΝΗ ΒΑΓΔΑΤΗ
Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ» κ. Ν. ΜΕΤΑΞΑΣ ΓΡΑΦΕΙ:

Το τελευταίο κεφάλι, που είχε μείνει στο Ιράκ έπειτα από τόσες επαναστάσεις, έπεσε — το κεφάλι του Κάσεμ. Κι αυτό ήταν το μόνο μέχρι στιγμής ουσιαστικό αποτέλεσμα του πραξικοπήματος που εξεδηλώθη το πρωί της Παρασκευής 8ης Φεβρουαρίου στην Βαγδάτη.

Τώρα οι επαναστάτες αντιμετωπίζουν την ανάγκη επιδιώσεως. Και σ' αυτή την προσπάθεια η θα όμονοήσουν, όποτε όλα θα βαδίσουν κατ' ευχήν για την ταλαιπωρημένη αυτή χώρα, η θα διχασθούν, όποτε ζοφερό θα προβάλλη το μέλλον. Γι' αυτό ο πληθυσμός αντικρύζει με επιφύλαξη την νέα κατάσταση, παρ' όλο ότι — με εξαίρεση τους κομμουνιστάς — υπεδέχθη στο σύνολό του με ανακούφιση την μεταπολίτευση.

Ο Κάσεμ άνετράπη γιατί ήλθε η ώρα του. «Ωριμο φρούτο» ήταν η μεταπολίτευση και γι' αυτό έπετεύχθη χωρίς δυσκολία και χωρίς περιπλοκές. Λίγοι πραιτωριανοί, κινούμενοι από ίδιο συμφέρον, υπερασπίστηκαν τα χαράκωματα του υπουργείου Αμύνης, αλλά η αντίστασή τους υπήρξε ματαιά. Έκάμφθη πριν καν ο στρατός, σαν δύναμη οργανική, πάρη θέση κοντά στους επαναστάτες.

Τα γεγονότα εξετυλίχθησαν με άστραπιαία ταχύτητα και σε περιβάλλον καθαρώς κοίκογενειακό. Λίγες ώρες μετά τον πρώτο βομβαρδισμό του υπουργείου, η κατάσταση είχε κριθεί. Και, χάρις στην δραστήρια επέμβαση της πολιτοφυλακής, η ισχύς της οποίας αποδεικνύει ότι η όργάνωση υπήρξε καθαρώς πολιτική, άπειτράτη προσπάθεια των κομμουνιστών να παρασύρουν τους οπαδούς τους σε άντεπανάσταση.

Δυό μέρες μετά, το νέο καθεστώς είχε εδραιωθεί. Έξακολουθούσαν μερικές άφισμαχίες με τους κομμουνιστάς, αλλά χωρίς σημασία. Ωστόσο η πρωτεύουσα και όλη η χώρα πορυσίαζαν πάντα το θέαμα ενός άπέραντου στρατόπεδου, κι αυτό ακριβώς ήταν που εκλόνιζε την εμπιστοσύνη και ένισχυε την έντυπωση ότι οι νικηταί πάσχουν από έλλειψη βεβαιότητας. Και κάτι άλλο: Έφτερουγίζε ακόμη η φήμη ότι ήταν ψέματα πως ο Κάσεμ είχε σκοτωθεί. Και χρειάστηκε ο πληθυσμός να άκουμήση την παλάμην επί των τύπων των ήλων: Η τηλεόραση επέδειξε τον δικτάτορα νεκρό, όπως ήταν μετά την εκτέλεσή του. Και, όπως μου είπαν αυτόπται, κάποιος έσήκωσε το κεφάλι του Κάσεμ και το επέδειξε στο κοινό. Κ' έπειτα έσκούπισε το αίμα επάνω στο πουκάμισό του. Παρακολούθησαν όλοι με φρίκη την σκηνή. Ήταν η τελευταία που έσφράγισε την μεταπολίτευση. «Θέλω να μου σώσης την ζωή, όπως άλλοτε έωσα εγώ την δική σου», λένε ότι είχε πει ο Κάσεμ στον Άρεφ, σε μία τελευταία συνομιλία τους. «Εσύ ήσουν μόνος και μπορούσες να μου την σώσης, άπληντησε ο παλιός φίλος και συνεργάτης και σήμερα διάδοχός του στο Ιράκ. Εγώ δεν είμαι μόνος και δεν μπορώ»...

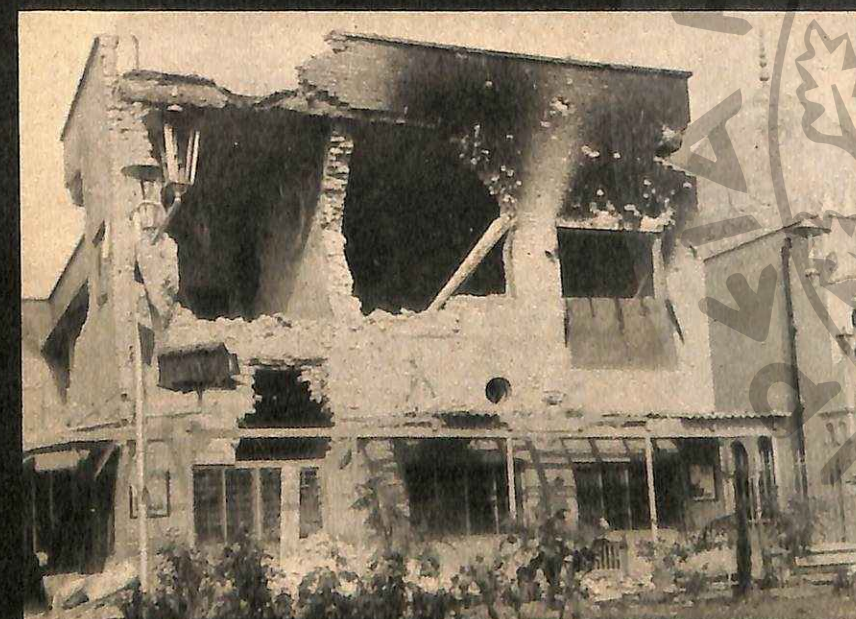
Ο ΚΑΣΕΜ ΕΠΕΣΕ, Ο ΑΡΕΦ ΘΑ ΣΤΑΘΗ;

ΠΕΔΙΟ ΣΚΛΗΡΗΣ ΜΑΧΗΣ ΕΓΙΝΕ ΟΛΟΣ Ο ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ...

...ΑΜΥΝΗΣ ΧΩΡΟΣ, ΠΟΥ ΥΠΕΣΤΗ ΣΟΒΑΡΩΤΕΣ ΖΗΜΙΕΣ. ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ...

...ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΤΙΡΙΑ, ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗΣΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

Δραματικό αποκορύφωμα της πολιτικής ανωμαλίας που σβούσε στο Ιράκ: Δυο αδελφικοί φίλοι συναντώνται - για να πεθάνη φρικτά ο ένας

Σύννεφα καπνού και σκόνης υψώθηκαν κοντά στην γέφυρα της Νίκης, που συνδέει τον Τίγρη. Στους δρόμους έτρεχαν εξαλλοι άνθρωποι, ενώ από το υπουργείο Άμυνας, την καρδιά και το α-δυτο του Ιράκ, ακούγονταν τα αντιαεροπορικά και τα μυδραλλιοβόλα της φρουράς του Κάσεμ.

Την ίδια ώρα το «Ράδιο Βαγδάτη» ανήγγειλε πολλές φορές τον θάνατο του δικτάτορος, που «συντρίβεται κάτω από τα ερείπια του ανακτόρου του», και καλούσε τον λαό να κατεβή στους δρόμους, για να υποστηρίξει την νικηφόρο επανάσταση.

Το χάος, ή σύγχυση κ' η αναταραχή απλώθηκαν γρήγορα σ' ολόκληρη την χώρα. Οι επικοινωνίες με το εξωτερικό διακόπηκαν, τα σύνορα έκλεισαν, τα αεροδρόμια, οι σταθμοί και οι γέφυρες με τον υπόλοιπο κόσμο αποκόπηκαν, μέχρις ότου ξεκαθαρίσει η κατάσταση. Λίγο αργότερα ο ραδιοφωνικός σταθμός της Βαγδάτης εξέπεμψε το πρώτο ανακοινωθέν του Έθνικού Συμβουλίου της Ιρακινής Επανάστασης, της οργανώσεως που σχηματίστηκε από «νέους αξιωματικούς» (Α-τζουμπάτ 'Αλ 'Αχράρ), με αρχηγό τον Άμπντελ Καρίμ Μουσταφά, διοικητή της φρουράς του Έρ-ραμαντ, στα περίχωρα της Βαγδάτης. Το ραδιοφώνον έλεγε:

«Η επανάστασή μας υποστηρίζεται από όλες τις λαϊκές μάζες. Έχει δυο αντικειμενικούς σκοπούς. Πρώτον: Να πραγματοποιήσει την εθνική ενότητα. Δεύτερον: Να δώσει στον λαό το δικαίωμα να συμμετέχει στην διακυβέρνηση της χώρας και να επιβάλλει τον νόμο».

Στις εκπομπές που έπακολούθησαν, το Έθνικό Συμβούλιο αναλάμβανε την υποχρέωση «να πραγματοποιήσει τους ουσιαστικούς σκοπούς της επαναστάσεως της 14ης Ιουλίου 1958 (θάνατος του βασιλέως Φεϋζάλ και άνοδος στην εξουσία του Κάσεμ) και έγγραφως στις εταιρίες πετρελαίων μια «πλήρη» ελευθερία εξαγωγών».

Και πριν όμως από την επίσημη αυτή παραδοχή, η ταραγμένη ατμόσφαιρα της αιματοχυσίας και της συγχύσεως «μύριζε έντονα πετρέλαιο».

Ενώ όμως το ραδιόφωνο προεωφλούσε την επιτυχία της επαναστάσεως και την συγκέντρωση φοιτητών, εργατών και υπαλλήλων, 600 πιστοί του Κάσεμ πολεμούσαν στα ερείπια του κυκλωμένου υπουργείου Άμυνας. Η αντίσταση υπήρξε σκληρή και ηρωική. Ο Κάσεμ πολεμούσε ο ίδιος με το πολυβόλο, στους μισογκρεμισμένους τοίχους του άχυρού του.

Στις δύο και μισή το μεσημέρι το ραδιόφωνο μετέδωσε ότι κάθε αντίσταση είχε σταματήσει στο υπουργείο, το οποίο κατέλαβε ο αρχηγός των επαναστατών, Άμπντελ Καρίμ Μουσταφά.

«Τώρα θγάζουμε τους τραυματίες και τους νεκρούς», έλεγε ο έκφωνητής, χωρίς να προσδιορίσει τον αριθμό των θυμάτων. Σύμφωνα με τις πληροφορίες, όλοι οι υπερασπιστές του Κάσεμ είχαν πέσει μέχρις ενός.

Φαίνεται όμως ότι ο έκφωνητής προέτρεχε των γεγονότων, γιατί η αντίσταση -όπως διειστώθηκε των υστερών- συνεχίστηκε ως την επομένη το πρωί. Εκείνο το βράδυ της αναταραχής έσθλασαν τα φώτα της Ιρακινής πρωτεύουσας και το σκοτάδι ευνόησε μερικές ραγδαίες ενέργειες των επαναστατών και διευκόλυνε την αιματοχυσία.

Γενναίος στρατιώτης

Πριν παραδοθεί ο Κάσεμ ζήτησε να μιλήσει με το Έπαναστατικό Συμβούλιο. Ενώ συνεχιζόταν ακόμη ο βομβαρδισμός, είχε μια τηλεφωνική συνδιάλεξη με τον παλιό του φίλο, τον στενότερο συνεργάτη του στην εξέγερση του 1958, τον συνταγματάρχη Άρεφ, που ο Κάσεμ του είχε σώσει την ζωή.

«Για ποιά αδίκημα με κατηγορείτε;» ρωτούσε συνεχώς.

«Απαιτούμε να παραδοθείς, ήταν η απάντησή του Άρεφ».

Ο Κάσεμ ζήτησε από τους αντιπάλους του να του δοθεί η άδεια να εγκαταλείψει το Ιράκ και να έγγυθουν την ασφάλειά του.

«Να παραδοθείς χωρίς όρους», απάντησε ο παλαιός του φίλος και του θύμισε ότι ο ίδιος είχε απορρίψει παρόμοιο αίτημα του βασιλέως Φεϋζάλ, τον Ιούλιο του 1958.

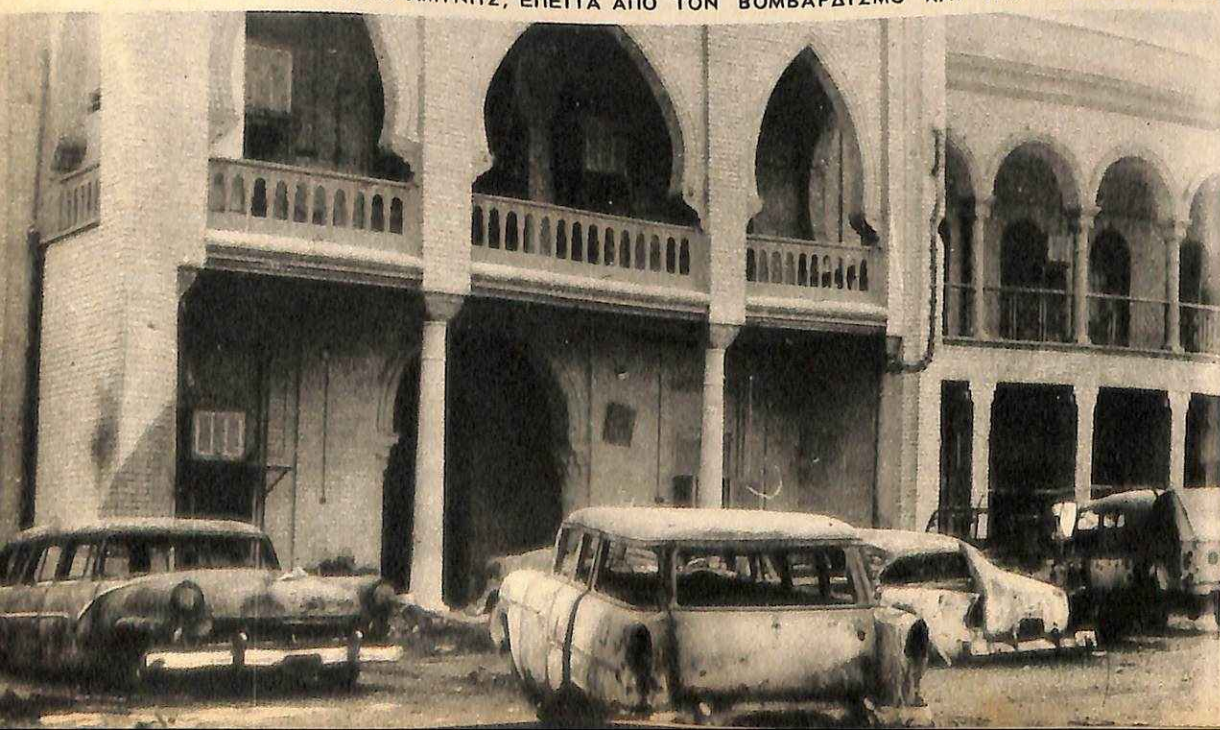
Όταν ο Κάσεμ διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε κανένας τρόπος διαφυγής, κατέφυγε στο τέμενος του υπουργείου, οι μάχες κατέπαυσαν και σε λίγο οι αξιωματικοί προχώρησαν στα ερείπια που κάπνιζαν.

Στις 6 το πρωί του Σαββάτου παραδόθηκε και στη 1.30' το μεσημέρι εκτελέστηκε στην αίθουσα μουσικής του ραδιοφωνικού σταθμού της Βαγδάτης, όπου ήταν εγκατεστημένο το αρχηγείο της επαναστάσεως.

Η συνάντηση του αιχμαλώτου Κάσεμ με τον Άρεφ ήταν το δραματικό κορύφωμα της διαμάχης των δυο πρωταγωνιστών στην πρόσφατη ιστορία του Ιράκ. Ο Άρεφ υπήρξε ο πιστός βοηθός του Κάσεμ στην αντιμοναρχική επανάσταση της 1958 και την εποχή εκείνη ήταν γνωστός με το όνομα «Ο γιος του Κάσεμ». Λέγεται μάλιστα ότι αυτός εγκατέστησε τον στρατηγό στην εξουσία και ο ίδιος κατέλαβε τα αξιώματα του αντιπρόεδρου και του υπουργού των Εσωτερικών. Η φιλία τους όμως δεν κράτησε πολύ. Ο Άρεφ, φανατικός μισομουσουλμάνος και πιστός τηρητής του Κερανίου, δεν έκρυβε την συμπάθειά του για τον Νάσερ και τούτο απέτελεσε την αττία να καθαιρεθεί τον Οκτώβριο του 1958 και να σταλή προσωποειτής του Ιράκ στην Δυτική Γερμανία. Αρνήθηκε όμως να πάει τον δρόμο της εύσημης αυτής εξορίας και κατά την διάρκεια μιάς συζήτησεως έσυρε το πιστόλι του και επιχείρησε να σκοτώσει τον Κάσεμ. Τότε εγκατέλειψε την Βαγδάτη και ανέλαβε τα προεβουτικά του καθήκοντα στην Εύρωπη. Ο αρχηγός τον είχε συγχωρήσει. Σε τρεις όμως εβδομάδες ξαναγύρισε χωρίς άδεια στην Βαγδάτη. Συνελήφθη τότε και οδηγήθηκε σ' ένα στρατοδικείο, που τον καταδίκασε σε θάνατο για απόπειρα δολοφονίας εναντίον του Κάσεμ και για προσπάθεια ανατροπής του καθεστώτος. Και πάλι όμως ο «πατέρας» του τον έσωσε. Κατά την τρίτη επέτειο της επαναστάσεως, την 14η Ιουλίου 1961, ο στρατηγός του έδωσε χάρη

(Φωτ. Dalmis)

ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΜΥΝΗΣ, ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΩΡΗ ΜΑΧΗ

«Επρόδωσες την επανάστασή μας και πρέπει να εκτελεσθής!..»

Ο Κάσεμ και ο Άρεφ τις ημέρες της αδελφικής συνεργασίας τους, ήταν και οι δυο ήταν νικητές. Το πρωτοπαλικάρο όμως της επαναστάσεως του 1958 εξέτελεσε τον γενναίο ψυχο αρχηγό του που του είχε σώσει την ζωή. Πάντως φαίνεται ότι ο νικητής της δευτέρας φάσεως αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα για να υποτάξει τους οπαδούς του «παλαιού καθεστώτος». Παρά την εκτέλεση του Κάσεμ και το «λουτρό αίματος» που επέβαλε η επανάσταση του Άρεφ δεν έχει ακόμη εδραιωθεί, ούτε απεκάλυψε το πραγματικό πρόσωπο και τις προθέσεις της. Τα δισεπίλυτα προβλήματα της Μέσης Ανατολής, που συνοψίζονται στις λέξεις «πετρέλαιο» και «καθυστέρηση», αποτελούν σταθερό έναυσμα για νέες ταραχές σ' αυτή την αιματοβαμμένη περιοχή του κόσμου.

και από τότε ο Άρεφ ζούσε αποτραβηγμένος στα περίχωρα της Βαγδάτης. Τον περασμένο Μάιο ο Κάσεμ του έδωσε άδεια να συμμετάσχει στο προσκύνημα της Μέκκας.

Το «τέλος του τυράννου»

Μετά την παράδοση του Κάσεμ, η διαδικασία υπήρξε συνοπτική. Ο Άρεφ του είπε ψυχρά: «Επρόδωσες την επανάστασή μας και πρέπει να εκτελεσθής».

Οι τελευταίες λέξεις του Κάσεμ ήταν: «Μπορείτε να με σκοτώσετε, αλλά το όνομά μου θα παραμείνει στην ιστορία του λαού του Ιράκ».

Αρχηγός του εκτελεστικού αποσπάσματος εξέλεξε ο λοχαγός Μονεϊμ Χαμίτ, ο οποίος είχε φυλακισθεί κατά διαταγή του Κάσεμ. Μαζί του εκτελέστηκαν οι συνταγματάρχες Μαχτάου και Τάχα, ο σείχης Άχμετ και ο ταγματάρχης Χαλίλ Κανσάν.

Το «τέλος του τυράννου» το ανήγγειλε διά του ραδιοφώνου η κόρη του στρατηγού Ταμπακζά-

λι, ο οποίος είχε καταδικασθεί σε θάνατο από το λαϊκό δικαστήριο της Βαγδάτης, με πρόεδρο τον Μαχτάου, ενώ από την τηλεόραση μετέδιδε μια ταινία που έδειχνε τα τέσσερα πτώματα, για να βεβαιωθεί ο λαός ότι ο Κάσεμ και οι συνεργάτες του ήταν νεκροί.

Έτσι τελειώσε η πρώτη φάση μιάς επαναστάσεως που προστίθεται στην ατέλειωτη σειρά των ανωμαλιών στην περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Ο Κάσεμ, «ο πιστός αρχηγός», υπήρξε ένα σύμβολο για το Ιράκ και η άνοδος του στην εξουσία ενθουσίασε ολόκληρο τον αραβικό κόσμο. Ο ίδιος επέμεινε ότι ήταν ένας «στρατιώτης» και τίποτε περισσότερο. Ένας δικτάτωρ - άσκητης.

«Ο πατέρας μου ήταν ένας φτωχός άνθρωπος. Κουράστηκε πολύ να με μεγαλώσει. Γι' αυτό σκέπτομαι πάρα πολύ τους φτωχούς», έλεγε πριν από λίγο καιρό στους Γάλλους ανταποκριτές που τον είχαν επισκεφθεί. Δεν εγκατέλειψε ποτέ το ύψος του χωρικού και, παρ' όλο που έγινε κύριος μιάς εξαιρετικά πλουτοφόρου χώρας, έδινε την εντύπωση φτωχού που εκτελεί την υπη-

ρεσία του. Χειμώνα και καλοκαίρι φορούσε το ίδιο στρατιωτικό πουκάμισο και κοιμόταν σ' ένα κρεβάτι εκστρατείας στην αίθουσα του υπουργικού συμβουλίου. Εκεί εργαζόταν και εκεί δεχόταν τους πρεσβευτές, τους ξένους του ή τους άπλους ανθρώπους, που πήγαιναν να του ζητήσουν βοήθεια. Εκεί έτρωγε, με τον ίδιο απλό τρόπο. Άπλωνε μια πετσέτα στο τραπέζι του υπουργικού συμβουλίου και του έφεραν από το πλησιέστερο στρατιωτικό μαγειρείο δυο καραβάνες και μια καρόφα νερό. Το συσσίτιο των υπαξιωματικών της φρουράς του άρεσε πολύ και του άρκούσε. Δούλευε ως το πρωί, ζωτικός, ανήσυχος, με ένα γεμάτο πολυβόλο δίπλα του. Με το ίδιο όπλο, με το οποίο φωτογραφιζόταν συχνά, πάντα σε μια στάση συνεχούς άμυνας, υπερασπίστηκε τον εαυτό του. Όταν εξαντλήθηκε και η τελευταία σφαίρα του, τελείωσε και η δική του ζωή. Έχασε το παιχνίδι ίσως γιατί προσέφερε στον εαυτό του την πολυτέλεια να έχει πάρα πολλούς έχθρους, αλλά ίσως και γιατί διέπραξε το σφάλμα να υποσχεθεί πάρα πολλά στους Ιρακινούς.

Η ΒΑΓΔΑΤΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΕΥΚΟΛΑ ΝΑ ΗΣΥΧΑΣΗ
Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΝΙΚΗΤΗΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΒΡΕΘΗ

ΜΕΤΑ την επιτυχία της επανάστασης, ο συνταγματάρχης "Αρεφ, πρόεδρος πιά του 'Ιράκ, έφθασε στην πρωτεύουσα με ένα ελικόπτερο (ά-ξωματικό του στρατού τον υπεδέχθησαν στο αεροδρόμιο, για να τον συνοδεύσουν κατά την είσοδό του στην Βαγδάτη (αριστερά). Στους δρόμους της πρωτεύουσας εξακολουθούν να περιπολούν άρματα μάχης του 8ου συντάγματος, το οποίο πρωτοστάτησε κατά την εξέγερση (κάτω).

Οι κυριώτεροι αντίπαλοί του ήταν ο Νάσερ, οι Κούρδοι επαναστάτες, το πλούσιο 'Εμιράτο του Κουβέιτ, ο 'Αραβικός Σύνδεσμος, η 'Ιρακινή 'Εταιρία Πετρελαίων, οι κομμουνιστές και συχνά οι εθνικιστές της χώρας του.

Οι Κούρδοι ήταν ένα συνεχές και άλυτο πρόβλημα. Οι μεθοριακές αυτές φυλές αποτελούν την μεγαλύτερη μειονότητα του 'Ιράκ και μάχονται πάντα για την ανεξαρτησία τους. Ο Κάσεμ, υπερασπιζόμενος την ακεραιότητα του 'Ιράκ, φάνηκε σκληρός απέναντί τους και θέλησε να τους υποτάξει με τα όπλα. Ο αγώνας αυτός είχε αμφίρροπες εξελίξεις και τελικά ο Κάσεμ χρειάστηκε να χρησιμοποιήσει αεροπλάνα για να καταστρέψει μερικά χωριά Κούρδων, ελπίζοντας πως ίσως θα καταπνίξει την αντίστασή τους.

Το Κουβέιτ ήταν το δεύτερο μεγάλο πρόβλημα. Από το 1961, όταν η πετρελαιοφόρος αυτή περιοχή έπαψε να είναι αγγλικό προτεκτοράτο, ο Κάσεμ θέλησε να την προσάρτησει στην χώρα του. Η πρόθεσή του όμως προκάλεσε ανησυχίες στον άραβικό κόσμο και κυρίως στην Αίγυπτο, γιατί διέδωχαν επεκτατικές τάσεις. Ο έμιρης διεθλήσε επίσημα την προσήλωσή του στην Δύση και, όταν οι Η.Π.Α. άνεγνωρίσαν την ανεξαρτησία του Κουβέιτ, ο Κάσεμ έβριξε από την Βαγδάτη τον 'Αμερικανό πρεσβευτή. Παράλληλα και η Μόσχα αποδοκίμασε τις παναραβικές φιλοδοξίες του και έτσι το καθεστώς του έμεινε απομονωμένο, με κυριώτερο και πλησιέστερο αντίπαλο τον Νάσερ, ο οποίος δεν παρέλειπε να διατυμπανίζει την εχθρότητά του προς τον Κάσεμ και να ενισχύει φανερά τις εναντίον του συμμαχίες, κυρίως όταν έγινε γνωστό ότι επρόκειτο να γίνει μία συμφωνία 'Ιράκ - Κουβέιτ.

Το καθεστώς του 'Ιράκ ήταν ένα έμπόδιο στις φιλοδοξίες της Αιγύπτου να εξασφαλίσει την ηγεσία του αραβικού κόσμου. Τον περασμένο 'Ιούλιο ο Νάσερ διεκήρυξε ότι εν όνόματι του αραβικού σοσιαλισμού θα ενίσχυε επαναστάσεις εναντίον όλων των καθεστώτων που αντιτάσσονται στο πρόβλημα της Αιγύπτου. Αντίθετα ο Κάσεμ κατήγγειλε τον φαραωνικό ιμπεριαλισμό του Νάσερ και προσπαθούσε να δώσει στο 'Ιράκ τον χαρακτήρα της παναραβικής εστίας, που θα πραγματοποιούσε τα όνειρα του παναραβισμού. Στην σταυροφορία αυτή ο Κάσεμ έκοψε τους δεσμούς του με την Δύση και επανάλμβανε ότι δεν δέχεται καμιά συνεργασία με τον αγγλικό ιμπεριαλισμό και ότι θα παραμείνει ούδετερος στην διαμάχη 'Ανατολής και Δύσεως.

Οι σχέσεις του καθεστώτος του Κάσεμ με την Μόσχα ήταν στην αρχή εξαιρετικά φιλικές. Η σοβιετική έμπορική συμφωνία έγινε άφορμή να διακηρυχθούν οι άμεσες σχέσεις των δυο χωρών και τον 'Απρίλιο του 1960 ο 'Αναστάς Μικονιάς πήγε στην Βαγδάτη και υποσχέθηκε ότι η Ε.Σ.Σ.Δ. θα βοηθήσει το 'Ιράκ να αντιμετωπίσει τα οικονομικά του προβλήματα. Έτσι το καθεστώς του Κάσεμ πήρε πιστώσεις 230 εκατ. δολαρίων για τον βιομηχανικό του εξοπλισμό και άλλα 400 εκατ. δολάρια για άλλα, τάνκς, αεροπλάνα κλπ. Με αυτά τα τάνκς και τα σοβιετικά 'Μίνγκς, η επανάσταση του 'Αρεφ χτύπησε τον Κάσεμ. Η συνεργασία του με την Ρωσία έδωσε νέα έπιχειρήματα στον Νάσερ, ο οποίος τον κατήγγειλε ως πράκτορα της Μόσχας στην Μ. 'Ανατολή.

Αυτή η έλλειψη σαφούς εξωτερικής και εσωτερικής πολιτικής εκ μέρους του Κάσεμ ήταν μία από

τις αιτίες της πτώσής του. Και η Δύση και η 'Ανατολή ήταν δυσχερή μαζί του, ενώ παράλληλα το θάμα που υπεσχέθη στον λαό του 'Ιράκ άρχισε να πραγματοποιείται. Η οικονομική κατάσταση της χώρας δημιουργούσε δυσάρεστες, που έβγαναν συχνά σε άνοικτες αντιθέσεις και εξασθενούν τα έσωτερικά στηρίγματα του καθεστώτος. Μία δεκαπενθήμερη απεργία των φοιτητών στην Βαγδάτη, τον περασμένο μήνα, πήρε τον χαρακτήρα ενός μικρού έμφυλου πολέμου.

Το μεγάλο θέμα όμως για τον Κάσεμ —όπως θα γίνει σύντομα και για τον 'Αρεφ— ήταν τα πετρέλαια. Ο Κάσεμ επέδωκε την έθνικοποίηση των πετρελαιοπηγών, ώστε να αποτελούν έθνικό πλούτο της χώρας, αλλά ήθελε να ακολουθήσει μία έφεκτική πολιτική, για να μην προκαλέσει την αντίδραση των έταίριών και της Δύσεως. Το 'Ιράκ παράγει 250 εκατ. τόνους πετρέλαιο τον χρόνο και η βιομηχανία αυτή απασχολεί 13.000 τεχνικούς. Από την ποσότητα αυτή η 'Αμερική και η 11% στην 'Απω 'Ανατολή, 2,9% στην Β. 'Αμερική και τις κυβερνήσεις Κάσεμ ζητούν άμεση έθνικοποίηση, αλλά ο Κάσεμ τους συγκαταστήσε με το έπιχειρήμα ότι η χώρα δεν ήταν ακόμα έτοιμη να αναλάβει μόνη της τόσο έκτετατη βιομηχανία, που απαιτεί μεγάλο τεχνικό εξοπλισμό και ειδικευμένο προσωπικό. Η προσπάθειά του ήταν να αυξήσει τον κρατικό έλεγχο και την εισφορά των έταίριών προς το 'Ιράκ. Μία πρόσφατη κρατική κρίση υπερπαραγωγής μείωσε σημαντικά τα κρατικά έσοδα και δυσχεράνε την έφαρμογή των προγραμμάτων αναπτύξεως, με δυσάρεστα αποτελέσματα στην κοινή γνώμη.

ΕΙΝΑΙ Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΝΟΣΗΡΟΣ;

ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΜΑΣ

ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ο θαυμασμός, ο φόβος και η αμφιβολία είναι τα συναισθήματα που δεσπάζουν της ζωής του σύγχρονου ανθρώπου, σάκις στοχάζεται ως μέλος της ολόκληρης. Θαυμασμός, δια τα έπιτεύγματα του νου· φόβος, δια τας έκμηδενιστικές συνεπείας που έμπορούν να έχουν ταύτα· και αμφιβολία δια την 'εγχείαν' του ανθρώπινου γένους. Όλοι θεωρούν την 'εποχήν' μας άκρως έπικίνδυνον και άκρως δυσάρεστον. Κύρια συγκρατημένης άπαισιδοξίας δια το μέλλον κατακλύζει τας ψυχάς εκείνων που κατορθώνουν να ύψωνονται έπάνω από τα έφθημερα.

Δέν είναι παράλογος ή άπαισιδοξία αυτή. Την γεννούν και την συντηρούν αι καθήμεναι διαπιστώσεις: 'Η ζωή εύρσκεται εις το χείλος της πυρηνικής αβύσσου. Τα ήθη —με την στενωτέραν και την ευρύτεραν έννοιαν του όρου— παρουσιάζουν χαλάρωσιν, άνάλογος της όποιας παρετρείτο εις τας παραμονάς μεγάλων καταρρεύσεων. Όλοι αι άξία έχουν ύποστη κατακρημνιστικήν πτώσιν και κυριαρχεί ή καθαρώς ύλιστική οικονομική νοοτροπία. Οι πάντες κατέχονται από την ψύχωσιν της άποδοσέως και της 'φυγής', ή όποια ύποδύεται ποικίλας μορφάς και έπηρεάζει άποφασιστικώς τόν χαρακτήρα. Και —το χειρότερον— το ανθρώπινον γένος έχει διασπασθή. Έξφανισθή ή παλαιά 'διανθρωπινή' έπικοινωνία, την όποιαν δέν είχαν καταρθώσει να καταργήσουν και οι όξύτεροι άκούη άνταγωνισμοί. Τώρα, μία είδησις κάμνει τόν γύρον της Γης έντός όλίγων λεπτών, αλλά αι ίδιαι λέξεις έχουν κατά περιοχάς τελείως διάφορον σημασίαν.

Πώς ήμπορεί ο σύγχρονος άνθρωπος να συμφιλιωθή με την πραγματικότητα αυτήν και να της δώση λογικώτεραν και ήμερωτέραν κατεύθυνσιν; Αυτό το έρώτημα άπασχολεί τόν Κ. Π. Χάρντντ εις ένα άγωνιώδες μελέτημά του — το πρώτον της συλλογής μελετημάτων, που έξέδωκε προσφάτως με τόν γενικόν τίτλον: «Μεταπολεμικός κόσμος. Διάλογοι με τούς πολλούς και με τούς λίγους». (Η συλλογή περιλαμβάνει 13 «μειζήνας» μελετήματα, έκ των όποιων τα 4 είναι κοινωνιολογικά μάλλον και τα 9 «φιλογισικά», και 10 «ελάσσονα», έκ των όποιων τα 5 άσχολούνται με κοινωνικά και τα άλλα 5 με φιλογισικά θέματα).

«Η μεγάλη νύχτα. Όρες κινδύνου και άγάπης» — τιτλοφορεί ο συγγραφέυς το πρώτον μελέτημά του, που ήμπορεί (όπως και τα περισσότερα έκ των άλλων) ν' αποτελέση άφορμήν χρησίμου διαλόγου. Συμμερίζεται εις αυτό την άνησυχίαν του καιρού μας και έχει υάλιστα προοπτικήν έπίδεινωσης της καταστάσεως. «Οι μέρες που έρχονται —γράφει— θα οδηγήσουν την παγκόσμια άγωνία σε μίαν όξύτητα, που δύσκολα θα την βαστάξη ο κουρασμένος μεταπολεμικός άνθρωπος». Τόν μεγαλύτερον θυμός κινδύνου τόν βλέπει όχι εις τα «πράγματα», αλλά εις την στάσιν των ανθρώπων έναντι των πραγμάτων. «Εκείνο που του προκαλεί φόβον είναι ο μίσος, το γενικό, το όμαδικό μίσος για την εποχή μας». Αμέσως μετά τόν πόλεμον —λέγει— «έστήσαμε άντίκρου μας την εποχή μας και όλοι της οίχναμε εις της ρίνχουμε πέτρες, άνοητοι πέτρες, με μανία, με θολά μάτια, στο τέλος με ήδονή». Το μίσος όμως αυτό άποτελεί «ολέθρια πλάνη» και βαρύτατον σύμπτωμα νοσηρότητας. «Εποχή που μισεί τόν έαυτό της, που δέν έχει την δύναμη ν' αγαπήση, διτιδήποτε κι άν της μένη για να πλάσση τις άξίες της και τις χαρές της, ύπογράφει την 'καταδίκη' της». Είναι όρθαι αι διαπιστώσεις αύται. Πολύ φοβούμαι όμως ότι, άν αναδράμωμεν εις το παρελθόν, δύσκολα θα εύρωμεν περίοδον της ανθρώπινης ιστορίας χωρίς άναλόγους αντιδράσεις. Τα παράπονα περί κρίσεως και κινδύνων, περί καταπτώσεως των ήθων, περί προδοσίας της έννοίας του ανθρώπου και ή συνεπεία τούτων άπαισιδοξία είναι τόνον παλαιά, όσον και ο άνθρωπινος πολιτισμός. Λίγο — πολύ, δηλαδή, κάθε 'εποχή' περιφρονεί και μισεί τόν έαυτόν της. Δέν είναι όμως άνάγκη να καταφύγη κανείς εις την γραμματείαν των παλαιών άσιατικών πολιτισμών, εις την αρχαιοελληνικήν γραμματείαν και εις την Βίβλον δια ν' άνεύση όμοιότητα. Οι δύο τελευταίοι αιώνες είναι γεμάτοι από καταλυτικές αύτοεπκρίσεις, όφειλόμενες μάλιστα εις άνθρώπους ρωμαλέου στοχασμού και άναμφισβήτητου πρακτικού δυναμισμού.

Ο διάσημος Άγγλος δοκιμιογράφος σερ Χέρας Ουώλπολ έγραφε το 1774 ότι έθεόρει την Ευρώπην έξητλημένην πλέον: «Μία και απέθανεν ο Βολταίρος... (ήμπορούμε να πούμε) "Καληνύχτα" εις την Ευρώπην». Ο Γουίλλιαμ Γουίλμπερφορς, εις την δασύν του όποιου όφείλεται ή κατήργησις της δουλείας άνά την βοετανικήν αύτοκρατορίαν, έγραφε το 1790: «Δέν τολμά να κάμω οικόγένειαν. Το μέλλον είναι τόνον σκοτεινόν και άδέβαιον!». Τρία έτη βραδύτερον ένας διάσημος Άγγλος έγραφεν εις τόν φίλον του: «Κάθε ήβρα προσθέτει νέαν μωρίαν, νέον φθόνον, νέον μίσος, νέαν κακίαν και νέαν χυδαιότητα. Φρονώ, μάλιστα, ότι έχασαν δια παντός την άξίαν των ή άπλη ή κατωτάτη έντιμότης και ή άκεραιότης, που πε-

ριφρονεί όλας τας πλαγίας όδους». Εις την απάριθμιν αυτήν ήμπορούν να προστεθούν τα λόγια δύο διαπρεπών Άγγλων πολιτικών, του Ούίλλιαμ Πίτ, ο όποιος το 1800 έλεγε: «Γύρω μας δέν βλέπω τίποτε άλλο από κατάρρευσιν και απόγνωσιν», και του Βενιαμίν Δισραέλι, ο όποιος μισόν αιώνα βραδύτερον έβεβαίωνεν ότι «εις την διεμχανίαν, εις τόν έμπορίον και εις την γεωργίαν έπικρατεί άπελπισία». Την ίδίαν περίπου εποχήν (το 1852) ο δούξ του Ουέλλιγκτον, ο ήρωας του Βατερλώ, έψεύδιζεν επί της νεκρικής του κλίνης: «Εύχαριστώ τόν Θεόν διότι με άπαλλάσσει από την δοκιμασίαν να ζήσω την φοβεράν κατάρρευσιν, ή όποία έπικείται πανταχού»...

Φαίνεται, λοιπόν, ότι ούτε ή άπαισιδοξία, ούτε ή άποδιοργάνωσις είναι ή 'ελδοιοιός διαφορά' της 'εποχής' μας, διότι υπάρχουν άφθονοι ένδειξεις και άπαισιδοξίας και άποδιοργάνωσεως, τόνον εις το μακρινόν όσον και εις το έγγύτερον παρελθόν. Έκείνο, ίσως, που καθιστά την εποχήν μας διάφορον από κάθε άλλην είναι το τρίπτυχον: «έρωτηματικότης» — πειραματισμός — νευρικότης.

Όλοι αι προηγηθείσαι εποχαι ήσαν εποχαι που έδιδαν «άπαντήσεις» και μάλιστα πλήρεις. Φιλόσοφοι και ίδρυται θρησκειών ώμίλουν έν όνόματι του όρθου λόγου ή έν όνόματι του θείου. Και όσον έδραϊότερον ήτο έγκαθιδρυμένη μία κοινωνία, τόνον περισσότερον ή ύποβολή έρωτήσεων και ή τάσις προς αυτήν έθεωρείτο ως αίρεσις, ως 'εθρις', ως μεγαλομανία και ως άπόπειρα διαλύσεως της άσφαλούς γνώσεως. Σήμερον τα πάντα τίθενται υπό αμφισβήτησιν και δι' όλα διατυπώνεται 'ερωτήσεις: Δια τόν Θεόν, δια τόν άνθρωπον, δια την εύθνην, δια την ύπαρξιν. Συνέπεια του φαινομένου αύτου είναι ή τάσις προς τόν πειραματισμόν, ή όποία καλύπτει όλα τα πεδία της ανθρώπινης δραστηριότητος: Την τέχνην, την παιδείαν, την ιατρικήν, την διακυβέρνησιν, την οίκονομίαν, την πολιτικήν, άκόμη και την δόσιν των 'Εκκλησιών. Το τρίτον χαρακτηριστικόν της εποχής μας είναι ή νευρικότης του ανθρώπου, ή όποια ούδέποτε άλλοτε ήτο τόνον έντονος. Διδάσκαλοι, παιδαγωγοί, φιλόσοφοι, ιατροί, ψυχαναλυται και κληρικοί προσπαθούν άπεγνωσμένως και με τα μέσα που προσιδιάζουν εις έκαστον να σδήσουν αυτήν την πυρκαϊάν της νευρικότητος, ή όποια άπλώνεται ακατάσχετος.

Εις τούτο άποβλέπει ούσιαστικώς και ο Κ. Π. Χάρντντ με το αξιόλογον μελέτημά του. Είναι άπόδειξις νοσηρότητας —λέγει— το μίσος προς την εποχήν μας. Διότι δέν έχομεν την δυνατότητα έκλογής. Όταν κατανοήσωμεν ότι είναι ή μόνη πραγματικότητα, όταν την αγαπήσωμεν και συμφιλώμεν προς τούς κινδύνους της (όσον και άν τούς θεωρούμεν έξαιρετικούς και μεγάλους), θ' άνείσωμεν με άλλο ύατι την ζωήν και θ' άνακτήσωμεν την ψυχικήν μας ήρεμίαν, που είναι άπαραίτητος δια την άποτροπήν των κινδύνων. Πώς θα συντελεσθή όμως ή μεταβολή αύτή;

Με την βοήθειαν των πραγματικών ανθρώπων — άπαντά ο συγγραφέυς. Και συγκεκριμένως: Τών «θεωρητικών» και των λογοτεχνών, οι όποιοι «δέν πρέπει ν' αφήνουν μόνον τόν άνθρωπον». Τούτη την ώρα, φαίνεται πως ή μόνη άξία, που άπόμεινε για να φέρη το θαύμα, είναι εκείνη άκριβώς που τόσο την περιφρόνησε ο σημερινός κόσμος και τόσο λίγη ζέση της έδωσε στην θεμελίωσή του: Είναι το πνεύμα. Κι άς φωνάζουμε πως χρεοκόπησε, πως είναι άνικανο να αναχαιτίση τις δυνάμεις του κακού, πως φυλακίστηκε στα σπουδαστήρια, πως δέν κατορθώνει πιά να πλησιάση τις μεγάλες μάζες». Μεταξύ των «θεωρητικών» και των λογοτεχνών, την μεγαλύτεραν άποστολήν και την βαρύτεραν ευθύνην έχουν οι θεωρητικοί: («έκείνοι άκριβώς οι πνευματικοί ήγέτες που πίστευαν και πιστεύουν πως έπείσαν το βαθύτερο μυστικό του μηχανισμού του ανθρώπου»), διότι «ή τέχνη περιωρίστηκε άρκετά από την έπιστήμη και δέν είναι πιά ή έπικρατέστερη έκδήλωσις της εποχής μας».

Προδίδει αίσιοδον διαθεσιν ή υπόδειξις, που άποτελεί ταυτοχρόνως και κήρυγμα «στρατεύσεως» των πνευματικών ανθρώπων. Διότι είναι πολύ δύσκολον και δια τούς «θεωρητικούς» και δια τούς «λογοτέχνας» να σταθούν ψυχολογικά ύπεράνω και έξω της εποχής των, ώστε ν' απαλλαγούν από τόν κλοιόν της και να καταστούν ικανοί όπως έμψυχώσουν τούς αγωνιάντας. Και διότι —έδώ που τα λέμε— τα ανθρώπινα πράγματα ποτέ δέν έπηρεάσθησαν άποφασιστικώς από τας καλώς προθέσεις.

Τὸ ἑλληνικὸ ὑπέδαφος θρίσκεται σὲ μεγάλη ἀναταραχὴ. Οἱ κατολισθήσεις σὲ ὄρεινὲς περιοχὲς ἔθαψαν τρία χωριά κι ἀνθρώπους μέσα σὲ ὄγκους χωμάτων καὶ θράχων, ἐνῶ στὶς ἀκτὲς Αἰγιαλείας καὶ Παρνασσίδος δυὸ τεράστια σὲ ὄγκο καὶ δύναμη παλιρροϊκὰ κύματα —γεννημένα ἀπὸ σεισμὸ ἢ γιγαντιαία ὑποβρυχία κατολίσθηση— γκρέμισαν σπίτια, ἔπνιξαν ἀνθρώπους καὶ χωράφια μὲ τὴν τυφλὴ ὁρμὴ τους. Τραγικὸ καὶ κορυφαῖο γεγονὸς ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ —στὴν σειρὰ τῶν καταστροφῶν ποὺ ἀκολούθησαν— ἡ κατολίσθηση τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ τῆς Εὐρυτανίας καὶ ὁ ὀλοσχερὴς ἀφανισμὸς μιᾶς ἀνθηρῆς ὄρεινῆς κοινότητος μέσα σὲ ἑκατομμύρια κυβικῶν λάσπης. Ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἐρήμωση ποὺ σκόρπισε ἡ γῆϊνη αὐτὴ ἀναταραχὴ θύμιζε στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀληθινὰ τρομερὴ καταστρεπτικότητα ἐνὸς φυσικοῦ φαινομένου, ποὺ παρατηρεῖται πολὺ συχνὰ στὸ κατακερματισμένο ἀπὸ τὶς τρομερὲς ὑποχθόνιες δυνάμεις ὑπέδαφος τῆς πατρίδος μας...

ΜΕ ΚΟΥΚΙΔΕΣ σημειώνονται οἱ περιοχὲς ποὺ ὑπέστησαν κατὰ καιροὺς μικρὲς ἢ μεγάλες κατολισθήσεις μὲ ἀνάλογα ἀποτελέσματα.

ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΙΣ

Στὴν περίπτωση τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ, μὲ ὀλόκληρη βουήσια πλαγιά, μὲ πολλαπλασιασμένο τὸ βάρος τῆς ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς βροχῆς ποὺ τὴν πότιζε ἐπὶ μέρες, ξεκόλλησε ξαφνικὰ, γλίστρησε πάνω στὴν γλοιώδη ἐπιφάνεια τοῦ ὑπέδαφους καὶ κατρακύλησε ἀστασπιαία στὸ βάθος τῆς χαράδρας. Μαζί της, μέσα σὲ μιά δαιμονικὴ συναυλία τριγμῶν καὶ ρόχθων, παρέσυρε σπίτια καὶ ἀνθρώπους.

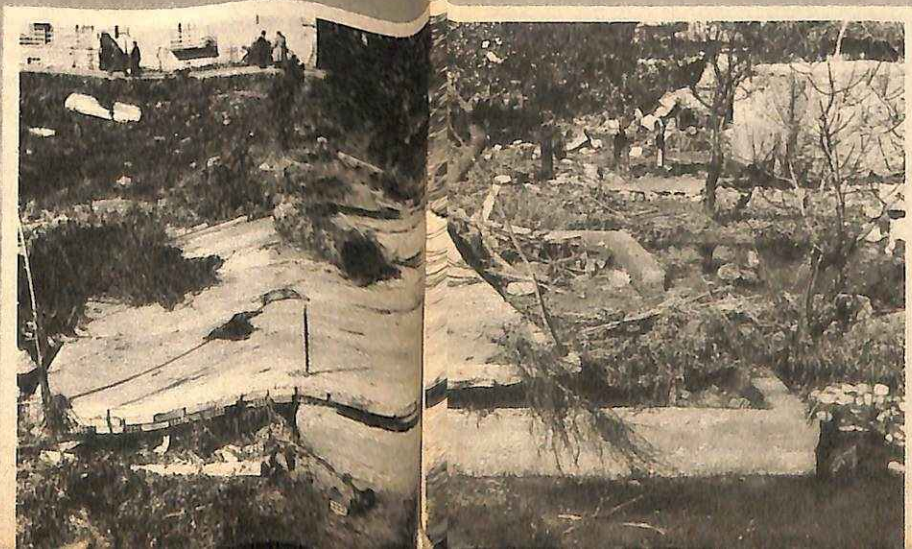
Δὲν πέρασαν πολλὲς ἡμέρες καὶ οἱ κατολισθήσεις, μὲ πολὺ ἥπιώτερη μορφή, ἀλλὰ σὲ μεγαλύτερη ἔκταση, συνεχίστηκαν. Στὴν Πάτρα, σὲ χωριὰ τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, αὐτὴν

Ρέθο τὰ σπίτια τρέμουν σύγκορμα καὶ οἱ τοῖχοι τους ραῖζουν, μερικὲς φορὲς πέφτουν.

Οἱ εἰδήσεις τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ Ἰανουαρίου ἀναφέρουν γιὰ 110 σπίτια ποὺ ἐξεκένωθησαν στὴν Πάτρα ἀπὸ τοὺς 500 κατοικοὺς τους, γιὰ 2.000 χωρικοὺς τῆς Αἰτωλοακαρνανίας ποὺ ἐγκατέλειψαν σὲ μιά δραματικὴ ἐξοδὸ τὰ χωριά τους καὶ τὰ ἐτοιμόροπα σπίτια τους. Μιλοῦν ἀκόμη γιὰ τὴν ἀπελπιστικὴ κατάσταση ποὺ δημιουργήθηκε σὲ 14 χωριὰ τῆς Ἠπείρου. Τὰ σπίτια, ἐρείπια πάνω στὸ χαραγμένο ἀπὸ τὶς κατολισθήσεις ἔδαφος, δὲν μποροῦν πιά νὰ δώσουν στέγη καὶ ἀσφάλεια στοὺς κατοικοὺς τους, κι αὐτοὶ τὰ ἐγκαταλείπουν.

Μέσα σὲ 26 ἡμέρες —ἀπὸ τὶς 13 Ἰανουαρίου ποὺ τὸ Μικρὸ Χωριὸ ἐτάφη ἀπὸ ἑκατομμύρια τόνους χωμάτων, ὡς τὶς 9 Φεβρουαρίου ποὺ τὰ 150 σπίτια τοῦ Μυροφύλλου Τρικλῶν ἐξαφανίστηκαν στὸ βάθος τῆς χαράδρας τοῦ Ἀχελῷου— ἡ γῆ

ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ κινεῖται, χάνεται κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας. Αὐτὸ τὸ αἶσθημα ἀνασφάλειας καὶ θουθῆς ἀγωνίας δημιουργήθηκε —χωρὶς νὰ ἀντοπερίνεται καὶ σὲ πραγματικὸ κίνδυνο, ὅπως ἐξηγοῦν οἱ εἰδικοί— σὲ πολλοὺς Ἕλληνες, τὸν τελευταῖο καιρὸ, στοὺς κατοικοὺς κυρίως τῆς ὑπαίθρου, ποὺ ἰδιαίτερα δοκιμάσθηκε ἀπὸ τὶς ἐδαφικὲς ἀναταραχὲς, μὲ τὶς ὁποῖες ἔρχισε τὸ 1963. Ἀπὸ τὶς πολυάριθμες, πάντως, καταστροφές, ποὺ σημειώθηκαν μέσα σ' αὐτὸ τὸ διάστημα, δυὸ χαραχθήκαν βαθιά στὴν κοινὴ συνείδηση: Ὁ ἀφανισμὸς τοῦ ὀρειοῦ Μικροῦ Χωριοῦ τῆς Εὐρυτανίας (ἄνω), ποὺ μέσα σὲ λίγες στιγμὲς μεταμορφώθηκε σὲ ἄμορφη μάζα γκρεμισμένων οπιτιῶν καὶ χώματος, καὶ τὸ τερατῶδες παλιρροϊκὸ κύμα, τὸ ὁποῖο κυριολεκτικὰ ἐσάρωσε (δεξιὰ) τὶς ἀκτὲς Αἰγιαλείας καὶ Παρνασσίδος.

Οι γεωλόγοι προειδοποιούν: Κινδυνεύουν από τις κατολισθήσεις τα τεχνικά έργα, αν δεν προηγήται πάντα γεωτεχνική μελέτη

ΤΑ ΕΓΧΡΩΜΑ ΤΜΗΜΑΤΑ του χάρτη σημειώνουν τις περιοχές της Ελλάδας, στις οποίες το υπέδαφος αποτελείται από στρώματα φλίσχη. Οι κατολισθήσεις πλήττουν κυρίως περιοχές ορεινές, με απόκρημνες πλαγιές και πετρώματα ολισθηρά, δηλαδή, πετρώματα που δεν είναι συμπαγούς συστάσεως και τα διαπερνά εύκολα το νερό. Ο φλίσχος, δηλαδή τα αδιάπερα από το νερό σχιστολιθικά και άργιλικά πετρώματα, βρίσκεται κάτω από τα πρώτα. Επάνω στον φλίσχη γλιστρούν τα ανώτερα στρώματα όταν απορροφήσουν νερό που δεν έχει διέξοδο.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΛΑΜΠΙΡΙ -ΩΡΑΙΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ- ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΦΟΔΟ ΤΟΥ ΚΥΜΑΤΟΣ

δεν έπαψε να γκρεμίζεται, να ολισθαίνει, να πέφτει κάτω από τα πόδια των ανθρώπων.

Την Κυριακή, 27 Ιανουαρίου, δυο χωριά του Άστακού εγκατελείφθηκαν από τους κατοίκους τους, και την 1η Φεβρουαρίου στην Στεφανιάδα των Άγραφων τα σπίτια έγιναν άκατοίκητα.

Στις 5 Φεβρουαρίου οι εφημερίδες έγραψαν: «Όλοκληρο χωριό έτάφη κάτω από δγκους χωμάτων και βράχων». Επρόκειτο για τα Σταρνά της περιοχής Άγραντων, στις ύπαιθρες των Άγραφων.

Οι 350 κάτοικοι του χωριού αυτού μπόρεσαν να γλυτώσουν, ξεσηκωμένοι από πυροβολισμούς και προειδοποιητικές κωδωνοκρουσίες.

Αργότερα ήλθε η σειρά της Άλωναίου και της Σκοπέλου στο Αιγαίο και, πριν από λίγες ημέρες, στις 9 Φεβρουαρίου, οι κατολισθήσεις του εδάφους γκρέμισαν στο θάθος μιάς χαράδρας το Μυρόφυλλο και το Έβασαν. Μόνο η έκκληση και το σχολείο γλύτωσαν, αλλά κι αυτά έρειπώμενα πιά, άχρηστα, ξεθεμελιωμένα.

Αν και το φαινόμενο είναι συνηθισμένο στην Ελλάδα, την όρεινη κυρίως, ο άτακτος τρόπος των ανθρώπων απέναντι στα στοιχεία της φύσεως, αλλά και η έκταση που πήρε το φαινόμενο τελευταία, λόγω των ασυνήθιστης διαρκείας και εντάσεως βροχών, μετέδωσαν υπερβολική ανησυχία παντού, και σε πολλούς την εντύπωση ότι απειλούμεθα από μια άνευ προηγουμένου καταστροφή.

Βέβαια, η εξαφάνιση, η ταφή τριών χωριών κατά το μεγαλύτερο ποσοστό τους, δεν είναι κάτι που μπορεί να άγνοηση κανείς εύκολα. Από το σημείο όμως αυτό μέχρι του να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι η γη κυλάει, φεύγει κάτω από τα πόδια των Έλλήνων, η διαφορά είναι μάλλον μεγάλη.

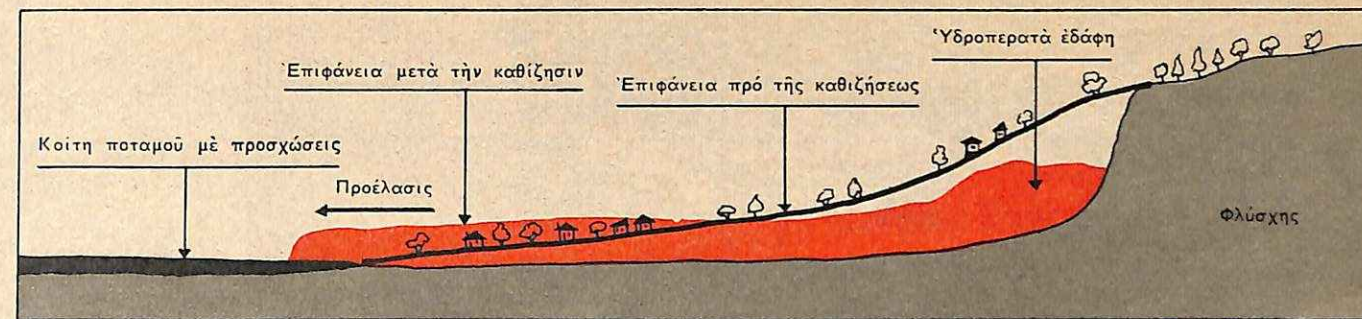
Σπάνιες περιπτώσεις

Την ίδια γνώμη έχει και ένας από τους αρμοδιότερους Έλληνες επιστήμονες στα ζητήματα της δομής και των έρευνών του υπεδαφους. Πρόκειται περί του γεν. διευθυντού του Ινστιτούτου Γεωλογίας και Έρευνών Υπεδαφους κ. Κ. Ζάχου, που καθώοισε ως εξής το θέμα των κατολισθήσεων στον ελληνικό χώρο:

«Αί κατολισθήσεις εδαφών δεν σημαίνουν και γενικήν καταστροφικήν κατολίσθησιν. Μικρόν μόνον ποσοστόν αυτών προκαλεί άξιολόγους καταστροφάς, και έξ αυτών πολύ σπάνια είναι αι περιπτώσεις ταχείας εξέλιξης των κατολισθήσεων. Αι άνωτέρω διαπιστώσεις, προερχόμεναι εκ πείρας μακράς σειράς έτών, οδηγούν εις το συμπέρασμα ότι, αν και αι κατολισθήσεις αποτελούν εις την χώραν μας μίαν συνήθη κατάσταση και πρέπει να εξετάζωνται υπό γεωλόγων διά να λαμβάνωνται τα αντίστοιχα άνασχετικά μέτρα ή, εν ανάγκη, να γίνεται μετάθεσις οικισμών, εν τούτοις δεν είναι φαινόμενα τα οποία πρέπει να προκαλούν τον πανικό, διότι σπανιόταται είναι αι περιπτώσεις θυμάτων εκ κατολίσθησεων. Εις την Ελλάδα, η κατολίσθησις του Μικρού Χωριού είναι η πρώτη περίπτωση ανθρώπινων θυμάτων από κατολίσθησιν, παρ' ότι χιλιάδες κατολισθήσεων έχουν συμβή μέχρι τούδε εις τον ελληνικόν χώρον».

Από δσα εν έκτάσει μάς εξέθεσε ο κ. Ζάχος, που παρεχώρησε σχετική συνέντευξη προς τις «ΕΙΡΑ», και δσα συμπληρωματικά μάς εξέγησε ο γεωλόγος του ίδιου Ινστιτούτου κ. Γρ. Παναγιώτιδης, προκύπτει ότι κατά κανόνα οι κατολι-

ΣΧΗΜΑΤΙΚΗ παράσταση κατολισθήσεως. Το κατώτερο γκρίζο τμήμα του υπεδαφους είναι από φλίσχη. Επάνω στην ολισθηρή επιφάνειά του, τα πετρώματα (έγχρωμο τμήμα), διαρρηγνύονται και αλλάζουν θέση. Στο σχέδιο σημειώνεται επίσης η άρχική θέση του εδάφους.

σθήσεις κρατούν ένα ως δυο λεπτά και ότι η «πρόελαση» της μάζας του εδάφους που κατολισθαίνει δεν ξεπερνάει τα λίγα μέτρα. Στα πρώτα στάδια του φαινομένου ακούγονται τριγμοί στο έδαφος, ενώ πέτρες και βράχοι άρχίζουν να κατακυλούν. Όλα αυτά αποτελούν ένα είδος προειδοποιήσεως για τους κατοίκους της υπό κατολίσθηση περιοχής, που συνήως έχουν τον καιρό να λάβουν προφυλακτικά μέτρα.

Συγκεκριμένα ο κ. Ζάχος μάς εξέγησε:

«Πάντοτε σχεδόν υπάρχουν πρόδρομα φαινόμενα μιάς κατολισθήσεως — προηγούνται του κυρίως φαινομένου και οδηγούν τους ειδικούς εις την άπομάκρυνσιν πάνω των χωρίων από την κατολισθαίνουσιν περιοχήν και εις την λήψιν προληπτικών μέτρων».

Τα συνήθη πρόδρομα φαινόμενα είναι αι ρωγμιαί του εδάφους και μικροί μετακινήσεις, συνεπεία των οποίων δεν άσφουόζουν αι θύραι και τα παράθυρα των κτιρίων, σταματούν αι πηγαί και δημιουργούνται άλλαι εις άλλας θέσεις, υπόκωφοι τριγμοί κλπ.

Επακολουθεί υπερνίκησις της τοιγής των κατωτέρων στρωμάτων από το όλον έν αυξανόμενον, λόγω της διαποτίσεως από τα δμβρια ύδατα, βάρος των επιφανειακών στρωμάτων και, τέλος, ολίσθησις της περιοχής, η οποία προσεβλήθη με όργανον ρυθμόν. Σπάνια είναι αι περιπτώσεις ταχυτάτης (Σ.Σ.: «Όπως στο Μικρό Χωριό) εξέλιξεως του γεωλογικού τούτου φαινομένου».

Οι κατολισθήσεις συμβαίνουν κατά κύριο λόγο σε όρεινες περιοχές, με έπικλινείς πλαγιές και ολισθηρά πετρώματα, των οποίων τα επιφανειακά στρώματα είναι εύκολοπέραστα (υδροπερατά) από τα νερά των βροχών, ενώ τα κατώτερα, άργιλικά και σχιστολιθικά συνήως —αυτά και άλλα αναφέρονται στην Γεωλογία, με την γενική όνομασία φλίσχη—, είναι έξαστεγή, δηλαδή αδιάπερα από το νερό, και γι' αυτό ολισθηρά.

Παρόμοια πετρώματα συνθέτουν πολλές ελληνικές περιοχές, όπως δείχνει και ο δημοσιευμένος έδαφολογικός χάρτης του φλίσχου, και είναι όλα έξεδετικά κατολισθήσεων. Για την πρόκληση όμως μιάς κατολισθήσεως δεν είναι άρκετά το έπικλινές έδαφος και τα ολισθηρά πετρώματα. Χρειάζονται άκόμη συνεχείς βροχές, διάβρωση των εδαφικών στρωμάτων από τα ύπόγεια και τα επιφανειακά νερά και, σε άρκετές περιπτώσεις, η άπεψίλωση των εδαφών από τα δάση.

Η χώρα μας συγκεντρώνει δλους αυτούς τους δυσμενείς παράγοντες σε πολλές περιοχές της, όπως η όρεινη δυτική Ελλάδα, η Ήπειρος, η δυτική Θεσσαλία, η θόρειος και η θορειοδυτική Πελοπόννησος, τμήματα της Χαλκιδικής, της Κρήτης, της Λέσβου και άρκετών άλλων.

Για να άποφεύγουν κυρίως τους κατακτητάς, δηλαδή για ιστορικούς λόγους, χιλιάδες χωριά έχουν κτισθί σε όρεινες και άπότομες περιοχές. Εκεί άκοιβάς οι διαβρώσεις του εδάφους και ο σχηματισμός μεγάλων χαραδρώσεων είναι συνηθισμένο φαινόμενο και άφείλεται στο ήμιοτροπικό κλίμα της χώρας, στην άποψίλωση των δασών και στην σχετικά πρόσφατο γεωλογικό τεμαχισμό της.

Μικρό Χωριό: Τα αίτια

Σύμφωνα με τις άποψεις του Γεωλογικού Ινστιτούτου, η κατολίσθηση του Μικρού Χωριού άφείλεται κατά κύριο λόγο στην σύμπτωση όλων αυτών των δυσμενών παραγόντων που αναφέραμε πιο πάνω. Το χωριό, κτισμένο στην πλαγιά του

βουνού Χελιδόνα και σε έδαφος με άπότομη κλίση. Τα γεωλογικά στρώματα, πάνω στα όποια είχε κτισθί, ήταν κυρίως άογιλικά και ψαμιμιτικά, και παράλληλα οι χείμαρροι είχαν προκαλέσει κάτω από το χωριό βαθύτατες χαραδρώσεις. Τότε ήλθαν οι βροχές και τα χιόνια, που διαπότισαν και υπερφόρτωσαν τα επιφανειακά στρώματα του εδάφους, και τα ίδια δημιούργησαν, στο σημείο έπαφής μεταξύ των άνωτέρων εδαφικών στρωμάτων και των κατωτέρων ολισθηρών (άργιλος κλπ.) στρωμάτων του υπεδαφους, μεγαλύτερη ολισθηρότητα.

Είκοσιτέσσερις ώρες πριν από την μεγάλη καταστροφή, και σε σημείο άρκετά άπομακρυσμένο από το χωριό και πάνω άπ' αυτό, ένας δοσκός είδε το πρώτο σήμα πάνω στο έδαφος. Άμέσως είδωποίησε την κοινότητα και αυτή με την σειρά της είδωποίησε το μεσημέρι την νομαρχία, για να άποσταλή γεωλόγος. Εν τώ μεταξύ, όμως, όλοκληρη την νύχτα του Σαββάτου προς την Κυριακή, τα νερά μιάς ραγδαίας βροχής έξακολουθούσαν να εισδύουν στα βαθύτερα στρώματα του υπεδαφους, από την ρωγμή του μεγάλου ρήγματος που είχε παρατηρηθεί ο δοσκός, και την Κυριακή το πρωί το βαθύτερο επιφανειακό στρώμα γλίστρησε πάνω στην ολισθηρή επιφάνεια του κατωτέρου στρώματος και όλοκληρο «τέμαχος» εδάφους, με το μισό Μικρό Χωριό επάνω του, κατακύλησε μέσα στην βαθεία χαράδρα, που έχασκε στα πόδια της πλαγιάς, και σκεπάσθηκε από έκατομμύρια τόνους χωμάτων.

Η βροχή είναι ένα από τα άαπαράίτητα, θα λέγαμε, στοιχεία για να πραγματοποιηθί μιά κατολίσθηση, και γι' αυτό οι περισσότερες —μερικές έκατοντάδες κάθε χρόνο— κατολισθήσεις παρατηρούνται τις βροχερές έποχές. Αντίθετα, το καλοκαίρι σταματούν, οι κάτοικοι των χωριών που βρίσκονται σε ολισθηρά έδάφη τις ξεχνούν, και τις θυμούνται την έπόμενη θοροχή περίοδο.

Αν και μικρής έκτάσεως κατολισθήσεις είναι φυσικό να ξεχνιούνται από τους κατοίκους των περιοχών που τις υφίστανται, υπάρχουν και άλλες που θα μείνουν βαθιά χαραγμένες στην μνήμη των ανθρώπων, όπως η τελευταία.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, τεράστιες μάζες πετρωμάτων καταλίσθησαν. Μικρά χωριά και μεγάλες καλλιεργημένες έκτασεις κατεστράφησαν οριστικά. Χαρακτηριστική ήταν η μεγάλη κατολίσθηση των Άσπρων Σπιτιών της Όλυμπος το 1915 κ' η κατολίσθηση της Αιγιαλείας το 1913. Το 1927, ένα όλοκληρο χωριό, τα Μπαούσια Ιωαννίνων, κατεστράφησαν εκ βάθρων και η μάζα που κατολίσθησε μεταβλήθηκε σ' ένα ποταμό χωμάτων μήκους 800 μέτρων. Επίσης στην έπαρχία Κοσδίστης συμβαίνουν συχνά κατολισθήσεις. Το 1929, σε μιά από αυτές τις κατολισθήσεις, δημιουργήθηκε ένας ποταμός χωμάτων μήκους 1.500 και πλάτους 100 μέτρων. Τέλος, υπάρχουν άκόμη οι κατολισθήσεις της Λευκάδος το 1929 και, γενικότερα, οι κατολισθήσεις της Ήπειρου, π.χ., που έξακολουθούν να άπασχολούν κάθε χρόνο τις άομέδιες υπηρεσίες, όπως συνέβη πριν από λίγο για 14 χωριά του νομού Ιωαννίνων.

Τα έργα προστασίας

Όταν έκδηλωθί μιά κατολίσθηση, είναι πολύ δύσκολο να άνασταλή η εξέλιξη της με την βοήθεια τεχνικών μέσων της έποχής μας.

Οι γεωλόγοι προτείνουν συνήως διάφορα τεχνικά έργα για την συγκράτηση των εδαφών που κατολισθαίνουν και κυρίως την έκτέλεση άποστραγγιστικών και άναδασωτικών έργων. Αυτό όμως δεν είναι δυνατόν να γίνεται πάντα και συνήθως οι άομοδίοι καταφεύγουν, στις 50% των περιπτώσεων, στην μεταφορά του προσβλήθεντος οικισμού σε άλλη άσφαλή περιοχή.

Κι αυτό όμως δεν είναι πάντα κατορθωτό, γιατί συναντά άλλοτε άνυπέρβλητα οικονομικά έμποδια και άλλοτε την άσνηση των ίδιων των άπειλουμένων χωριτικών να εγκαταλείψουν τα σπίτια και την περιουσία τους.

Το Ινστιτούτο Γεωλογίας εξέτάζει με ιδιαίτερη φροντίδα, λόγω των μεγάλων οικονομικών συνεπειών που μπορούν να έχουν μερικές φορές για τον τόπο, τις περιπτώσεις κατολισθήσεων, και μόνο μέσα σ' ένα χρόνο έπρότεινε την μεταφορά 51 οικισμών, που κινδύνευαν από κατολίσθηση, επί συνόλου 67 που είχε εξέτάσει στην ίδια χρονική περίοδο.

Ο μεγάλος κίνδυνος

Εκείνα που κινδυνεύουν ιδιαίτερα από τις κατολισθήσεις, και που η κατάστασή τους μπορεί να έχη σοβαρές συνέπειες για την έθνική οικονομία, είναι τα τεχνικά έργα, όπως οι δρόμοι, οι σιδηροδρομικές γραμμές, οι γέφυρες και τα φράγματα. Γι' αυτό οι γεωλόγοι ύποστηρίζουν ότι, πριν άρχισθί η θεμελίωση νέου τεχνικού έργου, πρέπει να προηγηθί πάντοτε έπισταμένη γεωτεχνική μελέτη. Το γεγονός τούτο, ύποστηρίζουν —και έχουν δίκιο—, δέον να καταστήθί συνείδησις εις τον τεχνικόν κόσμον της χώρας.

Και ο γεν. διευθυντής, όμως, του Ινστιτούτου Γεωλογίας και Έρευνών Υπεδαφους, κ. Ζάχος, τονίζει τα ακόλουθα, πάνω στο ίδιο θέμα:

«Αί κατολισθήσεις εδαφών προκαλούν μεγάλας ζημίας, όταν προσβάλλουν δαπανηρά τεχνικά έργα, και είναι άναγκασμένο τότε οι τεχνικοί ή να εγκαταλείψουν τα έργα ταύτα ή να λάβουν δραστικά μέτρα προφυλάξεως των από τας κατολισθήσεις».

Παράδειγμα εις την Ελλάδα είναι αι κατολισθήσεις της γεφύρας της Μεγάλης Παναγιάς, όπου έχει γίνει πληθώρα άποστραγγιστικών φρεάτων και στοών, διά να τα προφυλάξουν».

Με τα τεχνικά όμως έργα δεν συμβαίνει μόνο αυτό που αναφέρει ο κ. Ζάχος με τα βάθρα της γεφύρας της Μεγάλης Παναγιάς. Υπάρχουν και άλλα παραδείγματα ζημιών που προεκήθησαν σε τεχνικά έργα έξ αιτίας των κατολισθήσεων, που δεν μελετήθηκαν προ της κατασκευής του έργου ή που άγνοήθηκαν τελείως.

Παράδειγμα πρώτο η άδης Λαρίσης —Κοζάνης, κοντά στο Σαραντάπορο. Λόγω των κατολισθήσεων, το ύπουργείο Δημοσίων Έργων άναγκάσθηκε να την έπισκευάζι κάθε χρόνο και να δαπανά μεγάλα ποσά. Τελικά ύποχρεώθηκε να προβθί σε νέα χάραξη, να μετάθεθί, δηλαδή, τον δρόμο με την βοήθεια γεωλόγων, που μελέτησαν προηγουμένως την κατάσταση του υπεδαφους.

Παράδειγμα δεύτερο είναι η περίπτωση μιάς όδου που βοσκοται άκόμη υπό κατασκευήν. Πρόκειται για το τμήμα Λαυίας —Άλμυρου, της νέας έθνικής όδου Αθηνών — Θεσσαλονίκης. Οι κατολισθήσεις, που άρχισαν εύτυχώς πριν συμπληρωθί η κατασκευή του αυτοκινητοδρόμου, άνάγκασαν τους τεχνικούς να προσδύν σε νέα χάραξη και σε έδαφος που εξέτάσθηκε προηγουμένως η άντοχή του.

Μιλούν άκόμη και για κάποιο φράγμα που καταστράφη από τις κατολισθήσεις, αλλά άρκούν δσα είπαμε για να σχηματίθι κανείς μιά εικόνα για τις συνέπειες που μπορεί να έχουν οι κατολισθήσεις στον τομέα των τεχνικών έργων. Αυτές μάλιστα οι περιπτώσεις ίσως να άντιπροσωπεύουν και την σοβαρότερη πλευρά του προβλήματος που κάθε χρόνο άντιμετωπίζουν η χώρα, οι κάτοικοι χιλιάδων χωριών της και ο προϋπολογισμός της.

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΣΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΕΞΕΛΙΓΜΕΝΟΣ
ΕΙΝΑΙ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΣΟ ΦΟΝΙΚΩΤΕΡΑ ΤΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑ

ΑΝΑΠΝΕΟΜΕ ΑΥΤΟΝ → ΤΟΝ ΑΕΡΑ!

ΠΟΛΥΑΣΧΟΛΑ ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΟΝΤΕΥΟΥΝ

Ο Μάρκ Τουαίν είχε πει κάποτε ότι, ενώ όλος ο κόσμος μιλά για τον καιρό, κανείς δεν κάνει τίποτε για να τον αλλάξει. Αυτό δεν είναι παρά ένα μέρει αληθινό στην εποχή μας. Όχι μόνο μετεωρολόγοι, αλλά και πολιτικοί ασχολούνται με την μεταβολή του κλίματος. Πριν από τριάντα χρόνια ο Ρούζβελτ είχε καταστήσει ένα μεγαλεπήβολο σχέδιο για την αύξηση των βροχοπτώσεων στις «Μεγάλες Πεδιάδες» (Γκραντ Πλαίνες), ξηση των βροχοπτώσεων στις «Μεγάλες Πεδιάδες» (Γκραντ Πλαίνες). Ο πέρα από τα Βραχώδη Όρη, με αναδάσωση, τεχνητές λίμνες κλπ. Ο Στάλιν είχε εγκαινιάσει ανάλογες προσπάθειες. «Βροχοποιοί» καλούνται υπάρχει χώρα στον κόσμο, όπου να μη γίνονται ή να μη σχεδιάζονται έργα, που άμεσος ή έμμεσος σκοπός τους είναι η μεταβολή των κλιματολογικών συνθηκών για το καλό του πληθυσμού της.

Το θέμα όμως του σημερινού άρθρου δεν είναι οι σκόπιμες, εύεργετικές, επεμβάσεις στο κλίμα του πλανήτη μας, αλλά οι ακούσιες, αυτόματες, δυσμενείς για τον άνθρωπο μεταβολές του κλίματος από ενέργειες αυτού του ανθρώπου. Πρόκειται για μεταβολές που παρατηρούνται σε εδαφικά περιωρισμένες εκτάσεις και που, παρ' όλο τούτο, επηρεάζουν σημαντικά την ζωή μας.

Η αρχή των ανθρώπινων αυτών επεμβάσεων στο «μικρο - κλίμα» χρονολογείται, μπορεί να πη κανείς, από τότε που ο πρώτος άνθρωπος μάζεψε μερικά ξύλα και τα άναψε, για να ζεσταθεί. Έκτοτε ο άνθρωπος μεταβάλλει όχι μόνο την επιφάνεια του πλανήτη μας, αλλά και το κλίμα της περιοχής όπου ζει. Καταστρέφουμε δάση, καλλιεργούμε εδάφη, αλλάζουμε το ρεύμα των ποταμών, αξιοποιούμε έλη, ανοίγουμε δρόμους και διώρυγες, επεκτείνουμε τις πόλεις και, την ίδια ώρα - χωρίς να το θέλουμε - καταστρέφουμε το «μικρο - κλίμα» ή τοπικό κλίμα και το αντικαθιστούμε με ένα άλλο κλίμα, που είναι έργο των χεριών μας.

Ιδιαίτερα αισθητές είναι οι μεταβολές αυτές στις πόλεις και γι' αυτό μπορούμε να μιλήσουμε περί «κλίματος των πόλεων». Το 1850 υπήρχαν στην Ευρώπη 48 μεγαλότητες. Σήμερα ο αριθμός τους ξεπερνά τις 350. Οι πληθυσμοί, που ζουν στις μεγαλότητες και στον μολυσμένο αέρα τους, αυξάνονται κατά γεωμετρική πρόοδο. Η διαφορά είχε γίνει αισθητή από το 1661, όταν κάποιος Λονδρέζος έγραψε: «Ενώ σε άλλους τόπους η ατμόσφαιρα είναι καθαρή και διαυγής, εδώ αμαυρώνεται από σύν-

νεφα θειαιφιού. Ένώ ο ήλιος φέρνει άλλοι την ημέρα, εδώ δεν μπορεί να περάσει στην ατμόσφαιρά μας. Ο κουρασμένος ταξιδιώτης αισθάνεται από απόσταση πολλών μιλίων την πόλη με την οσμή του, πριν την δει».

Το «κλίμα των πόλεων» έχει γίνει τα τελευταία χρόνια αντικείμενο λεπτομερών επιστημονικών ερευνών. Λέγοντας «κλίμα πόλεων» εννοούμε τις κλιματολογικές εκείνες ιδιορρυθμίες που αφέλονται στις τεχνητές μεταβολές της επιφανείας της Γης, τις προκαλούμενες εξ αιτίας της ανθρώπινης δραστηριότητας.

Διαφορές θερμοκρασίας

Οι ιδιορρυθμίες αυτές είναι αισθητότερες στην θερμοκρασία. Σε πολλά μετεωρολογικά δελτία στις Ήνωμένες Πολιτείες διαβάζουμε: «...Νυκτερινή κατωτάτη θερμοκρασία: Κέντρον πόλεως +4, προάστια -2...». Τέτοιες διαφορές μεταξύ κέντρου και προαστίων είναι συνηθέστατες σε όλες τις μεγαλότητες, ιδιαίτερα όταν οι νύχτες είναι ανέφελες και χωρίς δυνατόν ανέμους. Όπως όμως έχουν αποδείξει οι παρατηρήσεις, και υπό όποιεσδήποτε άλλες συνθήκες, οι μεγαλότητες αποτελούν σε μια δεδομένη περιοχή κλειστές, γενικά θερμότερες κλιματολογικές μονάδες.

Το καλοκαίρι οι πόλεις είναι θερμότερες κατά την διάρκεια της νύχτας, τον χειμώνα δε υποφέρουν από λιγότερες παγωνιές, συγκριτικά με τα προάστια. Στην Γερμανία, π.χ., οι μεγαλότητες έχουν τρεις ως οκτώ λιγότερες παγωμένες εβδομάδες εν συγκρίσει με την ύπαιθρο, και το φαινόμενο αυτό οδηγεί σε αρκετά παραδόξα. Έτσι, π.χ., η άνοιξη στις μεγαλότητες έρχεται νωρίτερα παρά στην ύπαιθρο. Στο Μόναχο τα δένδρα ανθούν αρκετές ημέρες γρηγορότερα από εκείνα των προαστίων.

Αυτό οφείλεται στην δημιουργία πάνω από τις πόλεις ενός προστατευτικού κώδονος ατμών που, αν και εμποδίζει δέχεται την διείσδυση των ηλιακών ακτίνων, εμποδίζει ακόμη περισσότερο την απώλεια θερμοκρασίας την νύκτα με την ακτινοβολία. Πρόσθετοι συντελεστές διατήρησης της θερμότητας είναι η αποθήκευση θερμότητας στην θάλασσα των σπιτιών και στα φράγγια των δρόμων, καθώς και οι διάφορες εστίες καύσεως σε σπείρια, εργοστάσια κλπ.

ΝΑ ΞΕΧΑΣΟΥΝ ΤΟΝ ΛΑΜΠΡΟ ΗΛΙΟ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΝΕΦΕΛΕΣ ΤΩΝ ΜΟΛΥΣΜΕΝΩΝ ΑΕΡΙΩΝ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Έν τω μεταξύ, εξ αιτίας του κώδονος των ατμών, ο κάτοικος της μεγαλότητας δέχεται ήλιο φως 15 - 20% λιγότερο από τον κάτοικο της ύπαιθρου. Στις βιομηχανικές περιοχές, όπου ο ατμός μεταφέρει και σκόνη, η απώλεια είναι ακόμη μεγαλύτερη. Παρατηρήσεις σε δέκα μεγάλες ευρωπαϊκές και αμερικανικές βιομηχανικές πόλεις με μεγάλη βιομηχανική ανάπτυξη απέδειξαν ότι οι συνεφιασμένες μέρες τους έχουν αυξηθεί τα τελευταία πενήντα χρόνια κατά 50 - 60%. Υπεύθυνοι γι' αυτό είναι η υψηλότερη θερμοκρασία στις πόλεις, που προκαλεί μεγαλύτερες εξατμίσεις, και ο μεγαλύτερος αριθμός πυρήνων συμπυκνώσεως των υδρατμών, όπως είναι η σκόνη και τα στερεά υπολείμματα της καύσεως. Οι ίδιοι παράγοντες φέρνουν και τις συχνότερες βροχές. Στην Νυρεμβέργη και στο Μόναχο οι βροχοπτώσεις είναι κατά 10 - 15% περισσότερες από όσο στην γύρω τους ύπαιθρο, είναι δε αξιοσημείωτο το ότι τις Κυριακές και τις γιορτές, όποτε σχολάζουν οι εστίες καπνού, σκόνης, ατμών κλπ., οι βροχές είναι σχετικά λιγότερες. Οι ίδιες διαφορές ισχύουν και όσον αφορά την όμιχλη.

Στην βιομηχανική πόλη Ροσνταίηλ της Άγγλιας, όπου έγιναν ειδικές παρατηρήσεις, οι βροχοπτώσεις παρουσίασαν αύξηση 13% κατά τα πρώτα τριάντα χρόνια του αιώνα μας, ενώ η κατάσταση στα περίχωρα έμεινε αμετάβλητη. Και εδώ έκανε εντύπωση το ότι οι ξαφνικές λεπτές βροχές παρατηρούνται τις εργάσιμες μέρες και όχι τις Κυριακές και τις γιορτές. Επίσης στην βιομηχανική περιοχή Ρήνου - Βεστφαλίας (Δυτική Γερμανία), σε πόλεις μεγάλης συγκεντρώσεως βαρείας βιομηχανίας παρατηρήθηκαν, κατά την περίοδο 1890 - 1925, 20% περισσότερες μέρες με ψιλές βροχοπτώσεις, συγκριτικά με τους χώρους που έμειναν σχετικά παρθένοι από την βιομηχανική εισβολή. Για την εξαπόλυση μίας ψιλής βροχής πάνω από μια πόλη δεν χρειάζεται παρά μόνο ένα ελάχιστο κίνητρο, ένα μικρό «παράπλυν», για να αναγκάσει τα σύννεφα να ανοίξουν τους κρουνοί τους.

Ειδικά για την όμιχλη έχουν γίνει οι ακόλουθες παρατηρήσεις: Στις μεγάλες αμερικανικές πόλεις οι όμιχλώδεις ημέρες έχουν διπλασιασθεί κατά την τελευταία πενηνταετία. Τα νησιά Σύλτ και Έλιγολάνδη έχουν σαράντα περίπου ημέρες όμιχλης ετησίως. Η πλησιέστερη γερμανική με-

γαλόπολη ζή τριπλάσιες ημέρες στην καταχνιά. Και εδώ ο ένοχος είναι ο μεγαλύτερος αριθμός πυρήνων συμπυκνώσεως.

Όσο για τους ανέμους, αμφισβητείται το ότι οι πόλεις έχουν δικό τους «σύστημα ανέμων». Είναι όμως γεγονός: Πρώτον, ότι η ταχύτης των ανέμων είναι στις πόλεις μικρότερη κατά 15 - 20% και, δεύτερον, ότι σε μεγάλα ύψη οι δίνες είναι συχνότερες πάνω από τις πόλεις, πράγμα που το ξέρουν πολύ καλά όσοι ταξιδεύουν με αεροπλάνα.

Με άλλα λόγια τα κέντρα της σύγχρονης βιομηχανικής κοινωνίας, όπου ζή το ένα τρίτο του πληθυσμού των πολιτισμένων χωρών, είναι λίγο θερμότερα, αλλά έχουν περισσότερη βροχή, περισσότερες συνεφίες, λιγώτερο ήλιο, πολύ περισσότερη όμιχλη, κάπως λιγότερους ανέμους και, το χειρότερο, έναν «αρρωστημένο» γεμάτο θορύβους αέρα.

Το τελευταίο αυτό έγινε δοματικά φανερό και φέτος στο Λονδίνο, με την μεγάλη όμιχλη, που στοίχισε την ζωή σε 340 ανθρώπους. Στην ίδια πόλη η όμιχλη του Δεκεμβρίου 1952 είχε 2.000 θύματα.

Και να μην αυτές είναι εξαιρετικές περιπτώσεις ομαδικών δηλητηριάσεων, αλλά έχει γίνει γενικά παραδεκτό το γεγονός ότι ο πληθυσμός των μεγαλών πόλεων υπόκειται σε μια θορυβία δηλητηρίαση, από τον αέρα που αναπνέει.

Ιδιαίτερα στις περιπτώσεις όμιχλης, έστω και όχι τόσο φοβερής όπως του Λονδίνου, έχουμε χιλιάδες κρούσματα λιποθυμιών, ιλίγγων, τάσεων για έμετο, σε μικρούς και μεγάλους. Κανείς δεν τολμά, όταν οι πόλεις τυφλώνονται στην καταχνιά, να ανοίξει τα παράθυρά του. Σε λίγο οι κουρτίνες θα έχουν γίνει κατάρυες και θα θέλουν καθαριστήριο, το ίδιο συμβαίνει και με τα ρούχα, όταν κυκλοφορούν στους δρόμους κατά τη διάρκεια των αγχωδών αυτών ημερών. Η ακαθαρσία αυτή, κάτι σαν λαδερή καπνιά, δεν είναι άλλο από ένα όχι και πολύ συμπυκνωμένο δείγμα του αέρος, το οποίο εισχωρεί και στα πνευμόνια των κατοίκων των μεγαλότητας.

Θανάσιμοι έχθροι

Οι κύριες πηγές της ρυπάνσεως της ατμόσφαιρας είναι η βιομηχανία, τα μικρά εργοστάσια, τα σπείρια και τα συγκοινωνιακά μέσα. Η συμμετοχή

ΑΝΑΠΝΕΟΜΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΕΡΑ!

τους στην ρύπανση της ατμόσφαιρας των μεγαλοπόλεων υπολογίζεται κατά προσέγγιση σε 45% για την διομηχανία, σε 22% για τα εργαστήρια και τα σπίτια και σε 33% για τα συγκοινωνιακά μέσα.

Οι άοιθοι αυτοί ποικίλλουν ανάλογα με τις πόλεις, τις μέρες και τις εποχές, αλλά δεν αμφισβητείται το ότι, στο προκείμενο, η ένοχη της διομηχανίας είναι η βαρύτερη. Υπολογίζεται ότι στην διομηχανική περιοχή του Ρουρ (Δυτική Γερμανία) τα ηλεκτροικά εργοστάσια, μεταλλουργεία, υφικάμιοι, διυλιστήρια πετρελαίου, εργοστάσια τσιμέντων εκτοξεύουν στην ατμόσφαιρα ένα μισό εκατομμύριο τόνους σκόνη, στάχτη, σκουριά και πολλά ακόμη εκατομμύρια τόνους διοξειδίου του θείου. Στο κέντρο της διομηχανικής αυτής περιοχής «εδρεύουν» την ημέρα δυο τόννοι σκόνης σε κάθε τετραγωνικό χιλιόμετρο.

Το διοξείδιο του θείου δεν είναι το μόνο βλαβερό αέριο που περιέχει η ατμόσφαιρα των μεγαλοπόλεων. Μαζί μ' αυτό υπάρχουν στον αέρα που αναπνέουμε διοξείδιο και μονοξείδιο του άνθρακα, καθώς και υδρογονάνθρακα υλικά.

Οι προσπάθειες τείνουν σήμερα στον καθαρισμό της ατμόσφαιρας ή στην αποφυγή της ρυπάνσεως της κυρίως από το διοξείδιο του θείου, έπειδή η ουσία αυτή παράγεται όχι μόνο στις περισσότερες καύσεις καρβουνών ή πετρελαίου, αλλά και σε διάφορες άλλες χημικοτεχνικές επεξεργασίες, και έπειδή η ευπάθεια του ανθρώπου, των ζώων και των φυτών είναι μεγάλη ακόμη και στις μικρότερες συγκεντρώσεις της.

Το διοξείδιο του θείου είναι ο υπ' αριθ. 1 έχθρος του κατοίκου των μεγαλοπόλεων.

Οι επιστήμονες υποπτεύονται ότι η αύξηση των περιπτώσεων καρκίνου των πνευμόνων και χρόνιας βρογχίτιδας οφείλεται στην ρύπανση της ατμόσφαιρας των μεγαλοπόλεων. Στην Αγγλία, η χρόνια βρογχίτις προκαλεί 220.000 θανάτους τον χρόνο — συγκριτικά με τον αριθμό, 36 φορές περισσότερους από τους των Ηνωμένων Πολιτειών και εξη φορές περισσότερους από τους της Δυτικής Γερμανίας. Από την ανάλυση των περιπτώσεων προκύπτει επίσης ότι οι δυο αυτές αιτίες θανάτων είναι συχνότερες στις μεγάλες πόλεις, παρά στις κωμοπόλεις και στα χωριά.

Τα τελευταία χρόνια έχει επιτευχθεί σημαντική τεχνική πρόοδος, για την αποφυγή της ρυπάνσεως της ατμόσφαιρας. Η κάπνα συγκεντρώνεται με φίλτρα, που υπάρχουν στις καπνοδόχους των εργοστασίων. Ηλεκτρικά φίλτρα συγκεντρώνουν και λυώνουν τις διάφορες βιομηχανικές σκόνες. Καμινάδες ύψους διακοσίων μέτρων, με ειδικά πολύπλοκα φίλτρα, χρησιμοποιούνται για την εξουδετέρωση και την αραίωση των δηλητηριωδών αερίων, που παράγονται από την καύση του ακαθάρτου πετρελαίου.

Το αυτοκίνητο

Ακόμη περισσότερο και από τα σπίτια μαζί με τα μικρά εργαστήρια, το αυτοκίνητο είναι επικίνδυνος συντελεστής ρυπάνσεως της ατμόσφαιρας των μεγαλοπόλεων. Ο Ιδεώδης, άνταρτος ακόμη, κινητήρας αυτοκινήτου θα έπρεπε να καίει την καύσιμη ύλη του ως την τελευταία σταγόνα και το τελευταίο μύριο διοξειδίου του άνθρακα και υδρατμών. Στην πραγματικότητα, όμως, τα 7% της καύσιμης ύλης μένουν αχρησιμοποίητα. Αυτό σημαίνει ότι από 100 γαλιόνια βενζίνης, τα επτά σκορπίζονται στον αέρα που αναπνέουμε. Και η αναλογία είναι πολύ μεγαλύτερη στα πολυσύχναστα κέντρα, με τα αλλεπάλληλα σταματήματα και ξεκινήματα των αυτοκινήτων.

Τα περισσότερα επικίνδυνα στοιχεία των εξατμίσεων των αυτοκινήτων είναι τα άκαυστα υδρογονάνθρακα υλικά, στα οποία συγκαταλέγεται και το καρκινογόνο βενζοπυρένιο — στοιχείο και του καπνού του τσιγάρου. Η τελευταία αυτή υδρογονάνθρακος ουσία είναι περισσότερο επικίνδυνη, έπειδή συγκρατείται στο ανθρώπινο σώμα ακόμη και όταν εισπνέεται σε ελάχιστη ποσότητα, ενώ το μονοξείδιο, π.χ., του άνθρακα αποβάλλεται στον καθαρό αέρα.

Χρόνια ερευνώνται οι τεχνικοί για την κατασκευή κινητήρων αυτοκινήτων με πολύ μικρή εξάτμιση. Ο ύπουλος Υγιεινής των Ηνωμένων Πολιτειών έχει διατάξει ειδική έρευνα στο θέμα: «Ρύπανση της ατμόσφαιρας από τα αυτοκίνητα στις μεγαλόπολεις», που σκοπός της είναι να δώσει τις βάσεις νομοθεσίας, που θα υποχρεώση τις βιομηχανίες αυτοκινήτων να κατασκευάζουν στο μέλλον αυτοκίνητα με όσο το δυνατόν μικρότερη παραγωγή καταλοίπων καύσεως.

Στην Δυτική Γερμανία, από μετρήσεις που έχουν γίνει σε πολυσύχναστους δρόμους, έχουν προκύψει τα εξής ενδιαφέροντα στοιχεία: «Ανεμος ταχύτητας έστω και μόνο τριών μέτρων το δευτερόλεπτο είναι αρκετός για τον αερισμό των δρόμων. Η μεγαλύτερη συγκεντρώση δηλητηριωδών αερίων παρατηρείται σε ύψος μισού μέτρου από το δόστρωμα. Ο σφαιρικός αυτοκινήτου, που οδηγεί με ανοικτό παράθυρο, και το νήπιο που μεταφέρεται με το άμαξάκι του εισπνέουν πολύ περισσότερα δηλητηριώδη αέρια από τον πεζό.

Γενικά μπορεί να λεχθεί ότι όλοι: Ο σφαιρικός που πατά γκάζι στο αυτοκίνητο, η νοικοκυρά που ανάβει μία σόμπα πετρελαίου, ο μηχανικός που ανοίγει τις στροφίγγες των καυστήρων του εργοστασίου, συνεργάζονται στην ρύπανση της ατμόσφαιρας με τρομερά δηλητηριώδη αέρια και στερεές ουσίες. Το πρόβλημα του καθαρισμού του αέρος που αναπνέουμε είναι ως την ώρα άλυτο, διςπύλοτο. Για πολλά χρόνια ακόμη ο άρρωστος μένος αέρας των μεγαλοπόλεων θα δηλητηριάζει, θα σκοτώνει. Για πολλά χρόνια ακόμη μυριάδες εκατομμυρίων ανθρώπων θα μελαγχολούν, θα αρρωσταίνουν ψυχικά, ζώντας κάτω από τον κιτρινωπό, βρώμικο ούρανό των μεγαλοπόλεων.

Περιποιηθήτε το πρόσωπό σας
για να είστε πάντα νέα.

Διατηρήστε την νεανική σας
φρεσκάδα γιατί μόνον έτσι
θα σας προσέχουν.

Χρησιμοποιήτε το γαλάκτωμα
Λάνολιν Πλός

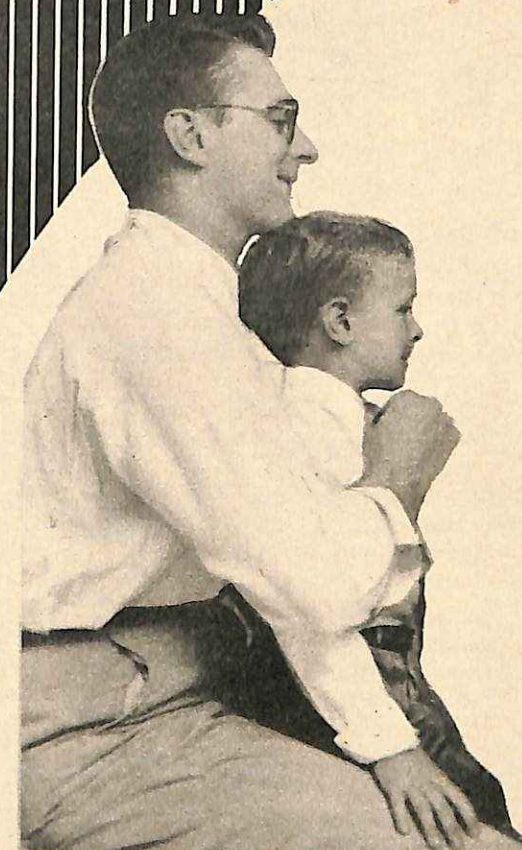

Lanolin Plus

HAZEL BISHOP INC.,
NEW YORK - HOLLYWOOD USA

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

© ΖΕΝΙΟΣ & ΣΙΑ ΠΛ ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ 20, ΤΗΛ 628-096

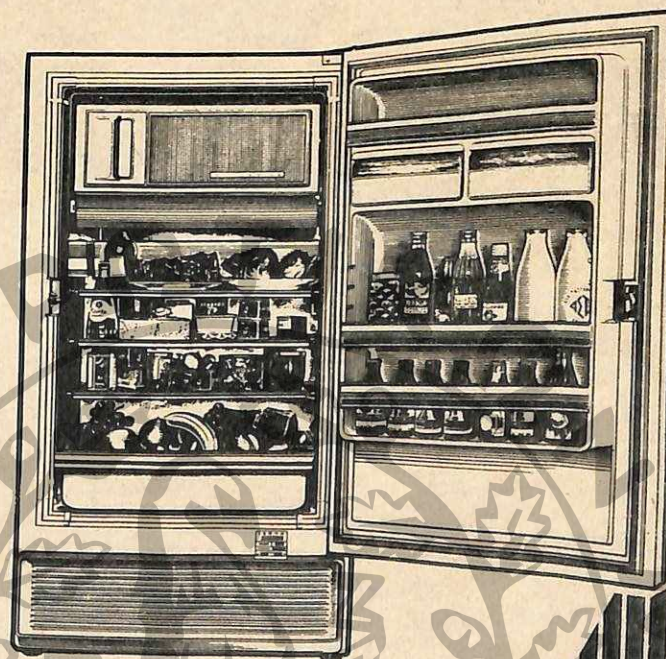

Είναι γνωστός σας;

“Αν όχι, κάποιον άλλον
θα ξέρετε απ’ τους κατόχους

201.000

συσκευών ΙΖΟΛΑ

ΡΩΤΗΣΤΕ ΤΟΝ!

Ζητήστε
τη γνώμη του,
άκουστε
τις έντυπώσεις του,
πάρτε
τη συμβουλή του — και τότε,
όπως όλοι
έτσι κι έσείς
δ’ αποκτήσετε
ΨΥΓΕΙΟ ΙΖΟΛΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ

14/185

Ἀπὸ τοὺς παρισινοὺς
οἴκους μόδας
στὶς σελίδες τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ

Επαναστατική καὶ ἀπλή, πολὺ πρακτικὴ καὶ νεανικὴ, ἡ μόδα τοῦ 1963 ὠλοκλήρωσε τὸ φετεινὸ πορτραῖτο τῆς, ζωγραφισμένο ἀπὸ τοὺς πρὶν φημισμένους μαίτρ τῆς παρισινῆς «ᾠτ - κούτюр». Γενικὸ χαρακτηριστικόν: Ἡ ὁμοιογένεια τεχνοτροπίας. Ὅλοι ἦσαν σύμφωνοι (ἂν ἐξαιρέσουμε τὶς ἐλαφρὰ ἐκκεντρικὰς πινελιὰς τοῦ ἐρωτευμένου Καρντέν) νὰ δείξουν σ' αὐτὸ τὸ πολυσυζητούμενο πορτραῖτο περισσότερὴ δεξιότητι ἀπὸ ἐμπνευση καὶ νὰ τηρήσουν συγχρόνως μὲ κλασσικὴ ἀκρίβεια τὶς σωστὰς ἀναλογίας τοῦ γυναικείου σώματος. Τὸ φωτογραφικὸ ἄλμπουμ ποὺ ἀνοίγουμε στὶς σελίδες μας εἶναι γεμάτο ιδέες, στοιχεῖα, μυστικά, ποὺ μπορεῖ νὰ σὰς δώσουν τὴν δυνατότητα νὰ γίνετε κ' ἐσεῖς ἑνα «ταμπλώ βιβάν» τῆς μόδας τοῦ 1963...

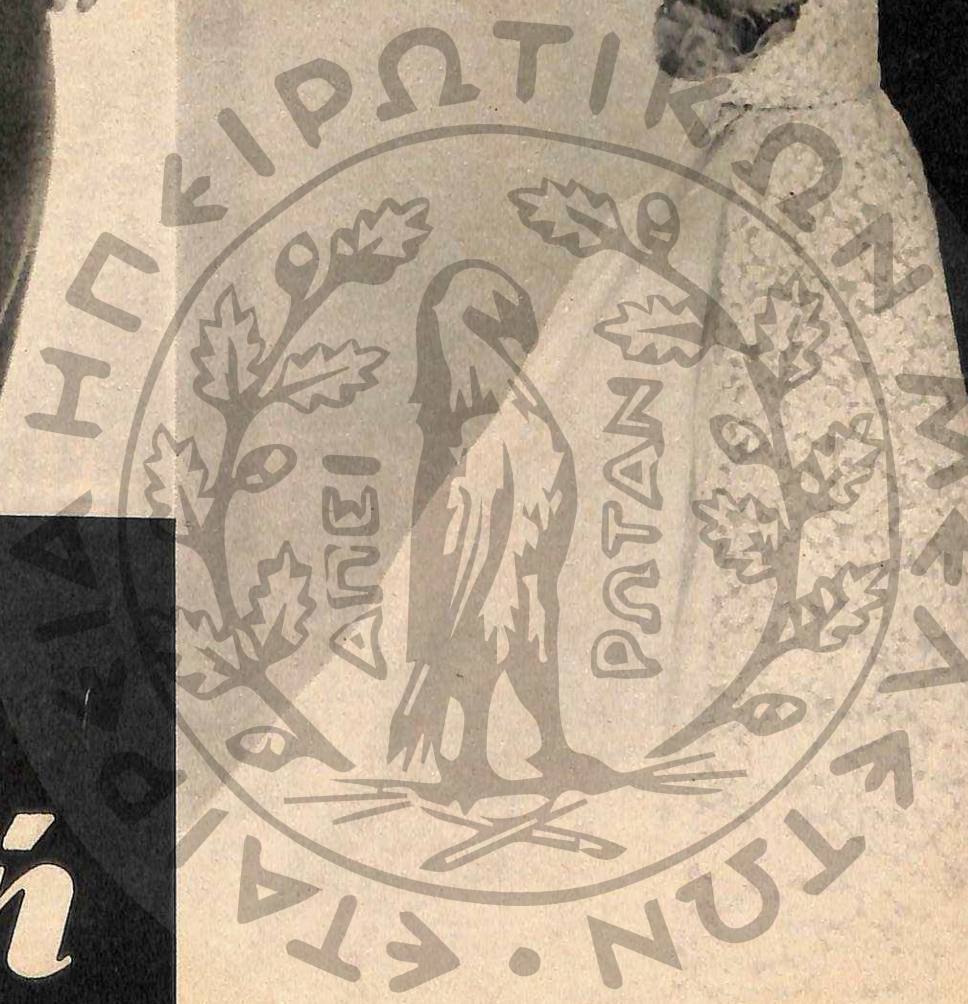
Ἡ μονοσελίνα πάντοτε σὴν μόδα. Στὰ χέρια τῆς Μάγκι Ρούφ ἔγινε μιὰ θαυμάσια θραδινὴ τριαντάφυλλα, μὲ ἁρμονικὰς πτυχώσεις ποὺ ἀρχίζουν κάτω ἀπὸ τὸ ὀλοκέννητο κορσάκι. Μιὰ ἰδιότυπη ἐσάρπα, ποὺ δένει μπροστὰ, καταλήγει στὸ πίσω μέρος σὲ δύο μακρὰ φύλλα.

Μεγάλη συμμετοχή

Μιὰ ἀπὸ τὶς πρὶν ἐπισημοὺς δημιουργίες ποὺ ὁ Πιέρ Καρντέν λανσάρει γιὰ τὴν ἀνοιξή. Εἶναι ἀπὸ λινό βιολεῖ, μὲ ἴσια φούστα καὶ ἕνα ὁρασιώτατο κορσάκι πλισσοεισμένο, ποὺ καταλήγει σὲ μιὰ λοξὴ γόσα στὴ μέση. Ὁ γυναικίος, ξεχειλιμένος κάπως, γιαντῶς τορτίζεται ἀπὸ ἕνα μικρὸ παγιγιὸν μὲ δύο μακροτάτες ἄκρες. Τὸ χαριτωμένο καπελάκι συμπληρώνει τὸ σύνολο.

Προστυπτεῖ καὶ ὁ Ζὰν Ντεσσέ, ἀλλάζοντας τὴν ἀνάλαφρη μονοσελίνα μὲ τὴν ἐπιβλητικὴν δαντέλλα. Ἡ θραδινὴ δημιουργία του ὑπογραμμίζει τὸ πίσω μέρος μὲ ἕνα τεράστιο ντεκολτέ, ποὺ ἀγέρει νὰ φαίνεται ἀπὸ μέσα ἕνα ῥοζ πάλι τριαντάφυλλο. Ἡ φούστα ἀνοίγει σὲ μιὰ ἀέρινη οὐρά ἀπὸ ῥοζ τούλι.

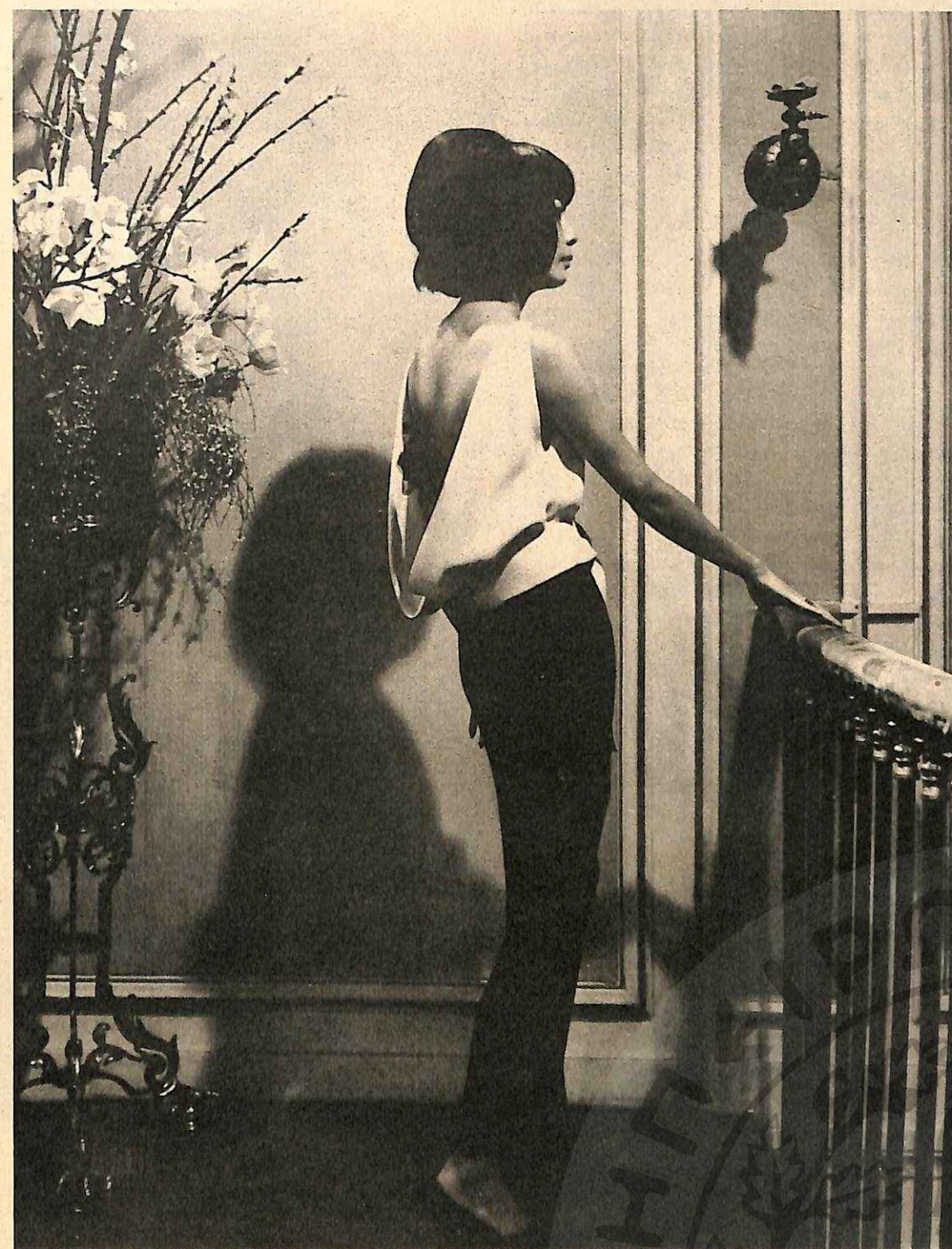

Επαναστατικές, επιβλητικές,
μοντέρνες «δάμπε»,
οι δυο δημιουργίες του Γιόρν
λανσάρουν για το θρόνο τα πλεκτά.
Η πρώτη, μαυροασπρη ριγέ,
τονίζεται στη μέση
με μια φαρδειά μαύρη ζώνη.
Η δεύτερη, κουμπωτή
από πάνω ως κάτω,
σε στυλ σάκκου,
εντυπωσιάζει με την απλότητά της.
Και οι δυο επιβάλλονται
με την μακροστενή οйлунέτια τους.

↑ Από τους πιο πιστούς οπαδούς
του πλισσέ, ο Ζαν Ντεσσέ προτείνει
για το απόγευμα ένα πολύ χαριτωμένο
φόρεμα από «συνά - σωβάς»,
σε απαλό «μπλε - σιέλ» χρώμα.
Ο μικρός νωμίτης
και η γάσα στον ποδόφυρο συγκροτούν
το μονοκόμματο πλισσέ,
που δένει με άσσοριτί γιογκάκιτι.

Η εξίσωση της ομορφιάς με την κομψότητα

Μαυροασπρος συνδυασμός
από μακρυνά στενή φούστα
και ιδιότυπο κορσάκι,
που ανοίγει ξεχειλωτά στην πλάτη
σ' ένα τεράστιο ντεκολτέ
και σφίγγει στη μέση.
Σχέδιο του Πιέρ Καρντέν.

Στην πλάτη και πάλι
συγκεντρώνει το ενδιαφέρον του
ο Πιέρ Καρντέν. Είναι ένα
απογενματινό φόρεμα,
από κρέπ μπέζ ροζέ,
που σχηματίζει ένα μακρόταλο
μπουφάν στην πλάτη, τονισμένο
από μια θαυμάσια κομψότητα.

Η μόδα, αυτός ο άπιδανος χαμαιλέον, που κάθε εποχή πα-
ρουσιάζεται και διαφορετική, έχει πάψει στις ημέρες μας
να προκαλή απορίες και όλα τα προβλήματά της, αισθητι-
κά και ψυχολογικά, λύνονται τώρα με μαθηματική ακρίβεια.
Το βασικότερο ίσως από τα προβλήματα που συναντά η
μοντέρνα γυναίκα είναι η εξίσωση της ομορφιάς με την
κομψότητα. Αν θέλη να είναι ομορφή, θα πρέπει να διαλέ-
ξει τον τύπο της κούκλας, αν πάλι θέλη να είναι κομψή, θα
πρέπει να πάρη τον τύπο της «δάμπε». Στην πρώτη περι-
πτωση ανοίγει τον οδηγό στην σελίδα της «μπέλ έπόν». Λι-
γος ρομαντισμός + μερικές δαντέλλες + πολλά «φρου-
φρου»! Στην δεύτερη περίπτωση απαραίτητως πρέπει να
ανατρέξει στην εκκεντρικότητα, συνδυασμένη με τα μοντέρ-
να στοιχεία: Νέες φόρμες + νέα υφάσματα + νέες ιδέες.
Και αν έχη πετύχει την σωστή λύση, θα πρέπει στο τέλος
να έχη καταλήξει στο εξής αποτέλεσμα: Όμορφα = κομ-
ψότης ή, αντιστρόφως, κομψότης = ομορφιά.

Ανάμεσα στις ρομαντικές δργάντζες, τις αέρινες μουσσελίνες και τις άρχοντικές δαντέλλες, για τις βραδινές τουαλέτες, οι φρετινές κολλεξιόν έφεραν στην μόδα και κάτι τó επαναστατικά μοντέρνο: Τό πλεκτό, σέ πολύ άπλά σχέδια και στενή μακρυνά γραμμή, πού τυλίγεται στο σώμα δημιουργώντας μιά ατέλειωτα μακρόστενη σιλουέττα. Οι δημιουργοί του ύποστηρίζουν ότι εκτός από τήν αισθητική γοητεία του είναι πρακτικό και φθινό, και μπορεί νά φορεθί άνετα στο σπίτι, στις μικρές οικογενειακές συγκεντρώσεις, κάτι οάν τήν ρόμπα τού παλιού καιρού ή τήν περυσινή εμφάνιση με τὰ βραδινά παντελόνια. Για τó πρωί, ή έμπνευση τών Παρισινών μαίτρο εκφράζεται κατά προτίμηση στα κλασικά τουίντ, στο μαυρόασπρο μάλλινο ή στα πάντοτε αγαπημένα πιέ - ντε - πουλ. Στα άπογευματινά επανέρχεται τó κρέπ, σέ σχέδια πού αξιοποιούν περισσότερο τó πίσω μέρος τής σιλουέττας, άλλοτε με μακρόταλα μπουφάν κορσάζ κι άλλοτε páλι με μεγάλα ντεκολτέ πού υπογραμμίζονται με λουλούδια ή κλίπς. Για τις κάπως επίσημες εμφανίσεις, τó Παρίσι προτείνει τήν επαναφορά στην άναλλοίωτη πηγή τού 1900, με φραμπαλαδένιες μπλουζές από δργαντίνο ή φορέματα γαρνιρισμένα με πρόσθετα φύλλα πλισσέ από πάνω ως κάτω...

Τό άπλό μπλέ - μαρζν ταγιέράκι τής Λόλας Μπρισάκ συνδυάζει πρακτικότητα για τó πρωί, κομψότητα για τó απόγευμα. Συνοδεύεται κατά προτίμηση από μιά λευκή μεταξωτή μπλούζα, γαρνιρισμένη με μπλέ - μαρζν γαλόνι, άσσορι με τó ταγιέρ.

Η Μαρτλζν ντε Ρός παίζει με τις έντονες αντιθέσεις τού κόκκινου γούζια ενός ταγιέρ και τού μπλέ μαρζν μιās εσάρπας. Τό ταγιέρ, χωρίς κουμπιά και σέ ίσια γραμμή, τονίζεται από τήν μακρυνά, αέρινη εσάρπα, πού πέφτει ως κάτω.

Πολύ άπλό, πολύ πρακτικό, πού χαριτωμένο τó παλιό —ένα μοντέλο τού Ζάν Ντεσσέ—, από λεπτό μάλλινο σέ τυρκονάζ χρώμα. Μονοκόμματο, με έξωτερικά γαζιά και μικρό γιακά «άξιοματικού», δημιουργήθηκε για τις πολύ νεαρές πελάτισσες.

Μιά πετυχημένη έμπνευση τού Ζάν Ντεσσέ. σέ λεπτό μάλλινο ύφασμα «πιέ ντε πούλ» μπέζ και καφέ. Τό άπλό γόρεμα, πού σχηματίζει ψηλά κάπως τήν μέση, συμπληρώνεται από μιά ιδιότυπη κονή ζακέττα, καφ έξωτερικά και «πιέ ντε πούλ» από μέσα.

Κλασικό προϊόν άνοάμπλ από μαυρόασπρο τουίντ, δημιουργία τού Πιέρ Μπαλμαίν. Τό γόρεμα χωρίς μανίκια, ή ζακέττα ίσια και άπλη, χωρίς κουμπιά.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

Μια ακόμη δημιουργία του Πιέρ Καρντιέν για το θρόνο, από άερινη μουνσελίνα, στους όνει- ρώδεις συνδυασμούς του ροζ με το πράσινο. Η μα- κρινά φούστα τελειώνει σ' ένα βολάν, ενώ λοξό ιδιότυπο κορσάζ σχηματίζει ένα κρουαζέ μπροστά στον λαιμό, που αφή- ρει ακάλυπτους τους ώμους και καταλήγει πίσω σ' ένα ελεύθερο πανώ. Ανάλογα με τις περιστάσεις, το πίσω μέρος μετατρέπε- ται σε εσάρπα, σε μακρύ μαντώ ή αφήνεται ελεύθερο ως κάτω. Το φόρεμα τονίζεται περισσότερο από μια κόμ- μωση, ή οποία σχηματίζει πλούσιο σινιόν πίσω και αφήνει εντελώς ακάλυπτο το πρόσωπο.

Εντυπωσιακό μοντέλο του Ζάν Έστερελ. Ταγιέρ μάλλινο, μπλέ - κανάρ, με μακρινά ζακέτια, κομμένη ανδρικά πίσω, και μπρο- σιά, στις μεγάλες τετράγωνες τσέπες. Το τε- ράστιο καπέλλο, σε σχήμα μανταριού, συμ- πληρώνει την εκκεντρική αυτή εμφάνιση.

Δημιουργήθηκε, λέγεται, για την Ζάν Μο- ρώ. Ο Πιέρ Καρντιέν, εν τούτοις, πιστεύει ότι μπορεί να πηγαίνει σε όλες τις γυναίκες. Είναι μια μαρινιέρ από λεπτό μάλλινο ύφα- σμα σε έντονο κίτρινο, που το ξεχειλωτό κό- ψιμο του λαιμού καταλήγει σε ένα βαθύ ντε- κολτέ V, με έναν μικρό κόμπο που δένεται.

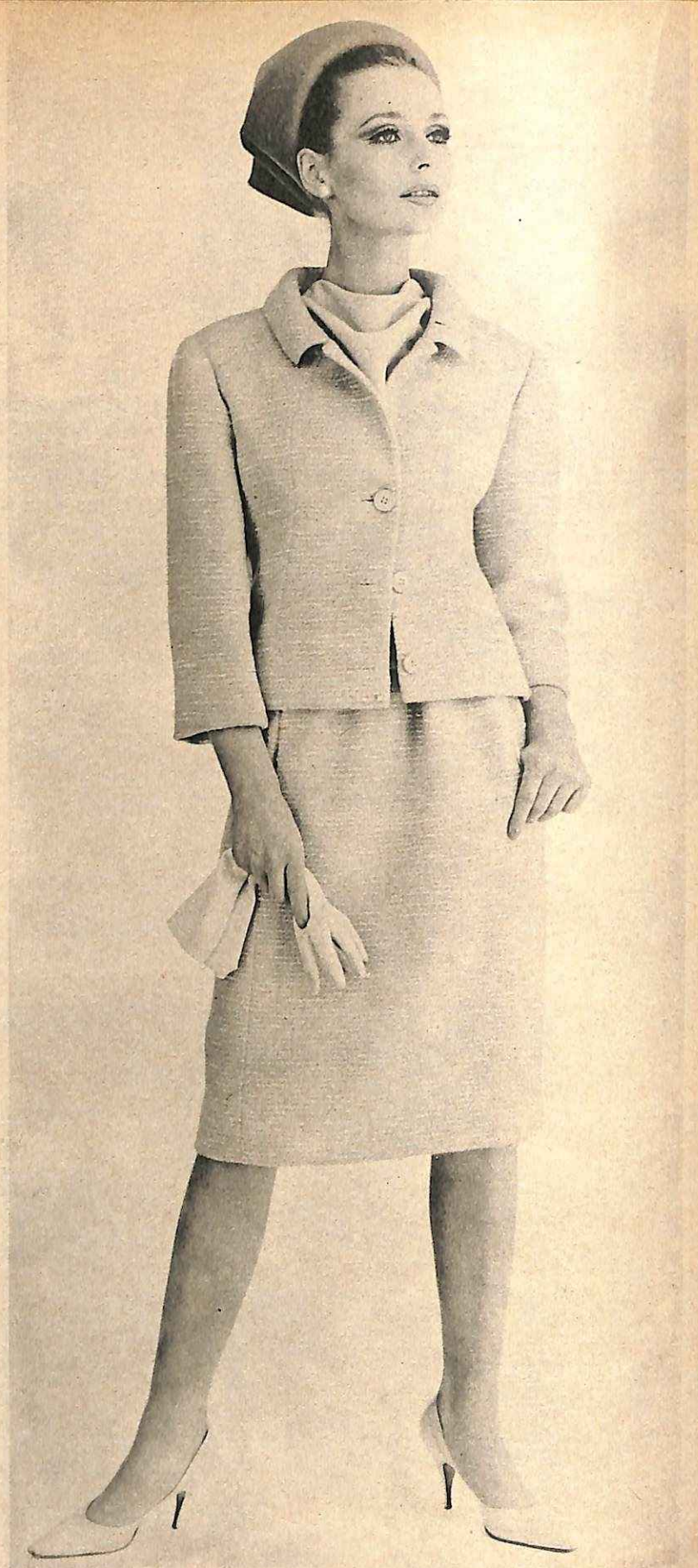
Για τις λεπτές και μάλλον ψηλές, ο Ζάν Έστερελ λανσάρει ένα πρωινό τα- γιέρ με μακρινά, κομμένη λοξά, ζακέτι- τα, που κουμπώνει μπροστά. Χαρακτη- ριστικό όλης της εφειτεινής συλλογής του είναι τα τεράστια φανταχτερά κα- πέλλα σε σχήμα μανταριού, τα οποία καλύπτουν το μισό σχεδόν πρόσωπο.

Παρ' όλες τις σγκαταβατικές τάσεις της εφειτεινής μόδας, ο Πιέρ Μπαλ- μαίν επιμένει να τονίζει την μέση ψηλά και να την υπογραμμίζει με εξωτερικά γαζιά. Από τις χαρακτηριστικότερες σπόρ δημιουργίες του, ένα απλό μαν- ρόσπορο τουνίτ, χωρίς μανίκια, με μο- ναδικό στόλιομα δυο μαύρα κουμπιά.

Όπαδός και φίλος της νεότητας, ο Ζάν Ντεσσέ φρόντισε να ικανοποιήσει την ανήλικη πελατεία του μ' ένα δημοφο- σύνολο από τουνίτ σιέλ και όκρα. Η φούστα έχει βαθιές πιέτες γύρω - γύρω και το κορσάζ, χωρίς γιακά, κουμπώ- ρει μπροστά, δίνοντας την αίσθηση μιας κοντής ζακέτιας.

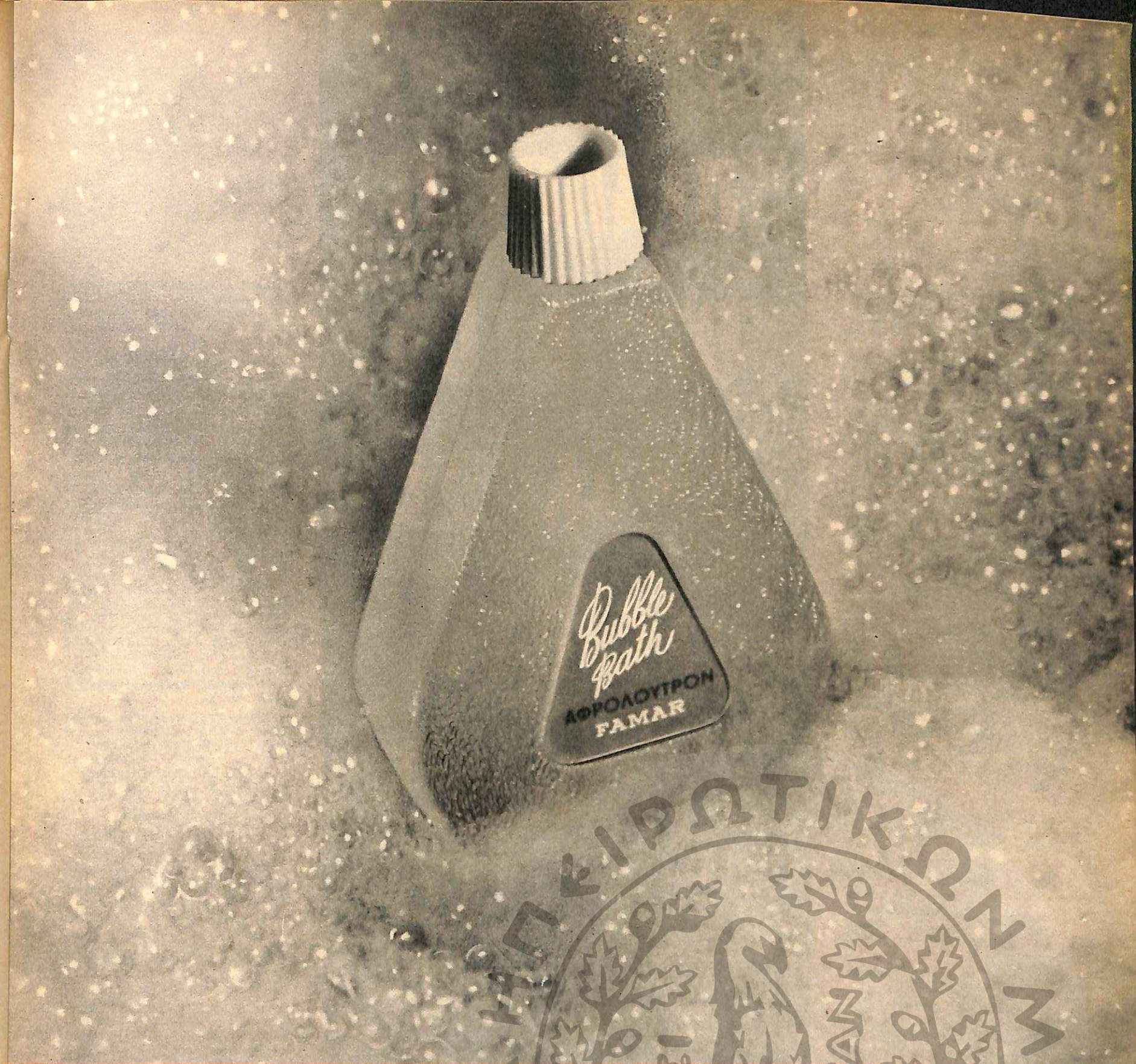
Και' έξοχην λάτρης του μουνσελίνας, ο Ζάν Ντεσσέ εφέ- τος αφήνει την εμπνευσή του να κινηθῇ στην ατίθαση επι- η άνεια της επιβλητικής δαντέλλας. Την χρησιμοποιεί κυ- ρίως στα θραδινά του, σε ίσια άρχοντική γραμμή και με- γάλα κλασικά ντεκολτέ, τα οποία στολίζονται με άνθη.

**Οι τελευταίες δημιουργίες
του οίκου Ντιόρ
και του Γκν Λαρός**

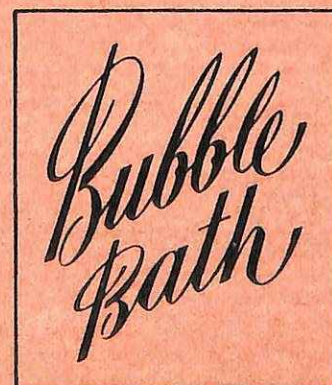

↑ Φρέσκο, ανοιξιάτικο, ρεαντικό, το ταγίερ του οίκου Γκν Λαρός, από ανοιχτόχρωμο ποτάμινο μάλλινο, ζωγραφίζει με μια χορδή μπλούζα, που δημιουργεί την αίσθηση φουγάριου. Οι κλασικές πέννες ανεβαίνουν ως επάνω, έπον και λοξεύουν. Μία τόκα στην απόχρωση του συνόλου συμπληρώνει την εμφάνιση.

← Αδοτηρή, τετράγωνη, γεωμετρική, ή γραμμική του Ντιόρ θέλει ψηλά τους ώμους, οτι θέση της τη μέση, οτι γόνατα τον ποδόφυρο. Από τα πιο χαριτωμένα σύνολα τον, ένα τριανά πιάς μπλέ - μαρέν, με μόνο σιόλιομα δυο σειρές κουμπιά. Το χαριτωμένο γάδινο καπέλλο, φορτωμένο φουτία και λαχανικά, προσφέρει μία ζωηρή χρωματική αντίθεση.

42/85

**ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ
FAMAR**

Μεταβάλλει το καθημερινό λουτρό σε όνειρο... Τυλίγει το σώμα με σύννεφο μυρωμένου αφρού. Στόν ιριδισμό κάθε φυσαλίδας κρύβεται μία μικροσκοπική μάγισσα που τονώνει το δέρμα, το ξαναδίνει δροσιά, λάμψη, φρεσκάδα και εξασφαλίζει την ευδιαθεσία σας.
Γεν. Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Η Όντιλ Ντρυάρ καθόταν στον προθάλαμο του γραφείου του κυρίου Ντανιέλ Μπαρέν. Ήταν ή γραμματέας του.

Ο κύριος Ντανιέλ Μπαρέν είχε καλή θέση: Ήταν διευθυντής τμήματος ενός εργοστασίου υφασμάτων, στο Τουρκουάν, κοντά στην Λίλλη της Γαλλίας. Ήταν 35 ετών, είχε ένα ωραίο μοντέρνο σπίτι, ένα μεγάλο αυτοκίνητο, μια δύσκολη γυναίκα και δυο παιδιά έπτά και όκτω έτών αντίστοιχως. Επιπλέον είχε μια ιδιαίτερη κλίση στην γραμματεία του, την Όντιλ Ντρυάρ.

Την Τετάρτη, 16 Μαρτίου 1961, κατά τις 11 το πρωί, η Όντιλ Ντρυάρ πήρε ένα τηλεφώνημα που της χάλασε το κέφι.

Καθώς σήκωσε το ακουστικό, άκουσε την φωνή της κυρίας Λουίζας Μπαρέν. Αυτό δεν ήταν άσυνήθιστο. Η κυρία ζητούσε συχνά τον άνδρα της, για να του θυμίσει διάφορα ψώνια ή να του πη για τους πονοκεφάλους της ή να τον πληροφορήσει για το τελευταίο σχέδιο αυτοκτονίας της.

—Καλημέρα, κυρία! είπε η Όντιλ, που είχε πάντα ένα δυσάρεστο συναίσθημα, όταν άκουγε την φωνή της κυρίας. Δυστυχώς δεν μπορώ να σας συνδέσω με τον κύριο.

Πρώς μεγάλη της έκπληξη, η κυρία δεν έκλεισε το τηλέφωνο, αλλά είπε:

—Δεν θέλω να μιλήσω με τον άνδρα μου. Έχω να μιλήσω μαζί σας, μικρή μου!

Η φωνή της Λουίζας Μπαρέν ήταν απαλή σαν πουπουλο, καθώς συνέχισε:

—...Δυο λόγια μεταξύ γυναικών! Υποσχέθηκε μου όμως πως ο άνδρας μου δεν θα μάθη ούτε λέξη από τη συζήτησή μας!

—Όπως επιθυμείτε, κυρία, έκανε η Όντιλ προσεκτικά.

—Ως τότε η Λουίζα Μπαρέν της είχε φερθεί πάντα ψυχρά. Η ξαφνική έγγραφη της την τρόμαξε.

—Όπως επιθυμώ; Μα σας παρακαλώ να πω δυο λόγια μαζί σας, μικρή μου!... Είμαι σίγουρη ότι η υπόθεση θα μείνει μεταξύ μας. Πιστέψτε με, το λέω για το δικό σας συμφέρον! Έχω να σας εμπιστευθώ κάτι που δεν θα ήθελα να το πω από το τηλέφωνο. Θα είχατε την καλωσύνη να έρθετε στο σπίτι κατά τις δύο, να πιούμε μαζί έναν καφέ;

—Όπως επιθυμείτε, κυρία. Από την 1 ως τις 3 έχω την μεσημεριή διακοπή της εργασίας μου...

—Ωραία! Λοιπόν, ώρεβουάρ!

Ήταν ταραγμένη...

Η κυρία Μπαρέν κρέμασε το ακουστικό, αλλά η Όντιλ Ντρυάρ έμεινε λίγη ώρα κοιτώντας το δικό της στο χέρι. Τι να συνέβαινε, άραγε;

Άσφαλώς η κυρία Μπαρέν είχε μάθει για τη σχέση που υπήρχε ανάμεσα στον άνδρα της και στην γραμματέα του. Δεν υπήρχε καμμία αμφιβολία γι' αυτό.

Και τώρα; Τι σχεδίαζε; Μήπως είχε αποφασίσει να δεχθεί την διάλυση του τελείως άποτυχημένου της γάμου;

Το μεσημέρι η Όντιλ μίλησε σε μια φίλη της για το παράξενο τηλεφώνημα και κατέληξε με τα λόγια:

—Ό,τι κι αν συμβή, δεν θα μού περνούσε ποτέ η ιδέα να χωρίσω μια παντρεμένη γυναίκα από τον άνδρα της!

Η Όντιλ Ντρυάρ ήταν πολύ ταραγμένη, όταν πήκε στο ωραίο μικρό σπίτι των Μπαρέν.

Η κυρία την υποδέχθηκε με ανοιχτές αγκάλες. Ήταν μια κοντή, μελαχρινή γυναίκα, με κατάμαυρα μάτια. Έκανε ένα νευρικό τίκ, αλλά αυτό το είχε πάντα. Στο πρόσωπό της μερικοί μύς αδρανύσαν και το χαμόγελό της έδινε την εντύπωση πως το στόμα της άνοιγε με μεταλλινους γάντζους.

Η λεπτή, ντροπαλή κοπέλλα ώθηθηκε από την Λουίζα Μπαρέν στη σαλόνι της. Έκει ένα τραπέζι του καφέ ήταν στρωμένο. Ήταν στρωμένο ωραία, με δαντελλένια πετσετάκια, λουλούδια και πορσελλάνες. Τα δυο παιδιά βρίσκονταν εκεί και κοίταζαν, με ενδιαφέρον την κοπέλλα.

Η κυρία τὰ έδειξε, φωνάζοντας εύθυμα:

—Πηγαίνετε στον κήπο, παιδιά μου! Έμπρός, πηγαίνετε να παίξετε!

Τὰ παιδιά έφυγαν.

«Ο καφές κάνει καλό...»

Η κυρία ζήτησε συγγνώμη μια στιγμή κ' έφερε σε λίγο δυο φλυτζάνια καφέ από την κουζίνα. Το ένα το έβαλε στη θέση της Όντιλ, το άλλο στην δική της θέση.

—Καθίστε, αγαπητή μου! είπε. Πιείτε τον καφέ σας! Ο καφές κάνει καλό.

Η Όντιλ περίμενε να καθήσει η κυρία και έπειτα κάθησε κι αυτή με την σειρά της. Όταν η κυρία έφερε τον φλυτζάνι της στο χέιλη, ήπιε κ' η Όντιλ μια γουλιά.

Η κυρία κοίταξε για λίγο το πρόσωπο της Όντιλ, χωρίς εκείνο το παγωμένο γέλιο να φύγει ούτε στιγμή από το πρόσωπό της. Έπειτα είπε:

—Θα σας ενδιαφέρει ίσως να σας πω πως χθες παρακάλεσα τον άνδρα μου να χωρίσω με... Άλλα πητέ, λοιπόν, τον καφέ σας, αγαπητή μου!

Η Όντιλ ήπιε. Τι άλλο μπορούσε να κάνει; Τι μπορούσε να πη; Ήταν εύτυχισμένη και συγχρόνως άπελπι-

σμένη. Άγαπούσε τον Ντανιέλ Μπαρέν πάνω απ' όλα, αλλά της ήταν άνυπόφορη η ιδέα πως εξ αιτίας της θα ναυαγούσε ένας γάμος.

Ήπιε μηχανικά ολόκληρο τον καφέ της κι άμέσως όλα μέσα της πόνεσαν. Έβγαλε ένα δογγητό. Σηκώθηκε όρθια.

—Τι έχετε, αγαπητή μου; ρώτησε η κυρία με επίδεικτική συμπάθεια. Μήπως δεν είστε καλά;

Χωρίς να περιμένη απάντηση, σηκώθηκε κι αυτή, πήρε ένα ποτήρι που βρισκόταν εκεί διηνη τυχαία, το κούνησε μερικές φορές για να διαλυθεί καλύτερα η άσπρη ουσία που υπήρχε στο βάθος του και το έβαλε στο στόμα της Όντιλ Ντρυάρ:

—Πιείτε, λοιπόν, αγαπητή μου! Πιείτε λίγο απ' αυτό! Θα σας κάνει καλό!

Η λεπτή κοπέλλα ήπιε υπάκουα. Έπειτα γλίστρησε από την καρέκλα της και σωριάστηκε στο πάτωμα, με δυνατούς σπασμούς.

Ψεύτικες αυτοκτονίες

Η Ντανιέλ Μπαρέν ήταν ένας θρήσκος άνθρωπος. Μόνο η ευλάβειά του του έδινε τη δύναμη να υπομένει την άχαρη ζωή του.

Προερχόταν από μια καθώς πρέπει και καλλιεργημένη οικογένεια. Έπειτα από σπουδές πολιτικής οικονομίας, είχε αναμειχθεί στο εμπόριο υφασμάτων και παντρεύθηκε την Λουίζα, το γένος Νίφλ.

Η Λουίζα προερχόταν από ένα μετριο σπίτι. Ήταν κι αυτή πολύ εύλαθής κι αυτό τους συνέδεε. Απέκτησαν δυο παιδιά, τον Μισέλ και την Μαρτί.

Πέρα, όμως, από την ευλάβεια και τα παιδιά δεν υπήρχε τίποτε άλλο που να τους συνδεή.

Ο Ντανιέλ, ο ευαίσθητος, μαλακός άνθρωπος, με το πολύ χαλαρό πηγούνι, αγαπούσε την μουσική, τους πίνακες, τα βιβλία. Η Λουίζα δεν έκανε κανένα κόπο να ενδιαφερθεί για τα πράγματα που τον απασχολούσαν. Κρατούσε το σπίτι σε υποδειγματική τάξη, φρόντιζε να μη λείπη τίποτε από τα παιδιά και ενδιαφερόταν ιδίως για το τί έκαναν οι γείτονες και για το πόσα χρήματα έφερνε ο άνδρας της στο σπίτι.

Όταν κατάλαβε πως ο Ντανιέλ άρχιζε να μην ενδιαφέρεται σωματικά γι' αυτήν, το θεώρησε σαν παραβίαση μιάς συμφωνίας. Προσπάθησε με τον τρόπο της να ξανατραβήξει το ενδιαφέρον του.

Του έκανε σκηνές κι άρχισε μιά σειρά από προσεκτικά σκηνοθετημένες απόπειρες αυτοκτονίας, που δεν μπορούσαν με κανένα τρόπο να πετύχουν.

Όταν κατάλαβε πως ο Ντανιέλ άρχιζε να μην ενδιαφέρεται σωματικά γι' αυτήν, το θεώρησε σαν παραβίαση μιάς συμφωνίας. Προσπάθησε με τον τρόπο της να ξανατραβήξει το ενδιαφέρον του.

Του έκανε σκηνές κι άρχισε μιά σειρά από προσεκτικά σκηνοθετημένες απόπειρες αυτοκτονίας, που δεν μπορούσαν με κανένα τρόπο να πετύχουν.

Κοινά ενδιαφέροντα

Στα 1959 —ο Ντανιέλ ήταν τότε 31 ετών και η γυναίκα του 32— ο

«ΘΑ ΉΤΑΝ φοβερό να καταστρέψω κανείς ένα γάμο», σκεπτόταν η Όντιλ Ντρυάρ (άριστερά), η νεαρή γραμματέα του Μπαρέν. «Να χάσω τον άνδρα μου, δεν θα το δεχθώ ποτέ», σκεπτόταν η Λουίζα Μπαρέν (δεξιά).

γάμος τους ήταν ουσιαστικά άνυπαρκτος. Κ' εκείνη την χρονιά προσελήφθη στην εταιρία του Ντανιέλ μια κοπέλλα που έδωγαινε από τις καλόγριες. Ήταν η Όντιλ Ντρυάρ, μιά καστανόξανθη νέα 19 ετών, γεμάτη ιδανικά, ενδιαφέροντα κι όρεξη για την ζωή.

Η Όντιλ Ντρυάρ ήταν κόρη ενός ανθρώπου που έδωγαινε μιά μικρή έφημερίδα κ' είχε κάνει το πλάν για να δώσει στην κόρη του μιά εξαιρετική καλλιέργεια, σε όλους τους πνευματικούς, αλλά και τους πρακτικούς τομείς.

Η Όντιλ κατάλαβε άμέσως πως κάτι δεν πήγαινε καλά στην ζωή του νέου προϊσταμένου της. Ο κύριος Μπαρέν ήταν πάντα τόσο μελαγχολικός! Ήταν νεώτατος κι όμως φαινόταν κουρασμένος και φθαρμένος. Κι ο ζήλος με τον οποίο έπεφτε στη δουλειά έμοιαζε πολύ με φυγή...

Η Όντιλ τον λυπόταν. Ένοιωθε οίκτο γι' αυτόν.

Μαζί του μπορούσε κανείς να μιλήσει για όλα: Για μουσική, για θέατρο, για λογοτεχνία, για ζωγραφική.

Ο οίκτος και τα κοινά ενδιαφέροντα ήταν οι δυο βάσεις, πάνω στις οποίες στηρίχθηκε ο σύνδεσμός τους.

Η Όντιλ έμενε πάντα στις καλόγριες, στις οποίες άφειλε την εξαιρετική ανατροφή της. Το σπίτι των γονέων της απέιχε πολύ και δεν μπορούσε να πηγαίνει και να έρχεται καθημερινά από εκεί στο γραφείο.

Δεν της έλειπε τίποτε στις καλόγριες. Κι όμως την άνοιξη του 1960 τις αποχαίρετσε ξαφνικά και εγκαταστάθηκε σ' ένα επιπλωμένο δωμάτιο.

Από τον οίκτο της για τον Ντανιέλ Μπαρέν και από τα κοινά τους

ενδιαφέροντα είχε αναπτυχθεί στο άναμαξυ άγάπη. Μιά απαγορευμένη άγάπη, που δεν συμβιβαζόταν με τις ως τότε συνήθειες της Όντιλ.

Η Λουίζα Μπαρέν μάντευε την σχέση του άνδρα της και της γραμματέας του. Του έκανε παρατηρήσεις, αλλά ο Ντανιέλ ωκόνηθηκε πως έπρόκειτο για μιά καθαρά πλατωνική σχέση.

Η Λουίζα δεν τον πίστεψε.

30 κιλά φαρμάκι

Οι απόπειρες αυτοκτονίας της πολυλαπασιάσθηκαν. Αγόραζε κάθε λογής φάρμακα, σε αφάνταστες ποσότητες. Αργότερα δρέθηκαν στο φαρμακείο του σπιτιού της 30 κιλά διάφορα φάρμακα!

Οι δυο σύζυγοι έκαναν πότε-πότε κουβέντα για διαζύγιο. Το πράγμα όμως έμενε εκεί. Έπειδη ήταν και οι δυο πολύ εύσεβεις, άπαθούσαν πάντα αυτή την συζήτηση, έπειτα από την ανταλλαγή μερικών φράσεων.

Στην απελπισία του ο Ντανιέλ Μπαρέν πήγε μιά μέρα άνασταταμένος στην γυναίκα του και την ικέτευσε:

—Βοήθησέ με να υπερνικήσω το πάθος μου! Βοήθησέ με να υπερνικήσω τον εαυτό μου!

Η Λουίζα Μπαρέν τον βοήθησε, λίγες εβδομάδες αργότερα, με τον τρόπο της.

Στις 16 Μαρτίου, ενώ ο Ντανιέλ έλειπε για υποθέσεις, η Λουίζα κάλεσε την λεπτή, έμορφη γραμματέα να πιη έναν καφέ μαζί της.

Από το πλούσιο απόθεμα των φαρμάκων της διάλεξε ένα ποντικόφάρμακο, που είχε βραδεία ενέργεια,

και το έριξε στο φλυτζάνι της Όντιλ. Συγχρόνως έτοιμασε ένα ποτήρι νερό, στο οποίο είχε διαλύσει μερικά δισκία ύπνωτικού.

Το σχέδιό της, για να άπαλλαγή από την δυστυχία που της προκαλούσε αυτός ο μόνιμος σύνδεσμος, ήταν αρκετά άπλο.

Υπολόγιζε με τον τρόπο αυτό ότι το ποντικόφάρμακο θα ενεργούσε έπειτα από πολλές ώρες και πως ως τότε το θύμα της, χάρις στην ισχυρή δόση ύπνωτικού, θα ήταν λιγάκι ναρκωμένο.

Είχε σκοπό άμέσως κατόπιν να μεταφέρει την Όντιλ στο επιπλωμένο της δωμάτιο, να την βάλει στο κρεβάτι και να τοποθετήσει το ποτήρι με το άδαιο σωληνάριο του ύπνωτικού δίπλα στο προσκέφαλό της, για να μοιάση η υπόθεση σαν αυτοκτονία.

Μερικά σανίδια...

Το σχέδιο όμως δεν πέτυχε. Η ενέργεια του δηλητηρίου δεν ήταν εκείνη που υπολόγιζε. Η Όντιλ έπεσε σε βαθειά άναίσθησία.

Η κυρία Μπαρέν δρέθηκε σε άπόγνωση.

Κάθε στιγμή μπορούσαν να έλθουν ο άνδρας της, τα παιδιά, γνωστοί και φίλοι!

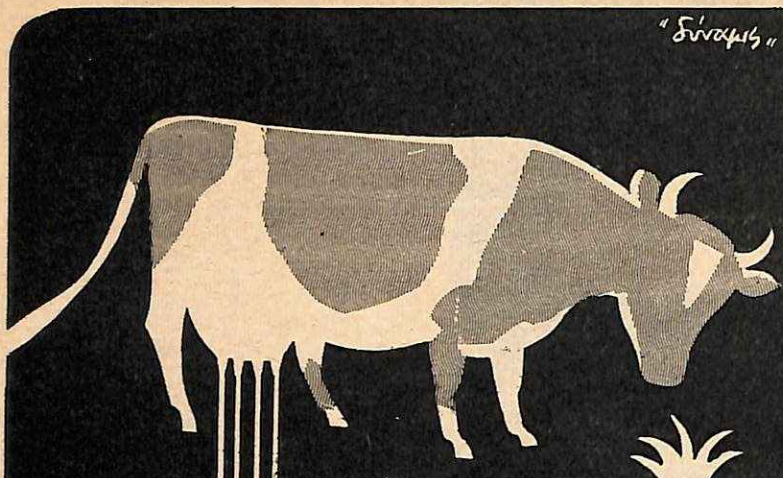
Ήταν άδύνατο χωρίς βοήθεια να μεταφέρει την Όντιλ Ντρυάρ σ' αυτή την κατάσταση και να την ξεπλώσει στο κρεβάτι της.

Πρό παντός έπρεπε να δγάλη από το σαλόνι την κοπέλλα, που δογούσε και σπάραζε.

Η Λουίζα Μπαρέν κατέβασε την

Ο ΝΤΑΝΙΕΛ ΜΠΑΡΕΝ ήταν χαρκτηρας μαλακός και άδουλος. Δυο γυναίκες τον διεκδικούσαν με πάθος

Το φρέσκο γάλα είναι

ζωντανό πράγμα

Μόνον η **ΝΟΥΝΟΥ** τὸ πρόσεξε. Πῆγε κι' ἔστησε ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ μοντέρνα ἐργοστάσια μέσα στὰ πιὸ εὐφορα καὶ καταπράσινα λειβάδια τῆς **ΦΡΙΣΛΑΝΔΙΑΣ**. Γιὰ νὰ ἔχη τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ γάλα πηγαίνει ἀπὸ τὸν μαστὸ τῆς ἀγελάδας κατ'εὐθείαν στὸ κουτί **ΝΟΥΝΟΥ**.

Τὸ ἔργοστάσιο τῆς **ΝΟΥΝΟΥ** διαδέτει ἓνα ἐπιτελεῖον ἐδικευμένων χημικῶν, παιδιάτρων, διαιτολόγων διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν παρακολούθησιν τῆς παρασκευῆς του.

Ὁργάνωσε ἐβδομαδιαίας ἀφίξεις γιὰ νὰ εἶναι πάντοτε φρέσκο.

Γι' αὐτὸ τὸ **ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ** γάλα **ΝΟΥΝΟΥ** εἶναι πάντοτε φρέσκο, ἀχνὸ, ἐπιστημονικὰ παρασκευασμένον.

Ζητᾶτε ἑαυμόνως
τὸ **ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ** γάλα **ΝΟΥΝΟΥ**
ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΕΡΩΤΟΣ

Ὁντὶλ ἀπὸ τὴν σκάλα τοῦ κελλαρίου καὶ τὴν ἔσυρε σὲ μιὰ σκοτεινὴ ἀποθήκη. Ἐρρίξε μερικά σανίδια πάνω στὸ σῶμα κι ἀπὸ πάνω δυο-τρία παλιά τσουβάλια. Ἐπειτα ἐξαφάνισε κάθε ἴχνος ἀπὸ τὸ σαλόνι. Σκούπισε τὸ ποτῆρι καὶ τὰ φλυτζάνια μὲ μεγάλη προσοχή, γιατί ἦταν ὑποδειγματικὴ νοικοκυρά.

Βρῆκε ἔπειτα τὴ δύναμη νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ φαγητὸ γιὰ τὸν ἄνδρα τῆς καὶ τὰ παιδιὰ τῆς.

Τὰ παιδιὰ δὲν ἄργησαν νὰ ἔρθουν. Ἡ Λουίζα Μπαρέν τὰ τάισε καὶ τὰ ἔβαλε στὸ κρεβάτι. Ἐπειτα ἔτρεξε γρήγορα στὸ κελλάρι, γιὰ νὰ δῇ μήπως ἡ Ὁντὶλ στὸ ἀναμεταξύ εἶχε πεθάνει. Ἡ Ὁντὶλ ζοῦσε ἀκόμη.

Ὁ Ντανιέλ Μπαρέν ἤρθε ἀργότερα ἀπὸ τὸ συνηθισμένο. Ἦταν ταραγμένος.

—Εἶδες τὴν Ὁντὶλ Ντρυάρ; ρώτησε.

Ἡ Λουίζα Μπαρέν φάνηκε πολὺ ξαφνιασμένη:

—Τί θέλεις νὰ πῇς; Ἦρθε τὸ μεσημέρι καὶ ἤπιε ἓναν καφέ μαζί μου. Ἐπειτα ἔφυγε. Δὲν ἦταν στὸ γραφεῖο;

Ὁ Ντανιέλ Μπαρέν κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι:

—Γιὰ τί πράγμα μιλήσατε; Τί σοῦ εἶπε;

—Ὦ, τίποτε σπουδαῖο... Φλυαρήσαμε λιγάκι, ὅπως φλυαροῦν οἱ γυναῖκες ἀναμεταξύ τους!

Ὁ Ντανιέλ ἔφυγε ἀμέσως. Στὸ σπίτι τῆς Ὁντὶλ ἔμαθε πὼς δὲν ἦταν ἐκεῖ. Τηλεφώνησε στοὺς γονεῖς τῆς, ἀλλὰ κ' ἐκεῖνοι δὲν εἶχαν δεῖ τὴν Ὁντὶλ.

Οἰκογενειακὸ συμβούλιο

Ἡ κυρία Λουίζα χρησιμοποίησε τὴν εὐκαιρία τῆς ἀπουσίας τοῦ Ντανιέλ γιὰ νὰ ξανατρέξῃ στὸ κελλάρι.

Ἀνάμεσα στὰ σανίδια καὶ στὰ παλιά τσουβάλια ἀκούγονταν πάντα ἓνα βογγητό.

Ἡ κυρία Λουίζα γύρισε ἐπάνω καὶ περιμένε τὸν ἄνδρα τῆς.

Ὅταν ἐπιτέλους ἤρθε, δὲν εἶχε ὄρεξη νὰ φάῃ. Κ' ἡ Λουίζα δὲν εἶχε ὄρεξη. Πῆγαν καὶ οἱ δυοὶ τους νὰ κοιμηθοῦν.

Ὅταν, τὸ ἄλλο πρωῒ, ὁ Ντανιέλ ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἡ Λουίζα ξανακατέβηκε στὸ κελλάρι.

Ἡ Ὁντὶλ ἐξακολουθοῦσε νὰ ζῇ!

Ἡ κυρία Μπαρέν ἀνησύχησε πραγματικὰ αὐτὴ τὴ φορά. Ὁρμήσε στὸ τηλέφωνο καὶ εἰδοποίησε τὴν ἀδελφὴ τῆς Μαρία.

Ἡ Μαρία Νίφλ ἦταν 21 ἐτῶν, ἀνύπανδρη καὶ πολὺ εὐσεβής. Ἀποφάσισε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀδελφὸ τῆς Ρεϋμόν.

Ὁ ἀδελφὸς Ρεϋμόν Νίφλ ἦταν πολὺ εὐσεβὴς καὶ καθὼς πρέπει ἄνθρωπος. Ὁ Ρεϋμόν κατέφθασε ἀμέσως γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν καμμένη τὴν ἀδελφὴ του, τὴν Λουίζα Μπαρέν, στὴ φοβερὴ θέση πού βρισκόταν.

Ἡ Λουίζα Μπαρέν ὡδήγησε τὸν ἀδελφὸ καὶ τὴν ἀδελφὴ τῆς στὸ κελλάρι κ' ἐκεῖ ἔγινε ἀμέσως οἰκογενειακὸ συμβούλιο.

Ἡ Ὁντὶλ Ντρυάρ ἐξακολουθοῦσε νὰ ζῇ.

Ὁ ἀδελφὸς Ρεϋμόν εἶπε τότε:

—Προτείνω νὰ τὴν ξαπλώσωμε σ' ἓναν πάγκο, σ' ἓνα ὄραϊο, ἥσυχο πάρκο... Ὁ ψυχρὸς ἀέρας θὰ τὴν ἀποτελειώσῃ.

Τὰ τρία ἀδελφία ἔβγαλαν τὰ σα-

νίδια καὶ τὰ τσουβάλια ἀπὸ τὴν ἐτοιμαθῆσαν, τὴν φόρτωσαν στὸ γυτοκίνητο τοῦ Μπαρέν καὶ ἔφυγαν.

Πέρασαν τὴν Ὁντὶλ μέσα ἀπὸ ὄλο τὸ Τουρκουάν κι ἀπὸ τὸ Ρουμπαι, ἀλλὰ μάταια. Δὲν εὗρισκαν κανένα πάγκο πού νὰ εἶναι τόσο μοναχικός, ὥστε ἡ πράξη τους νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητη.

Ὁ ἀδελφὸς Ρεϋμόν εἶπε τότε:

—Ὅταν μιὰ νέα αὐτοκτονὴ ἀπὸ ἐρώτα, πού τὸ κάνει; Στὸν κῆπο τοῦ ἀγαπημένου τῆς! Ἀς τὴν ἀφήσωμε λοιπὸν στὸν κῆπο σου!

Ἐπέμενε νὰ ζῇ...

Οἱ δυοὶ γυναῖκες συμφώνησαν ἀμέσως. Γύρισαν στὸ σπίτι τῶν Μπαρέν.

Ἐκεῖ ὅμως ὑπῆρχε μιὰ δυσκολία. Τὰ παιδιὰ εἶχαν γυρίσει ἀπὸ τὸ σχολεῖο.

Τί νὰ κάνουν; Οἱ ὄρες περνοῦσαν κ' ἡ Ὁντὶλ ἐξακολουθοῦσε νὰ ζῇ. Βογγάζε κάθε τόσο καὶ στέναζε. Καὶ τὰ παιδιὰ πλησίασαν χροαυόμενα τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἤθελαν νὰ χαιρετήσουν τὸν θεῖο καὶ τὴν θεία.

Καὶ πάλι ὅμως ὁ Ρεϋμόν Νίφλ ἀπέδειξε πὼς ἦταν ἄνθρωπος μὲ κρίση:

—Ἀς τὴν πᾶμε, λοιπὸν, στὸ νοσοκομεῖο, εἶπε, κι ἂς πούμε πὼς τὴν ὀρήκαμε σ' αὐτὴ τὴν κατάστασιν!

Ἡ Λουίζα Μπαρέν πᾶτησε γρήγορα γκάζι καὶ ξεκίνησαν πάλι. Πῆγαν στὸ νοσοκομεῖο.

Τὸ πλαστὸ γράμμα

Τὴν Τετάρτη, 16 Μαρτίου, ἡ Ὁντὶλ Ντρυάρ εἶχε προσκληθῇ ἀπὸ τὴν κυρία Μπαρέν νὰ πιῇ ἓναν καφέ μαζί της, στὶς δύο τὸ μεσημέρι.

Τὴν Παρασκευὴ, 18 Μαρτίου 1961, ἡ Ὁντὶλ παραδόθηκε, στὶς δύο τὸ μεσημέρι, στὸ νοσοκομεῖο τοῦ Τουρκουάν.

Δυὸ ὥρες ἀργότερα, στὶς τέσσερις, ἡ Ὁντὶλ πέθανε, ἔπειτα ἀπὸ 26 ὥρῶν ἀγωνία, χωρὶς νὰ ξαναβρῇ τίς σισθήσεις τῆς.

Οἱ ἱατροδικασταὶ βρῆκαν στὸ σῶμα τῆς ἴχνη ποντικοφάρμακου καὶ ἴχνη ναρκωτικοῦ. Εἰδοποίησαν τὴν ἀστυνομία.

Ἡ ἀστυνομία ἀνέκρινε τὰ τρία ἀδελφία, πού εἶχαν παραδώσει τὴν Ὁντὶλ. Καὶ οἱ τρεῖς κατέθεσαν πὼς εἶχαν βρῇ τὴν κοπέλλα σὲ ἀξιοθρήνητὴν κατάστασιν, στὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ τῶν Μπαρέν.

Ἡ ἀστυνομία ἔκανε ἔρευνα στὸν κῆπο τῶν Μπαρέν καὶ δὲν βρῆκε τίποτε. Ἐκανε ἔρευνα στὸ σπίτι καὶ βρῆκε στὸ φαρμακεῖο τῆς κυρίας Μπαρέν 30 κιλά φάρμακα.

Ἐκανε ἔρευνα στὴν ντουλάπα τῆς κυρίας Μπαρέν καὶ βρῆκε ἐκεῖ ἓνα γράμμα:

«Ντανιέλ! Δὲν σὲ ἀγάπησα ποτέ, καὶ πρέπει τώρα γιὰ χάρη σου νὰ πεθάνω...»

Ὁντὶλ.

Ὁ γραφικὸς τοῦ χαρακτήρα ἐμοιάζε μὲ τῆς Ὁντὶλ, ἀλλὰ μιὰ ἐξέταση προσεκτικώτερη ἔδειξε πὼς ἦταν πλαστὸς. Τὸ γράμμα εἶχε γρῆφὴ ἀπὸ τὴν Λουίζα Μπαρέν.

Ἡ Λουίζα ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήσῃ. Τὰ τρία ἀδελφία συνελήφθησαν. Ὁ Ρεϋμόν κ' ἡ Μαρία ὁμολόγησαν κι αὐτοί.

Ὅταν ὁ Ντανιέλ Μπαρέν ἔμαθε τί εἶχε συμβῇ, κατέρρευσε τελείως: —Θεέ μου! φώναξε μὲ ἀπόγνωση. Τί θὰ σκεφθοῦν τώρα γιὰ μένα στὸ ἐργοστάσιό μου;

Ἐλαφρὺς, ξεκούραστος

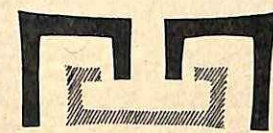
Ίθινο

ΒΙΚΤΩΡΙΑ : Λεπτὸ, φῖνο σεντόνι πολυτελείας.

ΙΡΛΑΝΔΑ : Καλὸ, στερεὸ σεντόνι, πάντοτε χιονάτο.

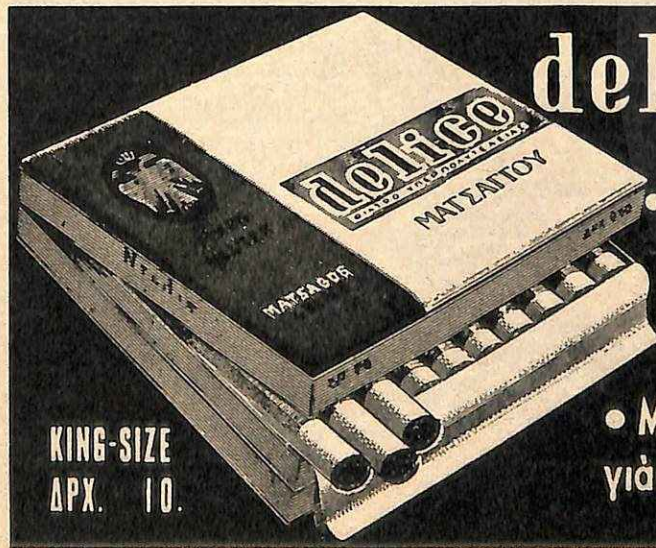
№ 120 : Γερὸ καὶ κατάλευκο σεντόνι ἢ σ'εὐχάριστα καὶ ἀνεξίτηλα χρώματα.

Θυμηθῆτε ἀκόμα τὴ μεγάλη ποικιλία ὑφασμάτων τῆς ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ: Ποπλίνες, Τισσόρ, Ὁπαλίνες, Χασέδες, Περκάλια, Κρεποῖν.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ντύνει, στολίζει, νοιουσμεύει!

Στὴν οὐγία ἡ ἐγγύησις ποιότητος:

KING-SIZE
ΔΡΧ. 10.

delice·Ideal

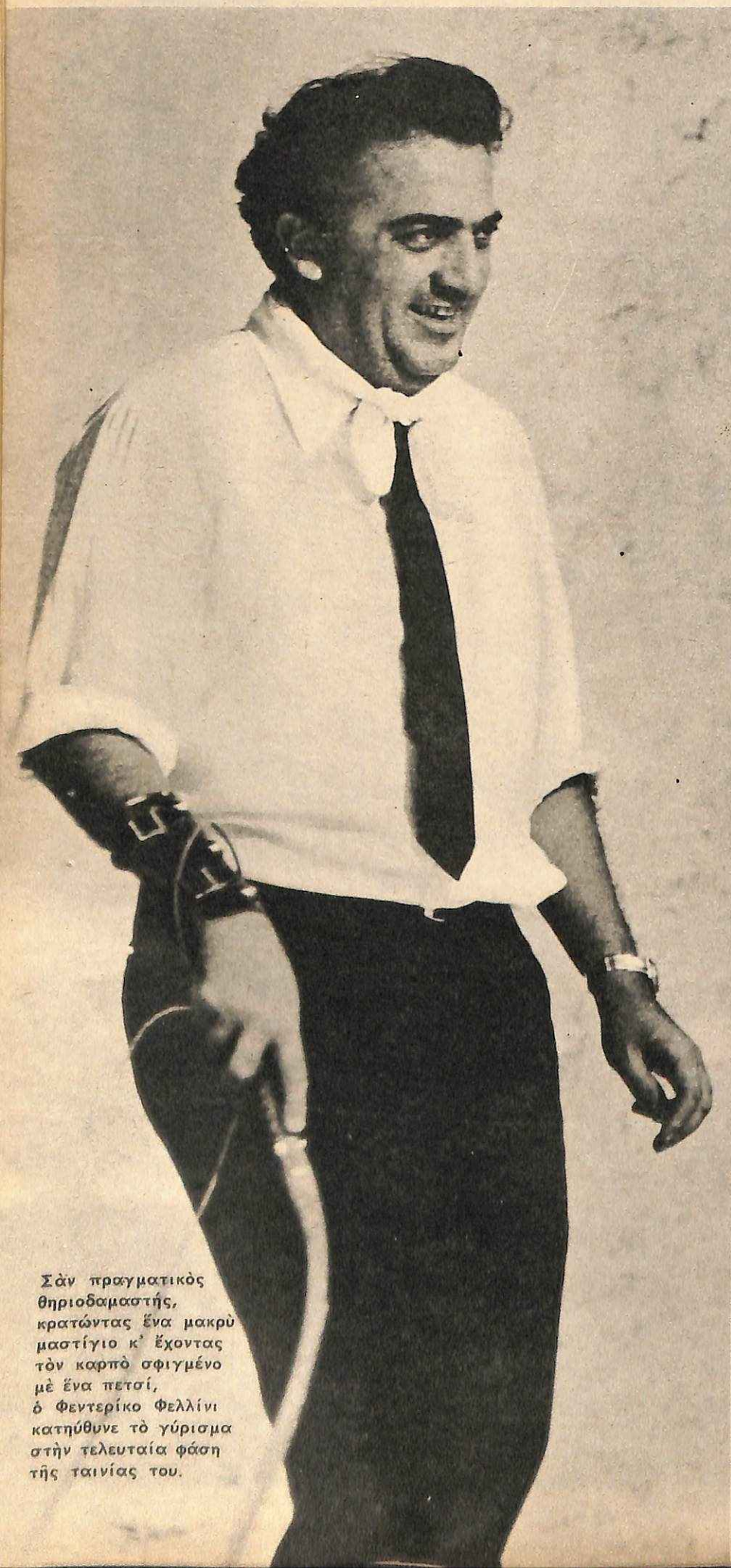
• Ἀσυναγώνιστα φίλτρα γιὰ εὐγενὴ καπνὰ.

• Μεγαλύτερο σιγαρέττο γιὰ πρόσθετο φίλτράρισμα.

KING-SIZE
ΔΡΧ. 750

ΣΤΙΣ “ΟΚΤΩ ΚΑΙ ΜΙΣΗ,” ΘΑ ΜΙΛΗΣΗ ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΦΕΛΛΙΝΙ;

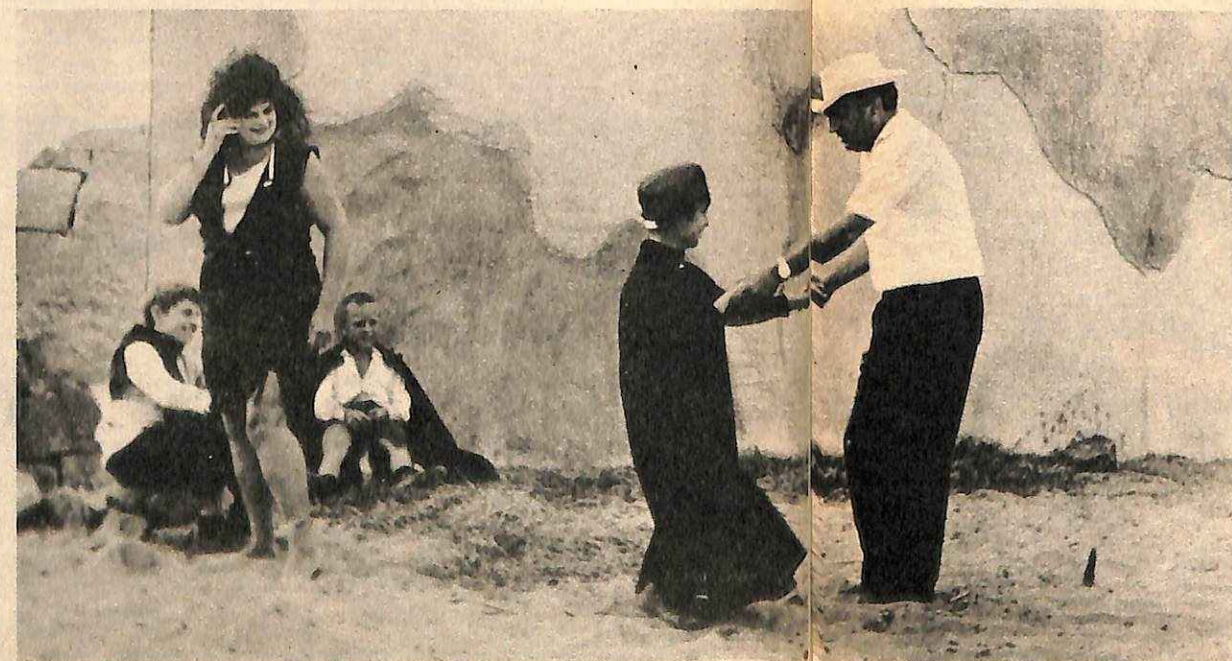
Με ένα μαστίγιο στο χέρι κ' έναν βλοσυρό σωματοφύλακα πλάϊ του, που στην περίπτωση έκτελούσε και χρέη γραμματέως, ο Φελλίνι διηύθυνε τις τελευταίες σκηνές της ταινίας του «Όκτω και μισή». Και όμως όλος ο κόσμος, όλο αυτό το άπιαστο μωσαϊκό των ήθοποιών, με έπικεφαλής έναν έξοχο Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι, είναι ένθουσιασμένος. Τί κρύβει λοιπόν ο Φελλίνι στο «Όκτω και μισή»; Θα σκανδαλίσω όπως η «Γλυκειά ζωή»; Θα γοητεύσω όπως η «Στράντα»; Θα συγκινήσω όπως οι «Νύχτες της Καμπίρια»; 'Ο δημιουργός της υποστηρίζει ότι θα είναι κάτι καινούργιο. Θα είναι κάτι μεταξύ «τέστ» ψυχανάλυσεως και ελέγχου συνειδήσεως, σε μια κατάσταση αβεβαιότητας. 'Η ιστορία δι-αδραματίζεται μέσα σ' ένα χαρέμι. «Και όμως δεν θέλω να δείξω την ιστορία ενός έρωτομανούς, λέει ο Φελλίνι. 'Ο ήρωάς μου βγήκε μόνος του, χωρίς κόπο. Είναι ένα φιλμ που δεν με κούρασε, αλλά με ικανοποιεί πολύ».

Ο ΜΑΡΤΣΕΛΛΟ

ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙ ΜΕ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΤΟΥ ΧΑΡΕΜΙΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΣΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΠΛΑΝΟ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ παίρνει αλλόκοτες διαστάσεις στην φαντασία του διάσημου 'Ιταλού σκηνοθέτου. Έναν μικρό νυγμό δίνουν οι αμφιέσεις των γυναικών του χαρεμιού, που δεν εκφράζουν τίποτε συγκεκριμένο, αλλά είναι απόρροια μιάς πυρετικής φαντασίας, ή όποια υποδηλώνει τα δράματά της με σύμβολα.

Ο ΦΕΛΛΙΝΙ διδάσκει ιδιαίτερα τον κάθε ήθοποιό, όσο μικρός κι αν είναι ο ρόλος του. Στ' αριστερά, η «Σαρατζίνα». Τον ρόλο της αποδίδει μιά Γερμανίδα καθηγήτρια που διδάσκει στο Μιλάνο

Σαν πραγματικός θηριοδασκτής, κρατώντας ένα μακρύ μαστίγιο κ' έχοντας τον καρπό σφιγμένο με ένα πετσά, ο Φεντερίκο Φελλίνι κατηύθυνε το γύρισμα στην τελευταία φάση της ταινίας του.

ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ
ΑΛΛΑ
ΚΑΙ ΑΓΝΟΤΗΤΑ
ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
ΕΧΕΙ Η ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ
ΤΟΥ ΦΕΛΛΙΝΙ

ΜΟΙΑΖΕΙ με πλερέζα, μοιάζει και με άμπαζούρ. Είναι σκοτεινό και μαύρο, αλλά περιβάλλει ένα έλκυστικό σώμα, σφιγμένο σε λευκά και στολισμένο με κρύσταλλα πολυελαίου. Τί σημαίνουν αυτά; «Ό,τι βλέπετε», απαντά ο Φελλίνι. Οί θρησκευτικοί, άλλωστε, υπαινιγμοί του δημιουργού διαφαίνονται και από το τεράστιο άγαλμα (άκρο δεξιά) του ποντίφικου, που με πολύ μεγάλη εύκολία, παρά το φαινομενικό βάρος του, ανεβάζουν οι εργάτες στο βάθρο

Τρομερά μεγαγχολικό, βαρύτατα πένθιμο, άπίθανο σατιρικό, αλλά και ξεκαρδιστικά κωμικό θα είναι το τελευταίο φιλμ του Φεντερίκο Φελλί: «Όκτώ και μισή», που γύρισε ο διάσημος Ιταλός σκηνοθέτης, «εκκλεισμένων των θυρών», στην Ρώμη.

—Είναι καταπληκτικό! αναφώνησε ένας δημοσιογράφος, που είχε την τύχη να δει μερικές σκηνές του έργου. Ο κόσμος θα δει και θα ξαναδει αυτήν την ταινία, όπως διαβάζει και ξαναδιαβάζει ένα καλό βιβλίο.

Ο Φελλίνι όμως δεν συμφωνεί, γι' αυτό και αποφάσισε να μιλήσει: «Για πρώτη φορά η ταινία μου δεν είναι απλώς μία αυτοβιογραφία. Προσπάθησα να δώσω μ' αυτήν όλα όσα ζούμε, όσα περιμένουμε, όσα φανταζόμαστε. Μία ταινία που πάλλεται μεταξύ όνειρου και πραγματικότητας, ειρωνείας και αυτοκριτικής, σαδισμού και τρυφερότητας. Έχει φιλοδοξίες άριστουργήματος, αλλά και αγνότητα μικρού παιδιού. Όλα αυτά μαζί είναι η ταινία μου "Όκτώ και μισή".

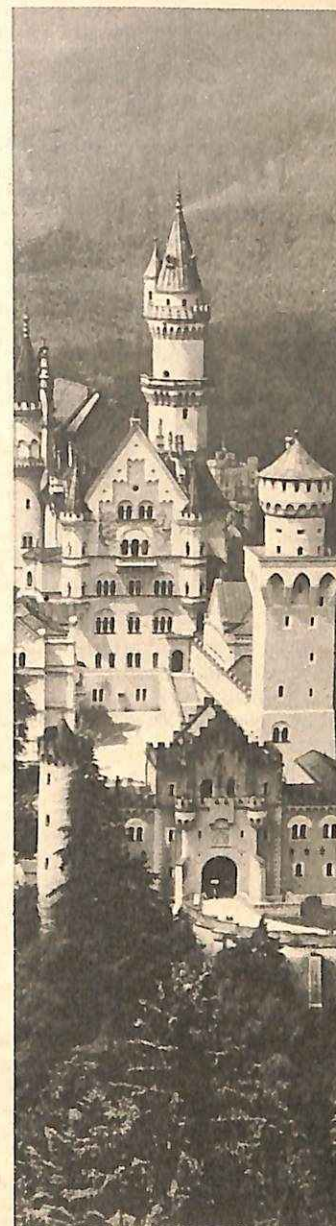
»Όταν θα πάτε να την δείτε, απαλλαγείτε από κάθε διάθεση διανοητικότητας, πετάξτε για λίγο το φορτίο των γνώσεών σας και δεχθήτε ό,τι σας δείχνω. Δεν κρύβω τίποτε πίσω από τις εικόνες μου. Ούτε σοφές σκέψεις, ούτε ύψηλα διανοήματα, ούτε καμιά φιλοσοφία.

»Δεχθήτε την ταινία όπτικά, χαρήτε την μουσική, θαυμάστε τις φωτογραφίες της, όπως τα παιδιά χαίρονται τα μίκυ - μάους.

»Όσο για τον τίτλο, αποφάσισα να μείνει "Όκτώ και μισή". Τί σημασία, άλλωστε, μπορεί να έχει ο τίτλος;»

ΣΕ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ανάπαυλας, ικανοποιημένος ο Φελλίνι σιγοκουδεντίζει με την Κλαούντια Καρντινάλε, που κρατάει κι αυτή βασικό ρόλο στην ταινία του. Το στιγμιότυπο έληφθη μέσα σ' ένα από τα ντεκόρ της ταινίας. Και θα πρέπει να υπογραμμισθεί πως το ιδιότυπο πολύφωτο της σάλας θυμίζει δομή ατόμου με περιστρεφόμενα ηλεκτρόνια

ΔΕΝ ΤΕΝΤΩΝΕΤΑΙ για να ξεμουδιάσει. Απλώς σκοπεύει μία νέα γωνία και με τα χέρια του δίνει οδηγίες, στην συνθηματική γλώσσα του στούντιο. Ο Φελλίνι μελετά με προσοχή και την παραμικρότερη λεπτομέρεια στις ταινίες του, γι' αυτό και το γύρισμα κάθε φορά κρατά αρκετό διάστημα, κάποτε χρόνια.

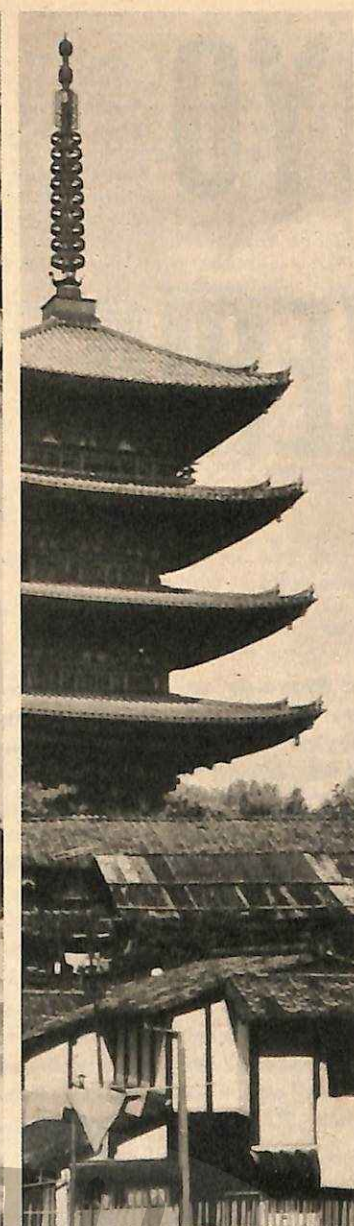
ΠΡΩΤΗ στον Άτλαντικό

ΠΡΩΤΗ στον Ειρηνικό

ΠΡΩΤΗ στη Λατινική Αμερική

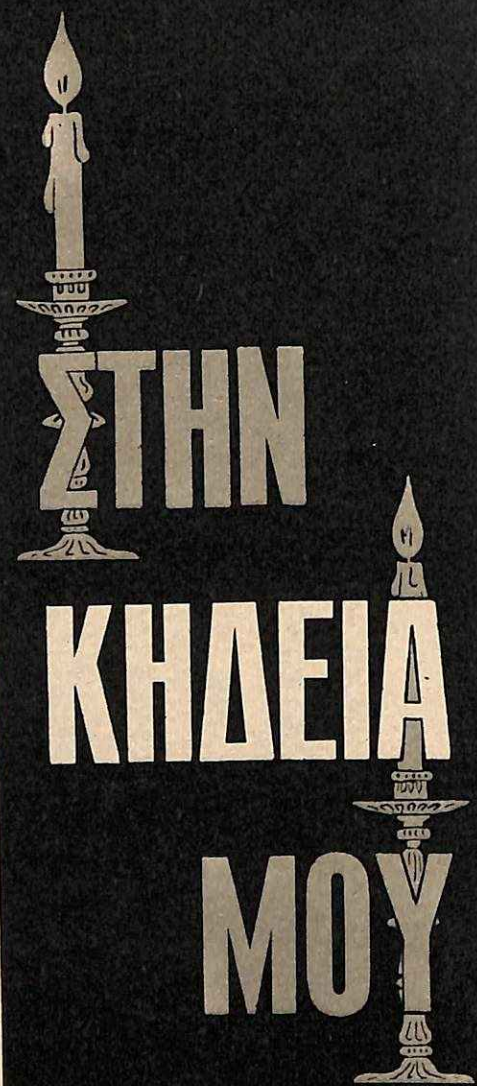
ΠΡΩΤΗ στο Γ'όρο του Κόσμου

Σ' όποιο μέρος του κόσμου κι' αν ταξιδεύετε
έξυπηρετείσθε καλύτερα με την Pan Am
—την πλέον πεπειραμένην αεροπορικήν εταιρίαν
του κόσμου!

Δια πληροφορίες, αποταθήτε στον Πράκτορά σας, ή στην Pan American,
Έλ. Βενιζέλου 6, Αθήναι, Τηλ. 611.047 - 612.695

ΔΥΟ ΚΕΡΙΑ

Η ώραία ήθοποιός του κινηματογράφου Κρίστιν Κλαϊν βρίσκεται νεκρή σε μία άγγλική ακτή. Ο έπιθεωρητής Γκράντ υποψιάζεται στην αρχή τον νεαρό Τίσνταλ, που καθόταν μαζί της στην έξοχή, όπου η Κρίστιν είχε αποτραβηχτεί, μα εκείνος ισχυρίζεται πως ό δεσμός τους ήταν άπλως φιλικός. Ένα κουμπί από άγνωστο ρούχο βρίσκεται επάνω στην νεκρή. Στην διαθήκη της, η Κρίστιν αφήνει στον αδελφό της Χέρμπερτ «ένα σελλίνο, για να ανάψει δυο κεριά στην κηδεία της». Ο Γκράντ αμφιβάλλει για την ένοχη του Τίσνταλ και προσπαθεί να ανακαλύψει τον Χέρμπερτ Γκότμπεντ...

ΤΗΣ ΖΟΖΕΦΙΝ ΤΕΎ.

13

Αντελήφθη πως η Μάρθα δεν έδινε καιμια προσοχή στην Λύντια. Όλο το ενδιαφέρον της ήταν συγκεντρωμένο σε κάποιον που καθόταν δεξιά της, στην μπροστινή σειρά. Ο Τζάμιν ακολουθούσε το βλέμμα της και σταμάτησε, με κάποια έκπληξη, σε έναν άπροσδιόριστο άνθρωπο. Καθώς δεν μπορούσε να πιστέψει πως αυτός συγκεντρώνει το ενδιαφέρον της, παρακολούθησε πάλι το βλέμμα της. Αλλά η απάντηση ήταν πάλι το βλέμμα της. Τί ενδιαφέρον μπορούσε να βρεί στη Μάρθα Χάλλαρντ; Αυτό το πολύ έμπροχό έξωτερικό παρουσιαστικό, που δεν ήταν καθόλου συνηθισμένο...

Και τότε ο Τζάμιν θυμήθηκε ποιός ήταν αυτός ο άνθρωπος. Ήταν ο Τζέησον Χάρμερ, ο συνθέτης τραγουδιών. Ένας από τους καλύτερους φίλους της Κρίστιν. Και αν έγραφε τα τραγούδια της κρίση των γυναικών, δεν του έλειπε καθόλου το συναρπαστικό στοιχείο. Στην πραγματικότητα αυτός ήταν ο άνθρωπος που υπετίθετο πως είχε χρηματίσει έραστής της Κρίστιν Κλαϊν. Ώστε έτσι, λοιπόν, αυτός ήταν ο Τζέησον Χάρμερ! Δεν τον είχε δει ποτέ ως τώρα στο φυσικό. Παράξενα γοίστα είχαν, αλήθεια, οι γυναίκες...

Ο Χάρμερ άκουγε την Λύντια με ένα παιδικό ενδιαφέρον. Ο Τζάμιν αναρωτήθηκε πως κάποιος μπορούσε να μην αντιλαμβάνεται μια τόσο συγκεντρωμένη προσοχή όσο αυτή που του απηύθυνε η Μάρθα Χάλλαρντ. Καθόταν στην θέση του, κοντόλαιμος και άταραχος, ενώ τα λαμπερά μάτια της

Μάρθας ήταν καρφωμένα συνεχώς πάνω στο κεφάλι του. Ποιά ήταν η αιτία του μυστικού ενδιαφέροντος της Μάρθας; Γιατί ήταν πράγματι μυστικό. Η άκρη του καπέλου της έκρυβε τα μάτια της από τον συνοδό της και είχε νομίζει πως τα μάτια των άλλων ήταν συγκεντρωμένα στην Λύντια. Καθώς δεν ήξερε πως την παρακολουθούσαν, άφησε τα μάτια της ελεύθερα να κοιτάζουν τον Χάρμερ. Γιατί;

Ήταν κανένα έρωτικό ενδιαφέρον — κι αν ήταν έτσι, ως ποιο βαθμό έρωτικό; Η μήπως έβλεπε, παρ' όλη την υπέρσπωση της εκείνη την νύχτα στο διαμέρισμά της, τον Τζέησον Χάρμερ σαν έναν πιθανό δολοφόνο;

Επί δεκαπέντε λεπτά, σχεδόν, ο Τζάμιν παρακολουθούσε και τους δυο γεμάτους σκέψεις. Το βλέμμα του περιπλανιόταν πότε — πότε στην γεμάτη αίθουσα και ξαναγύριζε πίσω σ' αυτούς. Τί πήρε παντού ενδιαφέρον, αλλά όχι σαν κι αυτός...

Θυμήθηκε τον τρόπο με τον οποίο η Μάρθα είχε άσπρη αμέσως την ιδέα πως πήγαινε κάτι περισσότερο από φίλια άνεμοια στον Χάρμερ και την Κρίστιν Κλαϊν. Τί σημαίνει άραγε αυτό; Μήπως ενδιαφερόταν ή ίδια για κείνον; Και πόσο πολύ; Πόσο πολύ μπορούσε η Μάρθα Χάλλαρντ να ενδιαφέρεται; Άρκετά για να απαλλαγεί από μια αντίληψη;

Έπιασε τον εαυτό του να αναρωτιέται αν η Μάρθα ήταν καλή κολυμβήτρια, και πετάχτηκε επάνω. Πριν από δεκαπέντε λεπτά είχε γελάσει και στην σκέψη μόνο πως η Μάρθα μπορούσε να

είναι ένα τόσο έμπιστος πρόσωπο, ώστε να φτάσει στο έγκλημα. Και μόνο η ιδέα ήταν γελοία.

Αλλά αυτό είχε συμβεί πριν προσέξει το ενδιαφέρον της, το παράξενο ενδιαφέρον της για τον Τζέησον! Αν υπέθετε κανείς — άπλως για να περάσει την ώρα του, ενώ αυτή η γυναίκα έκανε το βαρετό της ταξίδι στους πλανήτες και πάλι πίσω — πως η Μάρθα ήταν έρωτευμένη μ' αυτόν τον Χάρμερ, αυτό θα έκανε την Κρίστιν δυο φορές αντιστασιακή, δεν ήταν έτσι; Η Κρίστιν βρισκόταν εκεί όπου η Μάρθα θα έδινε, παρ' όλη την αδιαφορία της, και το δεξί της χέρι για να βρίσκεται; Στην κορυφή του επαγγελματικού δένδρου! Η Μάρθα είχε πλησιάσει πολλές φορές σ' αυτή την κορυφή, αλλά πάντα το λαδί όπου στηριζόταν έσπαζε και την άφηνε να ξαναπέσει κάτω. Άσφαλώς και χωρίς καμιά αμφιβολία η Μάρθα ήθελε την επαγγελματική επιτυχία. Και άσφαλώς, παρ' όλη τα όρατα λόγια της, θα έβλεπε με πικρία την πρώην εργάτρια από το Μίντλαν να φτάνει με τόσο ευκολία εκεί όπου είχε φτάσει... Πριν από πέντε χρόνια η Μάρθα ήταν σχεδόν εκεί όπου βρισκόταν τώρα: Διάσημη, επιτυχημένη, με οικονομική άνεση και απενίζοντας πάντα την περίφημη κορυφή. Την άτενιζε πέντε χρόνια τώρα... Και στο άναμεταξύ μία άγνωστη χορεύτρια, από μία επιθεώρηση του Μπροντγουάι, είχε κερδίσει, τραγουδώντας και χορεύοντας, την παγκόσμια επιτυχία...

Δεν ήταν καθόλου παράξενο να ήταν ψεύτικα τα καλά λόγια της Μάρθας για την Κρίστιν. Άν όμως η Κρίστιν δεν είχε μόνο την θέση που είχε τόσο επιτηρηθεί, αλλά και τον άνθρωπο που ποθούσε; Δεν ήταν άραγε αυτό άρκετο για να κάνει την Μάρθα Χάλλαρντ να την μισήσει πραγματικά μέχρις έγκληματος;

Πού ήταν η Μάρθα όταν πνίγηκε η Κρίστιν; Στο Γκρόβενορ Σκουαίρ, άσφαλώς. Στο κάτω κάτω, έπαιζε σ' εκείνο το θεατρικό έργο... Όχι, για στάσου! Εκείνο το Σάββατο, στο σπίτι της, κάποιος δεν είχε πει πως η Μάρθα έλειπε; Τί είχε πει; Τί είχε πει; Ά, ναι, εκείνη είχε πει κάτι για τις σκληρά εργαζόμενες ήθοποιούς και ο Κλέμεντ Κλέμεντς την είχε πειράξει, λέγοντας: «Σκληρά εργαζόμενες, πραγματικά! Έσύ το λές αυτό που έλειπες μία βδομάδα στην Εδωάκη» Κ' εκείνη είχε πει: «Όχι μία βδομάδα, Κλέμεντ! Τέσσερις μέρες μόνο... Μία ήθοποιός υποτίθεται πως μπορεί να παίξει με σπασμένη την οσφυϊκή στήλη, αλλά ποτέ με ένα απόστημα στα ούλα».

Ο Κλέμεντς είχε πει πως το απόστημα των ούλων δεν την εμπόδιζε να διασκεδάσει περίφημα στην Ντωβίλ. Κ' εκείνη είχε πει: «Όχι στην Ντωβίλ. Στο Λέ Τουκέ».

Στο Λέ Τουκέ. Εκεί είχε πάει. Και είχε γυρίσει εγκαίρως για την άπογευματινή παράσταση του Σαββάτου. Είχαν μιλήσει για την υποδοχή που της έκαναν, για την γεμάτη αίθουσα και για τον θυμό της ήθοποιού που την είχε αναληρώσει... Είχε γυρίσει πίσω έπειτα από τέσσερις ημέρες στο Λέ Τουκέ! Βρισκόταν στο Λέ Τουκέ, στο απέναντι ακριβώς μέρος της Μάγκης, όταν πέθανε η Κρίστιν...

— Άν οι γονείς μελετούσαν τα όροσκοπία των παιδιών τους με την ίδια φροντίδα που μελετούσαν την διαθηκή τους, έλεγε η Λύντια με διαπεραστική αλλά έντυπωσιακή φωνή, ο κόσμος θα ήταν πολύ εύτυχότερος!

«Στο Λέ Τουκέ! Στο Λέ Τουκέ!», σκεπτόταν διαρκώς ο Τζάμιν. Τώρα κάποιον κατέληγε η σκέψη του! Η Μάρθα Χάλλαρντ όχι μόνο μπορούσε να σκοτώσει την Κρίστιν εκείνο το μοιραίο πρωινό, αλλά έιχε τ α μ ε σ α ν α κ α λ υ ψ η τ η ν α π ό σ τ α σ η ε υ κ ο λ α . Το Λέ Τουκέ είχε ανοίξει τις πύλες του μνημονικού του! Ο Κλέμεντς, εκείνη και ο Τζάμιν ήταν καθισμένοι σε μία άκρη του σαλονιού της, κ' εκείνη απαντούσε στις ερωτήσεις του Κλέμεντς... Φαίνεται πως είχε πετάξει με κανένα ιδιωτικό αεροπλάνο, και ότι είχε γυρίσει με το ίδιο μέσο... Και το αεροπλάνο ήταν άμυρλο!

Εκείνο το άμυρλο πρωινό, ένα αεροπλάνο είχε προσγειωθεί σε κάποια χέρσα έκταση ή είχε ακολουθήσει στη θάλασσα, έμεινε λίγο κ' έπειτα ξανάφυγε, χωρίς να κινήσει την προσοχή κανενός. Ο Τζάμιν ήταν τόσο σύγχυτος γι' αυτό, ώστε έβλεπε σχεδόν το αεροπλάνο να ξεπροβάλλει από την όμιξη σαν ένα μεγάλο πουλί και να κατεβαίνει πάνω στο νερό...

Ποιός είχε δολοφονήσει εκεί το αεροπλάνο; Όχι ο Χάρμερ! Ο Χάρμερ δεν είχε φύγει έξω από την Άγγλία. Αυτός ήταν ο λόγος που η αστυνομία ενδιαφερόταν τόσο πολύ γι' αυτόν. Ο Χάρμερ

βρισκόταν σ' εκείνα τα μέρη του έγκληματος. Είχε ένα άλλο, αλλά ο Τζάμιν δεν ήξερε αν ήταν καλό ή όχι. Η αστυνομία ήταν τόσο φοβερά μυστική! Και όμως, βρισκόταν τώρα επί τα ίχνη ενός πράγματος, που η αστυνομία, παρ' όλη την ικανότητά της, δεν είχε ανακαλύψει. Η Μάρθα ήταν φίλη του Γκράντ: Ήταν φυσικό να μην της δώσει μεγάλη προσοχή... Δεν την είχε δει ποτέ να κοιτάζει τον Χάρμερ όπως την έβλεπε εκείνος τώρα. Και δεν ήξερε για το αεροπλάνο, ο Τζάμιν θα μπορούσε να πιάσει όρκο! Και το αεροπλάνο δημιουργούσε όλη την διαφορά στην υπόθεση...

Και αν επρόκειτο πράγματι για αεροπλάνο, τότε υπήρχε και συνένοχος. Ο πιλότος, αν όχι συνένογος, ήταν άσφαλώς συνένοχος!

Σ' αυτό το σημείο, ο Τζάμιν σταμάτησε νοερά για να πάρη ανάσα. Κοίταξε ξαφνιασμένα ανάμεσα από τους καλοντυμένους κομπούς θεατές την κομψή σιλουέτα στη μέση. Τί σχέση είχε αυτή η γνωστή παρουσία με το πρόσωπο που είχε σχεδιάσει στο νού του; Τίποτα; Η πραγματική Μάρθα Χάλλαρντ, ο περιποιημένος, ο χωριτωμένος, ο ήρεμος εαυτός της. Πώς είχε αφήσει το νού του να την μεταβάλει σε κάτι τόσο διαφορετικό;

Αλλά εξακολουθούσε να κοιτάζει πότε — πότε τον Τζέησον, καρφώνοντας τα μάτια της περισσότερο ώρα σ' αυτόν παρά στην Λύντια. Η Λύντια πλησίαζε, φαίνεται, στον έπιλόγο της. Ο Τζάμιν άναστενάξε ευτυχισμένα και άγγισε το καπέλο του. Ήθελε να βγεί έξω στον άέρα και να σκεφθί ποιά θα ήταν η έπομένη του κίνηση. Δεν είχε νοιώσει τόσο έξωτη από την εποχή που ο γέρο-Ουίλλινγκτον τον είχε δώσει την αποκλειστικότητα της ιστορίας, πως και γιατί είχε κάνει την γυναίκα του πολλά...

Αλλά φαίνεται ότι θα εξακολουθούσαν έρωτήσεις. Η μίς Κίτς, πίνοντας νερό και χαμογελώντας αγαθά, περίμενε να συγκεντρωθί το άκουατίριο. Έπειτα, κάποιος τοιμηρός έκανε την άρχη και άμέσως οι έρωτήσεις άρχισαν να πέφτουν βροχή γύρω της. Μερικοί διασκεδάζαν. Και το άκουατίριο, κουρασμένο λιγάκι από την ζεστή άτμόσφαιρα, την φωνή της Λύντιας και την άρετη διάλεξη, γελοῖσε τώρα με άνακούφιση. Σε λίγο οι έρωτήσεις έγιναν πιο οικείες κ' έπειτα — τόσο άναπόφευκτα, ώστε το μισό άκουατίριο την προσέβλεπε — ήρθε η έρώτηση:

Ήταν αλήθεια ότι η μίς Κίτς είχε προβλέψει με ακρίβεια τον τρόπο του θανάτου της Κρίστιν Κλαϊν;

Ακολουθούσε μία σιωπή άμυρλανάς. Κ' έπειτα η Λύντια έλεγε, άπλά και με περισσότερη άξιοπρέπεια από συνήθος, πως ήταν αλήθεια. Πώς είχε πολλές φορές προφτείνει το μέλλον με ακρίβεια, από ένα όροσκοπιο. Έδωσε μερικά παραδείγματα.

Παίρνοντας θάρρος από την οικειότητα της άτμοσφαιρας, κάποιος ρώτησε αν την βοηθούσε στο διάβασμα του όροσκοπίου της κάποια μαντική δύναμη. Περιέμενε τόσο πολύ πριν απαντήσει, ώστε ξανάγινε μεγάλη ήσυχία στην αίθουσα. Όλων τα μάτια την παρακολουθούσαν με προσδοκία.

— Ναι, έλεγε στο τέλος. Ναι. Είναι ένα ζήτημα που δεν μου άρέσει να συζητώ. Άλλά υπάρχουν φορές που έχω καταλάβει, πέρα από την λογική, πως ένα πράγμα είναι έτσι. (Σταμάτησε ένα λεπτό, σαν να άμυρβαντε, κ' έπειτα έκανε τρία δήματα προς την άκρη της σκηνής, με τέτοια όρμη, ώστε φάνηκε σαν να ήθελε να προχωρήσει στο κενό). Και ένα πράγμα έχω καταλάβει από την στιγμή που άνέβηκα σ' αυτή την έξέδρα: Ο δολοφόνος της Κρίστιν Κλαϊν είναι εδώ, μέσα σ' αυτή την αίθουσα!

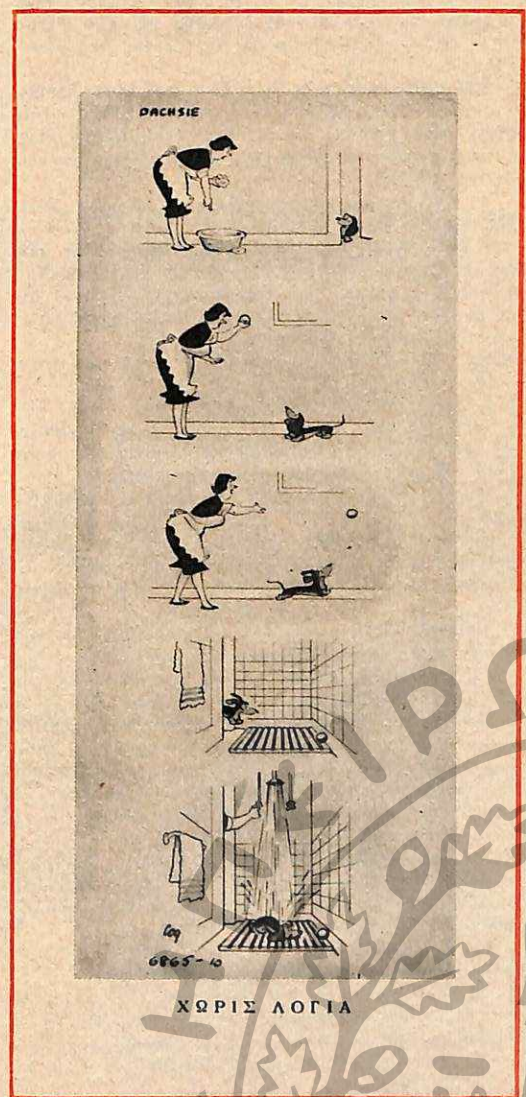
Λένε πως τα ένενηνταεννιά τοίς εκατό των ανθρώπων που λαβαίνουν ένα τηλεγράφημα που λέει: «Όλα άποκαλύφθηκαν. Φύγε!», άρπάζουν μία δοντιόδορυ και ξεκινούν για το γραφείο τους. Τα λόγια της Λύντια ήταν τόσο άπροσδόκητα και το νόμα τους όταν το κατάλαβαν τόσο τρομερό, ώστε ακολουθούσε ένα λεπτό συγκεντρωμένη σιωπή. Έπειτα, όπως η πρώτη πνοή της καταγιάδας μέσα από τα φωνικόδεντρα, άρχισε ο θόρυβος του σπρωξίματος. Καρέκλες τσιρίζαν σαν άνθρωποι καθώς σπρωχόνταν για να άνοίξουν δρόμο. Και όσο πιο πολύ τις έσπρωχναν, τόσο μεγαλύτερο χάος δημιουργούσαν και τόσο μεγαλύτερος γινόταν ο πανικός των ανθρώπων που προσπαθούσαν να φτάσουν στην πόρτα. Ούτε ένας από το πλήθος δεν ήξερε από τί προσπαθούσε να δραπέτευσι. Οι περισσότεροι από αυτούς είχαν νοιώσει την έπιθυμία να γλυτώσουν από μία έντονη κατάσταση. Άνηκαν, σαν κοινωνική τάξη, στους ανθρώπους που

μισούν τις «δυσάρεστες» καταστάσεις. Άλλά η δυσκολία να φθάσουν στην πόρτα, μέσα από τις σκόρπιες καρέκλες και το πυκνό πλήθος, μεγάλωνε την φυσική τους έπιθυμία να δραπετεύσουν και την μετέβαλλε σε πανικό.

Ο πρόεδρος έλεγε κάτι για να καθυσχάσει τον κόσμο, αλλά δεν τον άκουγε κανείς. Κάποιος είχε πάει στην Λύντια, και ο Τζάμιν την άκουσε να λέει:

— Τί μ' έκανε να το πω αυτό; Ω, τί μ' έκανε να το πω;

Έίχε προχωρήσει προς τα έμπροσθ για να άνέβη στην έξέδρα, φλεγόμενος από δημοσιογραφική προσμονή. Άλλά καθώς άκούμπησε το χέρι του στην άκρη της έξέδρας για να πηδήσει, άναγνώρισε τον συνοδό της Λύντιας. Ήταν ο συνάδελφος του άπό τον «Ταχυδρόμο». Θυμήθηκε πως η Λύντια ήταν τώρα σχεδόν ιδιοκτήτρια του «Ταχυδρόμου». Είχε μία πιθανότητα στο έκατομμύριο να μιλήσει μαζί της και, ύπ' αυτές τις συνθήκες, δεν άξιζε τον κόπο. Άλλωστε, είχε να άσχοληθί

με κάτι καλύτερο. Όταν η Λύντια έκανε αυτή την άπίστευτη δήλωση, ο Τζάμιν είχε γυρίσει για να δει πως άντέδρασαν δύο άνθρωποι. Η Μάρθα είχε γίνει κατάπληκτη και κάτι σαν όργη είχε φανί στο πρόσωπό της. Ήταν μία από τους πρώτους που είχαν σηκωθεί, προχωρώντας τόσο άπότομα, ώστε ο Λεξόν είχε αφηνιάσει και άναγκάστηκε να ψαρεύει το καπέλο του κάτω από τα τακούνια της. Εκείνη είχε προχωρήσει προς την πόρτα χωρίς να ρίξει μία δεύτερη ματιά στην έξέδρα ή την Λύντια, αλλά, καθώς το καθίσμα της βρισκόταν στις πρώτες σειρές, δυσκολεύτηκε πολύ να προχωρήσει.

Άπό την άλλη μεριά, δεν είχε κινήθί ούτε ένας μύς του προσώπου του Χάρμερ. Έξακολουθούσε να κοιτάζει την Λύντια με το ίδιο εύχαρισμένο ενδιαφέρον. Δεν είχε κάνει καμιά κίνηση να σηκωθεί, ως την στιγμή που οι άνθρωποι άρχισαν να τον ποδοπατούν. Τότε σηκώθηκε ναυχε-

κά, βοήθησε μία γυναίκα να σαοφραλώσει πάνω από μία καρέκλα που έκλεινε το δρόμο της, άγγισε τις τσέπες του για να βεβαιωθεί πως κάτι ήταν στη θέση του (τά γάντια του ίσως) και γύρισε προς την πόρτα.

Χρειάστηκαν άρκετά λεπτά επιστημονικού σπρωξίματος για να κατορθώσει ο Τζάμιν να πλησιάσει την Μάρθα, που ήταν στριμωγμένη σε μία έσοχη του τοίχου, ανάμεσα σε δυο καλοαφέρ.

— Οι άνόητοι! έλεγε με άγανάκτηση, όταν ο Τζάμιν της θύμισε ποιός ήταν.

Και κοιτάζε χωρίς τίποτε από την συνηθισμένη της πόα τους συναγρωπούς της.

— Είναι πιο καλοί όταν σάς χωρίζη από αυτούς μια δοχήστρα, δεν είναι έτσι;

Η Μάρθα θυμήθηκε πως αυτοί οι άνθρωποι ήταν το κοινό της και προσπάθησε αυτομάτως να ξαναβρεί την ηνυχραμία της.

— Κατακλητική δουλειά! έλεγε ο Τζάμιν και πρόσθεσε έπεξηγηματικά: Της μίς Κίτς.

— Ήταν μία έντελώς σιχαμερή έπίδειξη!

— Σιχαμερή; έλεγε ο Τζάμιν σαστισμένος. Νομίζετε πως το έκανε άπλως και μόνο για δημοσίωτηα;

— Και πως το δνομάζετε σεις αυτό; Σημάδι από τον ουρανό;

— Άλλά είπατε σεις ή ίδια, δεσποινίς Χάλλαρντ, εκείνη την νύχτα που είχατε την καλωσύνη να με δεχθήτε στο σπίτι σας, πως ή δεσποινίς Κίτς δεν είναι καμιά άπατεών... Πώς πραγματικά...

— Και βέβαια, δεν είναι άπατεών! Έχει κάνει μερικά καταπληκτικά όροσκοπία. Άλλά αυτό είναι πολύ διαφορετικό από το να βρίσκης δολοφόνους προς μία δεκάρα την φορά! Δεν φαντάζομαι, ώστόσο, να μου παίρνετε συνέντευξη, κύριε Χόπκινς; Γιατί, αν είναι κάτι τέτοιο, σάς παρακαλώ να καταλάβετε πως δεν είπα τίποτε από αυτά τα πράγματα!

— Εν τάξει, μίς Χάλλαρντ, δεν είπατε λέξη. Έκτός, αν με ρωτήση η αστυνομία, φυσικά, πρόσθεσε χαμογελώντας.

— Δεν νομίζω πως η αστυνομία έχει πολλή καλές σχέσεις μαζί σας, έλεγε εκείνη. Και τώρα, αν έχετε την καλωσύνη να παρσμερίσετε λιγάκι άριστερά, νομίζω πως θα μπορούσα να προχωρήσω...

Τον χαϊρέτησε με ένα νύχιμα, χαμογέλασε λιγάκι και χάθηκε μέσα στο πλήθος.

Ο Τζάμιν άρχισε να σπρώχνη προς τα πίσω, προς τα εκεί όπου είχε δει τον Τζέησον Χάρμερ να στέκεται για τελευταία φορά. Μερικοί τον έβριζαν, σκυμψές κυρίες τον άγριοκοίταζαν, αλλά ο Τζάμιν είχε περάσει την μισή ζωή του άνοίγοντας δρόμο μέσα στο πλήθος. Και τα κατάφερε μία χαρά.

Τί γνώμη έχετε γι' αυτό, κύριε Χάρμερ;

Ο Τζέησον τον κοιτάζε με ευδιάθετη σιωπή.

— Πόσα; έλεγε τέλος.

— Πόσα, τί;

— Πόσα δίνετε για τα χρυσά μου λόγια;

— Ένα δωδεάν φύλλο της έφημερίδος!

Ο Τζέησον γέλασε κ' έπειτα το πρόσωπό του έγινε σοβαρό.

— Χμ, νομίζω πως ήταν ένα πολύ διδακτικό άπόγευμα. Σεις πιστεύετε σε όλη αυτή την ιστορία των άστρων;

— Δεν μπορώ να πω πως πιστεύω.

— Εγώ δεν είμαι και τόσο βέβαιος. Έχω δει μερικά παράξενα πράγματα να συμβαίνουν στο χωριό όπου γεννήθηκα. Μαγεία και τέτοια. Δεν έξηγονται με κανένα φυσικό μέσο. Σε κάνουν να άναρωτιέσαι...

— Πού ήταν αυτό;

Ο Τζέησον φάνηκε ξαφνιασμένος για πρώτη φορά εκείνο το άπόγευμα.

— Στην Άνατολική Ευρώπη, έλεγε άπότομα.

Και εξακολούθησε:

— Αυτή η μίς Κίτς είναι ύπεροχη! Δεν είναι καλό ωστόσο να την έχης κοντά σου. Όχι, κύριε! Θά πρέπει να χαλά τις πιθανότητες σου να κάνης ένα πετυχημένο γάμο, αφού βλέπει τί πρόκειται να συμβή... Άφήνω αυτά που έχουν ήδη συμβή. Κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα να έχη το άλλοθί του...

Ο Τζάμιν ήταν άπελπισμένος. Κανείς δεν έδιγε εκείνο το άπόγευμα το θέμα που τον ένδιέφερε! Ίσως αν κατορθώνε να πλησιάσει την Λύντια, εκείνη τουλάχιστον να φερόταν σύμφωνα με το σχέδιο που είχε χαράξει γι' αυτήν.

Πιστεύετε πως η μίς Κίτς άισθανόταν πραγματικά την παρουσία του κακού όταν έκανε εκείνη την δήλωση; ρώτησε με κάποια έλπίδα.

— Βέβαια, βέβαια!

Ο Τζέησον φαινόταν να βρίσκεται σε κάποια άμυρλανά.

—Πρόσεξα πώς δεν ξαφνιαστήκατε πολύ με την δήλωσή της.

—Ήμεινα δεκαπέντε χρόνια στις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Τίποτε δεν με ξαφνάζει πιά. Έχετε δει ποτέ το Κόνεϊ Άιλαντ; Έχετε δει έναν αλήτη να προσπαθώ να πουλήσω ένα χρυσόφωρξιο; Πηγαίνετε κατά κει, νεαρέ μου, πηγαίνετε κατά κει!

—Θα πάω στο κρεβάτι μου, ελπε ο Τζάμιν και άρχισε πάλι να σπρώχνει μέσα στο πλήθος.

—'Αλλά μέχρις ότου φθάση στην είσοδο είχε συνέλθει λιγάκι. Έφτιαξε το κολάρο του και περμήνε να δη το πλήθος να περνώ. Μόλις έβγαναν από την εσωτερική πόρτα και ανέπνεαν τον ασφαλή αέρα της Γουίγκμορ Στρίτ συνέρχονταν από τον φόβο τους και άρχιζαν να μιλούν άναμεταξύ τους με έξαψη.

—Όμως ο Τζάμιν άκουγε πολύ λίγα από τις φλυαρίες τους.

Και τότε, πάνω από τα κεφάλια τους, είδε ένα πρόσωπο που τον έκανε να σταματήσει. Ένα ξανθό πρόσωπο, που έμοιαζε με ένα καλό φάξ - τερε. Τον ήξερε αυτόν τον άνθρωπο. Το όνομά του ήταν Σάνγκερ. Και την τελευταία φορά που τον είχε δει καθόταν σε ένα γραφείο της Σκότλαντ Γκράντ.

—'Ασπε, λοιπόν, ο Γκράντ είχε κ' εκείνος φαντασία!

—'Ο Τζάμιν φόρεσε το καπέλλο του άηδιασμένος και βγήκε έξω για να σκεφθώ τα πράγματα καλύτερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ

Ο Γκράντ είχε φαντασία, ναι. 'Αλλά δεν ήταν το είδος της φαντασίας που είχε ο Τζάμιν. Δεν θα του περνούσε ποτέ από το νου να κάνει έναν εξαιρετικά καλό ντετέκτιβ να χάση τον πολύτιμο χρόνο του στέλνοντας τον να παρακολουθήσει ένα άκροατήριο επί δυο ώρες. 'Ο Σάνγκερ θροισκόταν στο 'Ελβετ Χόλ, επειδή ή δουλειά του πρὸς το παρόν ήταν να παρακολουθή τον Τζέησον Χάρμερ.

—'Ανέφερε τα απογευματινά έπεισόδια και έλπε πὸς ο Χάρμερ ύπηρεζε, από δτι τουλάχιστον μπορούσε να δη, αρκετά άσχημῆτος. Τὸν Τζέησον τον είχε πλεονήσει ο Χόπκινς, της εφημερίδος «Κλάριον», σχεδόν άμέσως μετά. 'Αλλά ο Χόπκινς δεν φάνηκε να κατάφερε πολλά πράγματα μαζί του.

—'Αλήθεια; είπε ο Γκράντ σηκώνοντας τὸ φρόνι του. 'Αφού μπορεί να άναμετρηθώ με τὸν Χόπκινς, πρέπει να άρχίσω να τον ξαναμελετώμε! Είναι πὸς έξυπνος από όσο νόμιζα!

Και ο Σάνγκερ χαμογέλασε.

Τὴν Τετάρτη τὸ απόγευμα ο κύριος 'Ερσιν τηλεφώνησε για να πῇ πὸς τὸ ψάρι είχε δαγκώσει τὸ δόλωμα. Θά μπορούσε ο Γκράντ να πάη εκεί τὸ γρηγορότερο, για να εξετάσει ένα έγγραφο πὸς ο κύριος 'Ερσιν άνυπομονούσε να τοῦ δείξει;

—'Αν μπορούσε ο Γκράντ να πάη! Σὲ δώδεκα λεπτά θροισκόταν κίελας στο μικρὸ δωμάτιο με τὸ πρῶτο φῶς.

—'Ο 'Ερσιν, με χέρι πὸς έτρεμε λίγο περισσότερο από συνήθος, τοῦ έδωσε ένα γράμμα:.

«Κύριε,

Έχοντας διαβάσει τὴν άγγελία σας, ἡ οποία λέει πὸς ἄν ο Χέρμπερτ Γκότομπεντ έπισκεφθώ τὸ γραφείο σας, θά μάθω κάτι πὸς τὸν ενδιαφέρει, έχω τὴν τιμὴ να σας πληροφορήσω πὸς δεν μπορώ να έρθω ο ίδιος προσωπικῶς και να σας παρακαλέσω να μου άνακοινώσετε τὴν πληροφορία σας δι' έπιστολὴς στὴν ὁδὸ Θρήντλ, ἀριθ. 5, Καντέρμπουρι.

Μετὰ τιμῆς
Χέρμπερτ Γκότομπεντ.

—Καντέρμπουρι! Τὰ μάτια τοῦ Γκράντ φωτίστηκαν.

Έξέτασε τὸ γράμμα με προσοχή. Τὸ χαρτί ἦταν φθινό, τὸ ἴδιο καὶ τὸ μελάνι. Τὸ στυλ καὶ τὸ γράμμα έλαφρῶς άγοράμιατο. 'Ο Γκράντ θυμήθηκε τὸ γράμμα τῆς Κρίστιν, με τῆς ὡραίες φράσεις του καὶ τὸν καλλιεργημένο γραφικὸ χαρακτήρα της, καὶ άπόρρησε για χίλιοστὴ φορά για τὸ μυστήριο τῆς άνατροπῆς.

—Καντέρμπουρι! Είναι σχεδόν υπερβολικὰ ὡραίο για να είναι αληθινό. Μία βολικὴ διεύθυνση... 'Αναρωτιέμαι γιατί! Μήπως ο Χέρμπερτ μας 'εκαταζητεῖται' κατὰ τύχην; 'Η Γκράντ άσφαλῶς δεν τὸν γνωρίζει, τουλάχιστον με αὐτὸ τὸ ὄνομα. Είναι

κρίμα πὸς δεν έχουμε καμμιά φωτογραφία του.

—Καὶ ποιά είναι ἡ ἐπόμενη ἐνέργειά μας, κύριε έπιθεωρητῆ;

—Θά γράψετε λέγοντας πὸς ἄν δεν παρουσιασθῇ προσωπικῶς δεν έχετε καμμιά έγγυηση πὸς αὐτὸς είναι ο Χέρμπερτ Γκότομπεντ. καὶ πὸς είναι άπαράιτητο να έρθῇ στο γραφείο σας.

—Ναι, ναι, βέβαια. Αὐτὸ θά είναι αρκετὰ σύμφωνο με τὴν τάξη.

Σάν να είχε καμμιά σημασία ἄν ἦταν σύμφωνο με τὴν τάξη, σκέφτηκε ο Γκράντ. Πὸς φαντάζονταν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ὅτι συλλαμβάνονται οἱ έγκληματιες; 'Οχι βέβαια με τὸ να άναρωτιέται κανεὶς τί είναι σύμφωνο με τὴν τάξη...

—'Αν τὸ ταχυδρομήσετε άμέσως, θά φθάση στο Καντέρμπουρι άπόψε. Θά πάω ἐκεῖ αὐριο πὸς πρῶι καὶ θά τὸν υποδεχθῶ όταν θά φτάση. Μπορῶ να χρησιμοποιήσω τὸ τηλέφωνό σας;

Τηλεφώνησε στὴν Γυάντ καὶ ρώτησε:

—Εἰστε βέβαιοι πὸς κανεὶς στὸν κατάλογο τῶν κατὰζητουμένων δεν έχει πάθος για τὴν κατήχηση καὶ δεν ἐπιδίδεται σὲ ἄλλο είδος θεατρικότητος;

Τοῦ ἀπάντησαν πὸς ὄχι. Μόνον ο «'Αγιος Μάικς» είχε αὐτὴ τὴν λόξα καὶ ὅλοι στὴν άστυνομία τὸν ἤξεραν από χρόνια. Εἶχαν αναφέρει μάλιστα πὸς τὸν εἶχαν δει στο Πλύμουθ, μία πὸς γινόνταν λόγος γι' αὐτόν.

—'Ο Γκράντ έκλεισε τὸ τηλέφωνο καὶ έλπε στὸν 'Ερσιν:

—Παράξενο! 'Αν δεν καταζητῆται, γιατί δεν παρουσιάζεται; 'Αν δεν ἔχῃ τίποτε στὴν συνείδησή του — ὄχι δεν έχει συνείδηση... 'Εννοῶ, ἄν δεν έχουμε τίποτε ἐναντίον του, θά έρθῇ στο γραφείο σας άμέσως! Θά κάνῃ τὰ πάντα για τὰ χρήματά... 'Η Κλαίβ ἤξερε πὸς θά τὸν πληρώσει όταν τοῦ άφισε ἐκεῖνο τὸ σελίν...

—'Η Κλαίβ ἦταν πὸς έξυπνη ψυχολόγος. Εἶχε, νομίζω, άνατραφῇ στο πὸς σκληρὸ σχολείο τῆς ζωῆς καὶ αὐτὸ άκριβῶς τὸ γεγονός τὴν βοηθοῦσε να διακρίνῃ τοὺς ανθρώπους...

—'Ο Γκράντ τὸν ρώτησε ἄν τὴν είχε γνωρίσει καλὰ.

—'Οχι, δυστυχῶς ὄχι. 'Ηταν μία πὸς χαριτωμένη γυναίκα. Λιγάκι άνυπόμονη μόνον σὲ δτι ἄφορούσε τοὺς ὀρθόδοξους τύπους, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἄλλα...

Ναι. 'Ο Γκράντ νόμιζε σχεδόν πὸς τὴν άκουγε να λέῃ στὸν κύριο 'Ερσιν: «Καὶ στὴν ἀπλῇ άγγλικῇ, τί σημαίνει αὐτό;». Θά πρέπει κ' ἐκεῖνη ἐπίσης να είχε υποφέρει από τὰν κύριο 'Ερσιν...

—'Ο Γκράντ τὸν χαρέτησε, εἰδοποίησε τὸν Ουίλλιαμς να είναι έτοιμος να τὸν συνοδεύῃ τὸ ἐπόμενο πρῶι στο Καντέρμπουρι, ὅπως κάποιον πὸς θά τοὺς άντικαθιστοῦσε καὶ τοὺς δυὸ κατὰ τὴν ἄπουσία τους καὶ γύρισε σπίτι καὶ κοιμήθηκε δέκα ὀκτάλεπρες ὥρες. Τὸ ἐπόμενο πρῶι, πὸς νωρίς, ἐκείνος καὶ ο Ουίλλιαμς ἐγκατέλειψαν τὸ κοιμημένο ἀκόμη Λονδίνο καὶ έφτασαν στο Καντέρμπουρι τὴν ὥρα πὸς ο κόσμος έπαυσε τὸ πρῶινὸ του.

Η διεύθυνση πὸς είχε δώσει ο Γκότομπεντ, ὅπως είχε σωστὰ ὑποψιαστῇ ο Γκράντ, δεν ἦταν διεύθυνση σπιτιοῦ, ἀλλὰ ἐνὸς μικροῦ πρακτορείου εφημερίδων, σὲ ένα παρῳόρο δρομῶν. 'Ο Γκράντ τὸ κοίταξε καὶ έλπε:

—Δεν φαντάζομαι ο φίλος μας να έμφανισθῇ σήμερα, ἀλλὰ κανεὶς δεν ξέρει ποτέ... Πήγαινε στο ἀπέναντι μπάρ, πῶς ἐκεῖνο τὸ δωμάτιο πὸς είναι άκριβῶς πάνω από τὴν πόρτα καὶ πὸς να σοῦ φέρουν ἐκεῖ τὸ πρῶινὸ σου. Μὴ φύγῃς καθόλου από τὸ παρῳόρο καὶ να παρακολουθῆς ὅποιον έρχεται. 'Εγὼ πηγαίνω μέσα. 'Όταν σὲ θελήσω, θά σοῦ γνέψω από τὴν προθήκη τοῦ καταστήματος.

—Δεν θά πάρете τίποτε για πρῶινὸ, κύριε;

—Έχω φάει. Μπορεῖς να παραγγείλῃς φαγητὸ για τὸ μεσημέρι, πάντως. Δεν φαίνεται να μπορεῖ κανεὶς να βρῇ μία μπριζόλα σ' αὐτοῦ τοῦ εἰδους τὸ μπάρ.

—'Ο Γκράντ περιέμενε μέχρις ὅτου εἶδε τὸν Ουίλλιαμς να έμφανίζεται στο ἐπάνω παρῳόρο. 'Επειτα γύρισε καὶ μπῆκε στο μικρὸ κατάστημα. 'Ενας παχὺς, φαλακρὸς ἄνδρας με μαῦρο μoustache μετέφερε κοντιὰ με τσιγάρα από ένα χαρτονένιο κουτί σὲ ένα γυάλινο κιώτιο.

—Καλὴμέρα. Εἰστε ο κύριος Ρίκετ;

—Μάλιστα, ἐγὼ εἶμαι, έλπε ο κύριος Ρίκετ με έπιφυλακτικότητα.

—Καθὼς καταλαβαίνω, χρησιμοποιεῖτε καμμιά φορά τὸ κατάστημά σας για να λαβαίνουν διάφοροι ἄνθρωποι τὰ γράμματά τους, δεν εἶν' ἔτσι;

—'Ο κύριος Ρίκετ τὸν κοίταξε έρευνητικὰ. Τὸ έμπειρο μάτι του ρωτοῦσε: «Πελάτης ἢ άστυνόμος;».

—Καὶ τί μ' αὐτὸ; Δεν είναι τίποτε κακό...

—Καθόλου κακό! Αποκριθῆκε ο Γκράντ γελαστός. 'Ηθελα να μάθω μόνον ἄν γνωρίζετε κάποιον κύριο Χέρμπερτ Γκότομπεντ.

—'Αστεινέστε;

—Καὶ βέβαια ὄχι! 'Εδωσε τὸ κατάστημά σας για να τοῦ άπευθύνουν ένα γράμμα καὶ σκέφτηκε μήπως τὸν γνωρίζετε.

—Δεν ενδιαφέρομαι για τοὺς ανθρώπους πὸς λαβαίνουν ἐδῶ τὰ γράμματά τους. Πληρώνουν κάτι όταν έρχονται να τὰ πάρουν καὶ δεν άσχολοῦμαι ἄλλοι μαζί τους.

—Καταλαβαίνω. Θέλω ὥστόσο να με βοηθήσετε. Θέλω να με άφήσετε να μείνω στο κατάστημά σας, ὥσπου να έρθῇ ο κύριος Γκότομπεντ να ζητήσῃ τὸ γράμμα του. Έχετε κανένα γράμμα γι' αὐτόν;

—Ναι, έχω ένα γράμμα. 'Ηρθε χθὲς τὸ βράδυ. Μά... Εἰστε τῆς άστυνομίας;

—Τῆς Σκότλαντ Γυάντ, έλπε ο Γκράντ καὶ τοῦ έδειξε τὴν ταυτότητά του.

—Ναι. Δεν θέλω ὅμως συλλήψεις στο κατάστημά μου. Είναι μία καθὼς πρέπει δουλειά, παρ' ὅλο πὸς δέχομαι να στέλνουν μερικοὶ ἐδῶ τὴν ἀλληλογραφία τους.

—'Ο Γκράντ τὸν θεαῶσε πὸς δεν σκόπευε να κάνῃ καμμιά σύλληψη. Τὸ μόνον πὸς ἤθελε ἦταν να συναντήσῃ τὸν κύριο Γκότομπεντ. 'Ηθελε κάποια πληροφορία ἀπ' αὐτόν.

—'Ω, καλὰ, ἄν ἦταν γι' αὐτὸ μόνον!

Κ' ἔτσι ο Γκράντ ἐγκαταστάθηκε πίσω από τὸν μικρὸ πυργίσκο τῶν φθινῶν ἐκδόσεων, στὴν άκρη τοῦ πάγκου, καὶ ὅρθε πὸς τὸ πρῶινὸ δεν περνούσε τόσο άργά, ὅσο είχε φορηθῇ. 'Ακόμη κ' έπειτα από τόσα χρόνια στὴν άστυνομία, οἱ ἄνθρωποι εξακολουθοῦσαν να έχουν μεγάλο ενδιαφέρον στα μάτια τοῦ Γκράντ —ἐκτὸς από τῆς ὥρας τῆς μελαγχολίας του— καὶ πέρας εὐχάριστα παρακολουθώντας. 'Ο Ουίλλιαμς ὅμως, πὸς παρακολουθοῦσε από τὸ παρῳόρο τὸ μικρὸ δρομάκι, έπληξε άφόρητα. 'Ηταν μία εὐχάριστη ἀλλαγὴ γι' αὐτόν ἡ κουβέντα πίσω από τὰ βιβλία, όταν ο Γκράντ πῆγε να φάῃ τὸ μεσημέρι καὶ ξαναγύρισε πὸς ἄπρόθυμα στο ὕγρὸ δωμάτιο, πάνω από τὸ μπάρ. Τὸ μακρὸ καλοκαιρινὸ άπόγευμα, συννεφιασμένο καὶ ζεστὸ, ἐξελίχθηκε σὲ ένα ὀμιχλώδες δειλινὸ καὶ σκοτεινάσε πὸς νωρίς. Τὰ πρῶτα φῶτα φάνηκαν, πὸς χλωμὰ στο φῶς τῆς ἡμέρας.

—Τί ὥρα κλείνετε; ρώτησε ο Γκράντ άνήσχυα.

—'Ω, κατὰ τῆς δέκα!

Εἶχαν ἀκόμη ἀρετὴ ὥρα μπροστὰ τους.

Κ' έπειτα, κατὰ τῆς ἐννιάμισῃ, ο Γκράντ άντελήφθη μία παρουσία στο κατάστημα. Δεν είχε άκούσει ὅμως, ὅτε ἄλλη προειδοποίηση, ἐκτὸς από τὸ θρόνισμα ἐνὸς ὑφάματος. 'Ο Γκράντ σήκωσε τὸ βλέμμα του καὶ εἶδε έναν ἄνδρα με ένδυμασία μοναχοῦ.

Μία διαπεραστικῇ, δύστροπη φωνὴ έλπε:

—Μήπως έχετε κανένα γράμμα για τὸν κύριο Χέρμπερτ...

Μία έλαφρά κίνηση από μέρους τοῦ Γκράντ τὸν έκανε να ἀντιληφθῇ τὴν παρουσία του.

Χωρὶς να διστάσῃ λεπτό, ο ἄνθρωπος έκανε μεταβολὴ καὶ εξαφανίστηκε, αφήνοντας τὴν φράση του ἀτέλειωτη.

Ἡ ἐμφάνισή του ἦταν τόσο άπροσδόκητη, κ' ἡ εξαφάνισή του τόσο άπτόσημη, ὥστε χρειάστηκαν ένα - δυὸ δευτερόλεπτα, ὥσπου να άρχισῇ ἕνα ἄνθρωπινὸ μυαλὸ να συλλαμβάνῃ τὴν κατάσταση. 'Αλλὰ ο Γκράντ θροισκόταν έξω από τὸ κατάστημα πρὶν ο ξένος προστάσῃ να άπομακρυνθῇ λίγα μέτρα στο δρόμο. Εἶδε τὴν σιλουέττα του να στρίβῃ σὲ μία πόρδο καὶ έτρεξε. 'Ηταν μία μικρὴ αὐτὴ στὴν ὁποία έβλεπαν κάτι διάφορα σπῆτια, με ὅλες τῆς πόρτες άνοιχτές στο ζεστὸ δειλινὸ, καὶ δυὸ λοξοὶ μικροὶ δρόμοι ὀδηγοῦσαν έξω από αὐτήν. 'Ο ἄνθρωπος είχε εξαφανισθῇ. 'Ο Γκράντ γύρισε να κοιτάξῃ πίσω του καὶ εἶδε τὸν Ουίλλιαμς να έρχεται λαχανιασμένος.

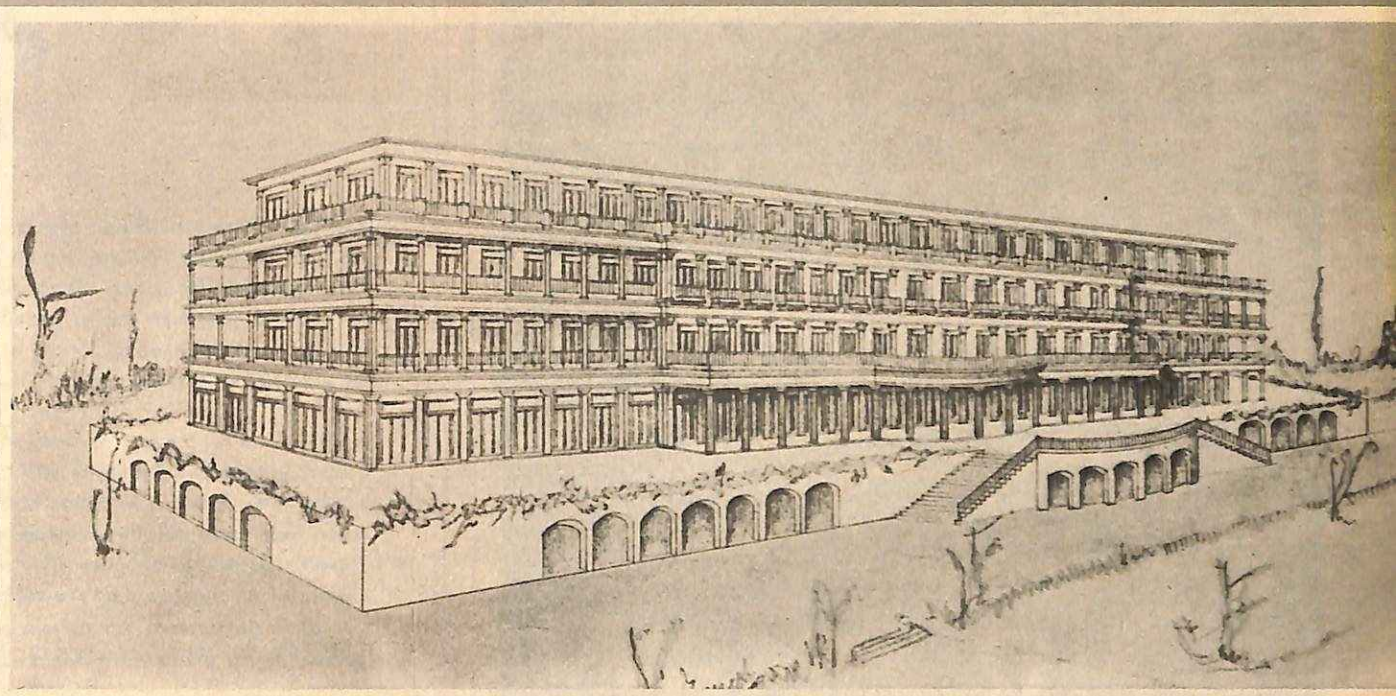
—Νὰ πάρῃς τὸν ένα δρόμο κ' ἐγὼ θά πάρω τὸν ἄλλον, τοῦ έπε γρήγορα. Είναι ένας καλόγερος...

—Τὸν εἶδα! έπε ο Ουίλλιαμς ξεκινώντας.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

«Ξενοδοχεῖον...»

...περίλαμπρον, περικαλλές καὶ ἑλληνοπρεπές, μεγίστης ὀλκῆς καὶ πρῶτης γραμμῆς ἐν τῷ κόσμῳ, πρὸς δόξαν τῆς 'Ελλάδος καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὡς ἔργον ἐξόχως καὶ ἁμέσως παραγωγικόν...». Αὐτὰ καὶ ἄλλα ανέφερε τὸ ψήφισμα πὸς ἐξέδωσε τὸν 'Απρίλιο τοῦ 1954 ὁ Σύνδεσμος Γηγενῶν Πειραιωτῶν, πὸς ἐπρότεινε τὴν ανέγερσιν τοῦ ξενοδοχείου κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου τῆς Καστέλλας. 'Ο πρόεδρος μάλιστα τοῦ Συνδέσμου, κ. Κρ. Δηλαβέρης, ἔτσι ἀεφαντάσθη τὸ στυλ τοῦ ξενοδοχείου, διὰ να ἔχῃ αὐτὸ μίαν ἐμφάνισιν κατὰ τὸ δυνατόν ἥρεμον καὶ ἐπιβλητικὴν». Τώρα, έπειτα από ἄκαρτες προσπάθειες 9 ἐτῶν, οἱ Πειραιῶτες ζητοῦν να τεθῇ ἡ ἰδέα ὑπὸ τὴν προστασία τῶν Βασιλέων, για να εὐδοσθῇ.

Εδῶ ι' Ευεῖ

Χαρούμενες...

...χειμερινές διακοπές περνᾷ ἡ ἡγεμονικὴ οικογένεια τοῦ Μονακό, στο ἑλβετικὸ χωριὸ Βιλλάρ. 'Ο πρίγκιψ Ραινιέ καὶ ἡ πάντα ὡραία Γκρες μυρὺν τὴν Καραλίνα καὶ τὸν 'Αλβέρτο, πὸς έχουν ἤδη μεγαλώσει ἀρκετὰ, στο σκι καὶ στο ἐλκρηθρα καὶ φωτογραφίζονται ὅλοι μαζί διασκεδάζοντας.

«Τὸ 24ωρο...»

...τοῦ Σαρλ 'Αζναβούρ, τιτλοφορεῖται ἕνα ρεπορτάζ πὸς δημοσιεύθηκε τελευταία στὸν γαλλικὸ τύπο καὶ πὸς παρακολούθησε θῆμα πρὸς δῆμα τὸν δίσσημο τροχουδιστὴ κατὰ τὴν διάρκεια ἐνὸς πολυσχέλου ἡμερομηνικίου. Μεταξύ ἄλλων, τῆς μετομερομηνικῆς ὥρας, ὁ φακὸς συνέλαβε τὸν 'Αζναβούρ σ' ἕνα κοσμικὸ κέντρο, με μίαν νεαρή κι ὡραϊότατη θαυμαστριά του. Μήπως τὴν γνωρίζετε; Πρόκειται για τὴν 'Αννούσκα φὸν Μέρ.

Από την γέννησι του βρέφους μέχρι την προσχολική ηλικία

• ΕΙΔΗ ΠΟΥ ΔΙΝΟΥΝ ΕΞΥΠΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΗΠΙΟΥ.

• Εΐδη διατροφής, Εΐδικα "Επιπλα, Εΐδη τουαλέτας, Εΐδη περιπάτου, Εΐδη ψυχαγωγίας, Εΐδη υγιεινής, Πάνες, Εσώρουχα, Πυζαμούλες, Πλεκτά.

• Αποκλειστικότης: JANKIRY Γαλλίας BEBÉ SANTÉ

ΣΤΟ ΝΕΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

Baby-Service

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ Τελευταία Κυριακή... και πού θα την περάσουν είναι το πρόβλημα των Αθηναίων. Στα κέντρα, στην «Αθηναία», στο «Αθηναϊκό Σαλόνι», στο «Κίγκ Τζώρτζ», όπου ο χορός των Αποφοίτων του Εκπαιδευτηρίου Αναβρύτων, πού θα τιμήσουν οι νέοι πρίγκιπες της Ελλάδας, ή «έν πλώ», με τον «Αχιλλέα», με δνείρα για Καρναβάλι, Κέρκυρα, καζίνο και κέρδη...

Υ Η Αποκρηά... έφετος, έν τώ μεταξύ, πέρασε εύχάριστα, ζωηρά, με πολλή κίνηση και χωρίς πολλές τρέλλες. Έξαιρετικό κέφι είχε ή βραδυά ή αποκρηάτικη της «Ωμπέρζ», όπου οι δυο οργανωταί κοπίσαν και συνεκέντρωσαν τον γνωστότερο κοσμικοκαλλιτεχνικό κόσμο. Εκεί, στην «Ωμπέρζ», όπως ίσως το μάθατε, το κασκαίρι θα γίνη στίδος για «Κάρτινγκ» και οι Αθηναίοι θα μωρέσουν να δοκιμάσουν την δεξιότητά τους και την τόλμη τους, τρέχοντας με τα μικρά αυτά δαιμονισμένα μηχανάκια...

Υ Η επίσημη πρεμιέρα... της μόδας, έν τώ μεταξύ, πλησιάζει. Την 1η Μαρτίου τελειώνουν οι περιγραφές και τα σκίτσα και αρχίζουν οι φωτογραφίες, δηλαδή το «φιγουρίνι», το «πατρόν», ή «κόπια». Τα καινούργια φορέματα, άπέριττα, ίσια, δθθεν άπλά, είναι όλο και πλέον άπαιτητικά άπό την γυναίκα πού τα φορεί. Δέν κολακεύουν, δέν βοηδούν, δέν κρύβουν. Ίσια, γυνά, με στενές φούστες, κοντά, χωρίς μανίκια, χωρίς γιακαδάκια, έχουν λεπτή και άρμονική γραμμή και άπαιτούν λεπτό και άρμονικό σώμα, ώραία

κίνησι, χάρι στο περπάτημα, άδυναμία και κομψότητα. Πού το παλιό «Νιού Λούκ», με την φαρδειά μακρυά φούστα, την στενή μέση, την φαρδουλή μπλούζα, πού βοηδούσε εύγενικά την κάθε μιá μη τέλεια σιλουέττα να τακτοποιηθή...

Υ Μικρά κεφάλια... στρογγυλά κτενίσματα, πελώρια, άνθισμένα τούλινα καπέλλα, έλαφρό μακιγιάζ...

Υ Η μόδα... της όμορφιάς όλο και άπομακρύνεται άπό το άγγελικό εύρωπαϊκό πρότυπο, πά μεγάλα μάτια, το γλυκό στόμα, την τσαχπίνια έκφρασι... Λοξό βλέμμα, μάτι σχιστό, μεγάλο έκφραστικό στόμα, λεπτά χαρακτηριστικά και ύφος άυστηρό, μυστηριώδες, άσιατικό ή έξωτικά σαγηνευτικό...

Υ Τί πρόοδος!.. Έρχονται για το καλοκαίρι τα άδιάβροχα μαγιό. Μιά είδική χημική ουσία διώχνει και την τελευταία σταλαιματιά, μόλις ή κολυμβήτρια τιναχθή λιγάκι, θγαίνοντας άπό το νερό!..

Υ Τί λένε... «Ό,τιδήποτε μωρης να κάνης, κάποιος συγγενής μου το κάνει καλύτερα» (Τα μέλη της οικογενείας Κένεντυ)... «Όποτε συναντώνται δυο άνθρωποι, οι παρόντες είναι πράγματι έξη: Έκείνος πού νομίζει ό καθένας ότι είναι, έκείνος πού νομίζει ό άλλος ότι είναι, και έκείνος πού είναι πράγματι» (Χένρυ Τζαίμς)...

777

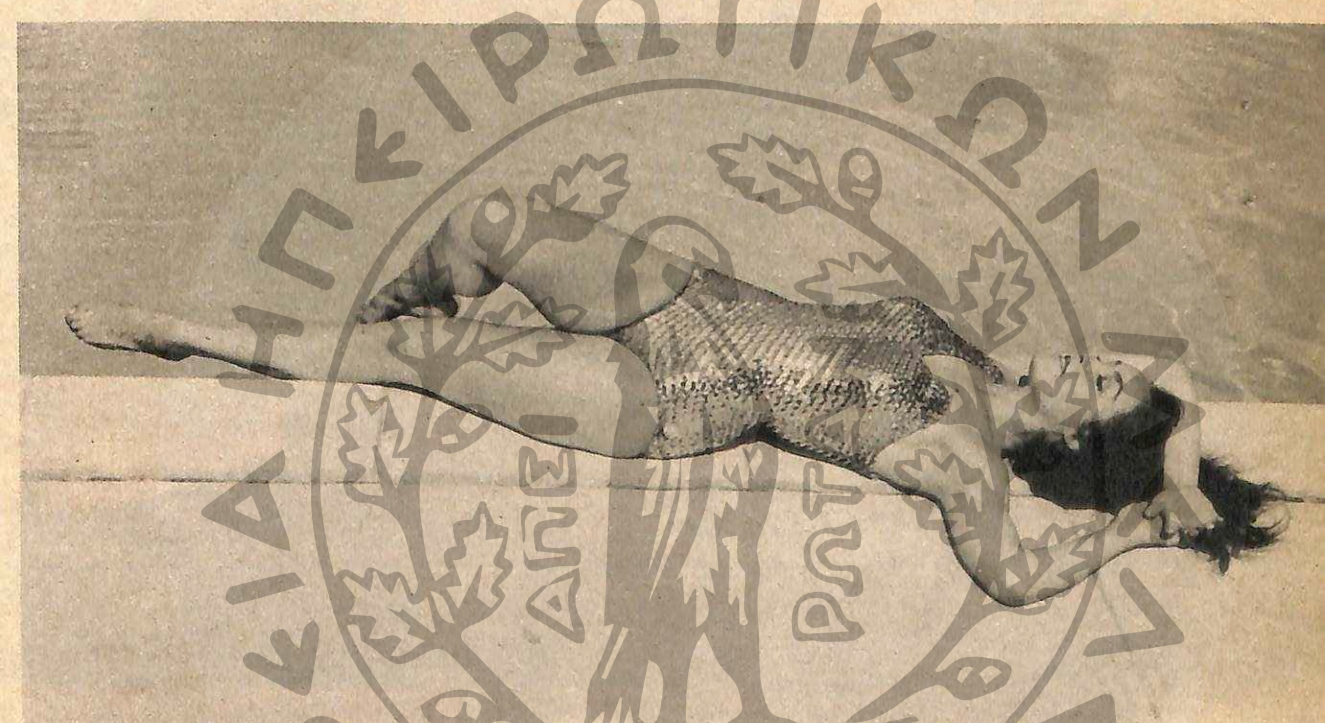
«Έλευθερία και Ένότης»...

...είναι το έμβλημα πού χρησιμοποίησε ό Ίούλιος Ναϊρέρε, όταν πρδ όκταετίας ίδρυσε την Έθνική Ένωση Ταγκανίκας, πού στις εκλογές του 1961 κατέλαβε τις 70 άπό τις 71 έδρες της Βουλής. Έκτοτε ό κ. Ναϊρέρε είναι πρωθυπουργός της ανεξάρτητης πιά χώρας του, αλλά μόλις πρδ ήμερών δέχθηκε να φωτογραφηθή για πρώτη φορά. Ό 40ετής πρωθυπουργός και ή σύζυγός του ποζάρουν στο κυβερνητικό μέγαρο της πρωτεύουσας Ντάρ - ές - Σαλαάμ.

• ΕΝΑΣ έπιστήμων κοιτάζει τον ούρανό και κάτι σημειώνει. Ξανακοιτάζει και ξανασημειώνει. Έπειτα γυρίζει και λέει στον βοηδό του: —Αύριο θα θρέξη! —Σπουδαίο! Και το μαντέψατε άπό τον ούρανό; —Όχι. Άπό τους ρευματισμούς μου!

• ΔΥΟ φίλοι κουβεντιάζουν στο καφεείο: —Πώς δέν φάνηκε άκόμη ό Γιώργος; —Δέν ξέρεις πώς μπήκε στην κλινική; —Αδύνατον! Χθές άκόμη τον είδα με μιá μικρή ξανθή. —Γι' αυτό άκριθώς! Τον είδε και ή γυναίκα του!...

• ΔΥΟ φίλοι συναντώνται: —Όραίο το κοστούμι σου. Δώσε μου, σε παρακαλώ, την διεύθυνση του ράφτη σου. —Εύχαρίστως, αλλά ύπό των δρο να μη του δώσης την δική μου. • ΔΥΟ γέροι κουβεντιάζουν: —Ό χάρος μās ξεχάσε!... —Σούτ!...

Στο Παρίσι...

...ή Σοφία Λώρεν και ό Κάρλο Πόντι έμειναν μόνο ένα άπόγευμα. Το διάστημα όμως αυτό ήταν άρκετό για ν' άγοράση ή διάσημη στάρ μιá είκοσάδα καπέλλα και ισάριθμα περίπου φορέματα. Η Σοφία συνωμίλησε άκολούθως με τα χαριτωμένα μαννεκέν, ένά —λέγεται— ό σύζυγός της έρευνούσε για καμμιá άνακάλυψη.

Νέο σύμβολο...

...του «σέξ» φαίνεται ότι άποκτά το Χόλλυγουντ στο πρόσωπο ή μάλλον στο έκρηκτικό σώμα της Τζούλι Νιούμαρ, πού φέρει ήδη την περίεργη προσωνυμία «Ό λαχνός». Οι γνώσται των παρασηνίων έξηγούν: Λαχνός, γιατί σπάνια μιá κοπέλλα είναι προικισμένη με τόσα φυσικά και πνευματικά χαρίσματα. Όφόμεθα...

ΕΥΘΥΜΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

← Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ Σοφία, ο Δόν Χουάν Κάρολος και οι άλλοι έκλεκτοι προσκεκλημένοι χειροκροτούν τα «Αγροτικά ειδύλλια», που απέτελεσαν το βασικό θέαμα στον χορό του Λυκείου των Ελληνίδων

Μιά Απόκρια έχει πάντα κάτι το αινιγματικό: Δεν μπορείτε ποτέ να προβλέψετε από πριν αν θα έχει περισσότερο ή λιγώτερο κέφι από πέρυσι. Την επηρεάζουν διάφοροι παράγοντες, έρατοι και άρατοι. Υπάρχει ή απουσιάζει το διεθνές κλίμα είναι ένας βασικός παράγων. "Αν οι ειδήσεις είναι δυσοίωνες, ο κόσμος γλεντά. "Αν όχι, πού να βρή κέφι για να γλεντήσει. Αυτό όμως δεν είναι και τόσο απόλυτο. Ο κόσμος γλεντά όταν η κατάσταση είναι καλή από χαρά, και όταν είναι δυσάρεστη επίσης γλεντά, για να διώξει έτσι την στενοχώρια του.

Φέτος όλα πήγαιναν καλά, ο Κάστρο ήταν ήσυχος, το Βερολίνο ήσυχότερο και ο άπτικος ούρανός άφοκτες ημέρες γελαστός και ελάχιστες συννεφιασμένες. Έν τούτοις το πολύ κέφι άπουσίαζε. Ώοισμένοι, θέβαια, από τους χορούς είχαν και ευθυμία και φαντασία, αλλά η γενική εικόνα ήταν χωρίς ζωηρά χρώματα. Ίδιαίτερη επιτυχία είχε ο χορός του Λυκείου Έλληνίδων, που έδωθε με την παρουσία του Δόν Χουάν Κάρολος και της πριγκιπίσσης Σοφίας. Το αξιοπρόσεκτο στην έκδηλωση υπήρξε η ανάμιξη ενός γνησιώτατα ελληνικού θεάματος. Παιχθήκε ένα αγροτικό σκέτος — τέσσερα αγροτικά ειδύλλια, γραμμένα με δάση το γνωστό ποίημα του Άλεξάνδρου Πάλλη «Ο γερο - Χρόνος». Το ίδιο το ποίημα άκούσθηκε μαγνητοφωνημένο. Άπαγγελιοδόχοι (το εύφυσλό-γιμα άκούσθηκε κατά την διάρκεια της έορτης) ο Δημήτρης Χόρν και η Άννα Ροδίτη. Τα θέματα των σκέτων: Άνοιξη στην Θεσσαλία, καλοκαίρι στην Κρήτη, φθινόπωρο στα Μεσόγεια και χειμώνας στην Μεσόγειο. Παρουσιάσθηκαν με έθνικούς χορούς, που πλαισιώθηκαν από τραγούδια παιγμένα από λαϊκά όργανα της κάθε περιοχής. Όλο το θέαμα, που είχε την σφραγίδα της επιμέ-

λειας και πρό παντός της ελληνικότητας που χαρακτηρίζει κάθε έκδηλωση του Λυκείου, άφησε λαμπρές εντυπώσεις. Ίδιαίτερος στο πριγκιπικό ζεύγος και ειδικότερα στον Δόν Χουάν, ο οποίος είπε μετά: «Η Μεσόγειος είναι μια μεγάλη πατρίδα. Πολλά από τα σκέτος που είδα μου θύμισαν την Ίσπανία».

Η άλλη μέρα, Κυριακή, ήταν αφιερωμένη στον παλιό καλό καιρό. Για μας τους νεώτερους η παλαιά Άποκριά με την μυθική ξενοιασία είναι κάτι το άπληστιστο. Ό ο κ. Δημ. Σκουζές, «ο ταχυδακτυλουργός της παλιάς Άθήνας», έπως πόν άπεκάλισε εύστοχα ο φίλος κ. Λιδωρίκης, ανέσυρε αυτή την χθεσινή Άποκριά από την όμιχλη των περασμένων και την έστησε δρόμα μέσα στο άθηναϊκό σαλόνι του Χρήστου Χαϊρόπουλου. Το σύνθημα της βραδιάς ήταν: «Όχι άλλο τουίστ, όχι άλλο μάντισον, όχι άλλη μπόσα - νόβα. Άς γυρίσουμε πίσω».

Το περασμένο Σάββατο δόθηκε το πατροπαράδοτο «Μπάλ ντε τέτ», την περιγραφή του οποίου

«ΠΩΣ φυτεύουν τα λάχανα» — το γαλλικό σατιρικό τραγουδάκι παρουσιάσθηκε σαν ένα ώραίο χορευτικό νούμερο στο «Μπάλ ντε τέτ»

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ σκόρπισαν οι Κρητικοί χορευταί, που με δεξιότητα και λεβεντιά κάλυψαν μια από τις ωραίες εμφανίσεις στον χορό του Λυκείου Έλληνίδων.

ΣΤΗΝ ΕΥΘΥΜΟΤΕΡΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ» κ. ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΔΙΝΕΙ ΕΝΑΝ ΣΥΝΤΟΜΟ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΚΕΦΙΟΥ

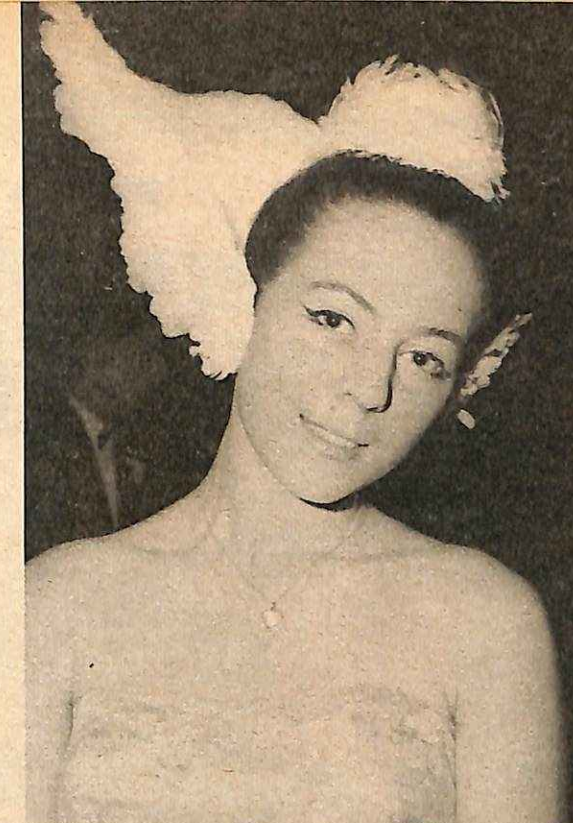
ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΤΟ «ΜΠΑΛ ΝΤΕ ΤΕΤ»
ΣΥΝΕΚΕΝΤΡΩΣΕ
ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ
ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΜΗ ΚΕΦΑΛΩΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΤΕΡΟ, βραβείο στην «Φαντασία» της Κας Παναγιωταρέα. Χτένισμα «Πάρκ».

ΤΟ ΓΡΑΦΙΚΩΤΕΡΟ, στην Κα Σοφία Μολφέση. Χτένισμα «Χειμώνας», του 'Αγγελου

ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΤΕΡΟ, εποχής του 1900, κατέκτησε η 'Ιδ. Μαντώ Καμπάνη. Χτένισμα του «Κάμμερ»

ΤΟ ΕΥΘΥΜΟΤΕΡΟ, στην δίδα Φρειδερίκη Βέργη. Χτένισμα, με τίτλο «Χρυσό κλαρί», του 'Εμιλ

καλύπτει το φωτογραφικό ρεπορτάζ των «Είκοσι πέντε», ενώ εξαιρετικά έντυπωσιακό υπήρξε και το μπάλ - μασκέ, που ώργάνωσαν οι κ.κ. Κώστας Βερνίκος και Ζάχος Χατζηφωτίου. Οι προσκλήσεις, σπανιότατες και ανάρπαστες, έθymiζαν εισιτήρια «Παναθηναϊκού - Ολυμπιακού». Τό φαγητό ήταν θαυμάσιο και το ούϊσκι έρρευσε χωρίς φειδώ.

Οι οργανωτές του χορού ζέβησαν μια δέσμευση στην φαντασία των προσκεκλημένων, οι οποίοι, σεβόμενοι την επικαιρότητα, απειλούσαν να ντυθούν 'Αντώνιοι και Κλεοπάτρες (αυτό ίσως από τάκτ' απέναντι του παρεπιδημούντος εδώ κ. Σκούρα), 'Ελ Σίντ και Μπέν Χούρ. Κατά την άποψη όμως των οργανωτών έπρεπε να υπάρξει σε όλα αυτά ένα όριο. Τα κοστούμια θά έπρεπε να ήταν της περιόδου 1900 - 1920. Έτσι τα σχέδια περιορίστηκαν, χωρίς όμως, όπως διεισπώδη εκ των υστέρων, να περιορισθ' και η φαντασία.

Τέλος μια κατηγορία 'Αθηναίων, με ιδιαίτερη κλίση προς το πράσινο γήπεδο, μετετόπισε τον έορτασμό στην Κέρκυρα, που συνδυάζει τον χορό με την χαρτοπαίξια. Ειδικά αεροπλάνα μετέφεραν τους 'Αθηναίους στο νησί της τύχης το περασμένο Σάββατοκύριο. Άλλοι στράφηκαν προς την Πάτρα, την σύγχρονη πατρίδα της ελληνικής 'Αποκρηάς. Άλλοι, με μεγαλύτερες φιλοδοξίες και ανάλογες δυνατότητες, έφθασαν στην άλλη άκρη του 'Ατλαντικού - στο Ρίο, στην διεθνή πατρίδα του Καρναβαλιού.

Φέτος ο δήμος δέν έστόλισε την Πλάκα, για λόγους οικονομικών. Τελικά όμως η ιδιωτική πρωτοβουλία απέφασε να καλύψει το κενό. Σαράντα ιδιοκτήτες καταστημάτων, που πουλούν κοτιγιόν, σεραπαντίνες, κομφετί και άλλα πολεμεφώδια του Καρναβάλου, ίδρυσαν μια πρόχειρη έταιρία για την διακόσμηση του κέντρου της Πλάκας (δηλαδή

της πλατείας Μουσών και των γύρω δρόμων). Έτσι, χάρις στην συμπαθή αυτή κοινοπραξία, ή Πλάκα την περασμένη Τσικνοπέμπτη χαμογέλασε πάλι στους πιστούς της.

Τό φαινόμενο είναι εύχαιστο και ίσως εγκαινιάση μια νοοτροπία διαφορετική από αυτή που μάς χαρακτήριζε ως τώρα. Κατά κανόνα, όλα περιμένουμε να τα ρυθμίση μια άορατη αρχή. Δεν είναι καθαρά τα πεζοδρόμια; Φταίει το κράτος. Δεν στολίσθηκε ή Πλάκα; Φταίει το κράτος. Τό κράτος φταίει ασφαλώς για πολλά πράγματα, αλλά όχι για όλα. Είναι καιρός να αποκτήσωμε κάποια στοργή για την πόλη αυτή, που δεινοπαθεί όλο και περισσότερο, και να κάνωμε κ' έμεις κάτι. Είναι καιρός ή 'Αθήνα να πάψη να είναι ή πόλη τ ο υ ς και να γίνη ή πόλη μ α ς...

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

«ΣΚΙΑ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ». Τό βραβείο μεταμφιέσεως απέσπασε ή 'Εφη Μελά, που σημείωσε μια από τις πιο επιτυχείς εμφανίσεις του «Μπαλ ντέ τέτ». Γόητεψε τους παρισταμένους όταν, με την υποβλητική άμφιέσή της, χόρεψε ένα τουϊστ.

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ των επίσημων και καθιερωμένων χορών, οι 'Αθηναίοι διωχέτευαν την εϋθυμία των ημερών και στά γνωστότερα κοσμικά κέντρα, που γνώρισαν άσυνήθιστη κοσμοσυρροή.

Shopping

Ενδιαφέρεστε για την όμορφή σας; Τότε να πάτε στο λιντιούτο καλλωνής της ΜΑΓΔΑΣ ΜΑΝΩΛΙΚΑ-ΚΗ, στην λεωφόρο Βασ. Σοφίας 100, (Πλατ. Μαβίλη). Απόφοιτος των μεγαλύτερων σχολών των Παρισίων, εφαρμόζει, εκτός από την αισθητική του προσώπου και του σώματος, προσαρμογή μακιγιάζ, περιποιήσεις στήθους, αποτριχώσεις και αμολούτρα!.

Δοκιμάσατε το ζαμπονάκι JAKA; Φτιαγμένο από δολιχόλη κομμάτια ζαμπόν, είναι ένας γευστικός μεζέ για δολιχλή την οικογένεια. Έπαυ στο ψωμί, μαγειρεμένο με μακαρόνια, πιλάφι ή πατάτες τηγανιτές, εξασφαλίζει, με τις δεκαετίες περίπου δραχμές της αξίας του, μια ωλοκληρωμένη τροφή!..

Έχετε καμιά αμφιβολία για την όμορφή σας; Θέλετε μια συμβουλή για την περιποίηση του δέρματος, για την καταπολέμηση της κυτταρίτιδας, της παχυσαρκίας και της χαλαρώσεως; Τότε να πάτε στην διαλεκτή αισθητικό δεσποινίδα ΘΕΜΙ ΣΙΔΕΡΗ, που μόλις επέστρεψε από ένα ταξίδι της στα αισθητικά κέντρα της Ευρώπης και έχει το λιντιούτο της στην οδό Περικλέους 11, τηλ. 234.150. Με τις τέλειες μηχανικές της εγκαταστάσεις και την πρόσφατη ενημέρωσή της στις εξελίξεις της αισθητικής θα σας βοηθήσει να ανανεώσετε και να ολοκληρώσετε την όμορφή σας.

Ευπρόσδεκτο πιάτο για όλη την οικογένεια, τα περίφημα λουκάνικα Δανίας JAKA, θα δώσουν ξεχωριστή νοστιμιά στα μακαρόνια, το ρύζι, την πατατοσαλάτα σας. Άλλα και τα κοκταίλη λουκάνικα ΓΙΑΚΑ είναι ένας πικάντικος μεζές για το πάρτυ ή το ούζο σας. Θα τα βρείτε σε όλα τα καλά παντοπωλεία, πάντα σε κοντέρδες!..

Αδυνατίζετε με το φημισμένο θελογικό φερόμασάζ EOLE, που υπάρχει αποκλειστικά στο περίφημο ΣΑΛΟΝ «ΣΥΛΦΙΣ», της οδού Βουκουρεστίου 32, τηλ. 616.140. Διαθέτει όλα τα μηχανήματα για αδυνάτισμα και για την αισθητική περιποίηση του προσώπου και του σώματος. Το ΣΑΛΟΝ «ΣΥΛΦΙΣ» θα δώσει απάντηση σε κάθε σας άπορία γύρω από τα προβλήματα της ομορφιάς.

ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

Το "Φωτο-Φίνις," και άλλα νέα έργα

ΣΤΡΙΝΤΜΠΕΡΓΚ ΣΤΟ "ΕΘΝΙΚΟ,,"

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΟΥΡΗΣ, όπως εμφανίζεται στο έργο του Πητερ Ουστίνοφ «Φωτο - Φίνις», όπου και έρμηνεύει τον βασικό οδοντάχρονο ήρωα.

του Κώστα σταματιού. Γενικά μία παράσταση εξαιρετική.

Το έργο του «Εθνικού»

Ας έλθουμε τώρα στις άλλες αλλαγές προγραμμάτων. Στο «Εθνικό Θέατρο», όπου δίνονται οι τελευταίες παραστάσεις του έργου «Ρόδο χωρίς αγκάθι», την άλλη εβδομάδα ανεβαίνει έργο του Στρίντμπεργκ, το «Ονειρο», με την Άννα Συνοδινού στον κεντρικό ρόλο. Σκηνοθέτης και μεταφραστής ο Άλκης Σολομός, με τον οποίο είχαμε μία ειδική συνομιλία αναφορικάς με το νέο έργο που ανεβάσει η κρατική σκηνή. Την μεταφέρω. Διατύπωσα πρώτα - πρώτα το ερώτημα:

—Το «Εθνικό Θέατρο» έχει ανεβάσει ως τώρα δυο έργα του Στρίντμπεργκ, την «Δίδα Τζούλια» και τον «Πατέρα». Το «Ονειρο», αν δεν κάνω λάθος, είναι προϊόν μίας πιο ώριμης ηλικίας του συγγραφέως.

—Ναι. Τα δυο έργα που αναφέρατε ανήκουν στην πρώτη του περίοδο, την νατουραλιστική. Ο θεατής έχει την εντύπωση, όπως λένε, πως βλέπει το μάτι του σε μια κλειδαρότρυπα. Μα ο Στρίντμπεργκ ήταν από τους πιο επαναστατικούς νατουραλιστές. Ο διάλογός του δεν υπατάχθηκε ποτέ στην αληθοφάνεια, πού γύρευε ο Ζολά, ως πούμε, ή ο Ίψεν. Υπάκουε πάντα σε προσταγές του υποσυνείδητου. Το «Ονειρο», όμως, προχωρεί και παραπέρα - ολοκληρώνει μία τυραννική εμπειρία ζωής και μία σταδιοδρομία γεμάτη αναζητήσεις.

—Δηλαδή;

—Η αγνότητα του συγγραφέα από φυσική γίνεται μεταφυσική. Η κλειδαριά που αναφέραμε υπάρχει πάντα, ο θεατής όμως δεν βλέπει την έ-

ξωτερική ζωή των προσώπων, μα εισχωρεί σε κρυμμένους κόσμους, γεμάτους φόβους, διαταγμούς και τύψεις —σε κόσμους έρωτος και μίσους, φιλοδοξίας κι απογοητεύσεως, όπου παντού κυριαρχούν Ισοδύναμα ο φόβος της ζωής κι ο φόβος του θανάτου, ο πόθος του λυτρωτικού μαρτυρίου και ο πόθος της γήινης ευτυχίας. Φυσικά, οι έννοιες του χρόνου και του τόπου παύουν να υπάρχουν. Το όνειρο μπορεί να βαστάει μια στιγμή ή μια ολόκληρη ζωή.

—Ποιός βλέπει αυτό το όνειρο, που δίνει το όνομά του στον τίτλο;

—Ο συγγραφέας, αλλά μοιρασμένος, όπως πάντα, σε πολλά πρόσωπα. Ξαναζή την ζωή του και ενσάρκωνεται ανάλογα με τον χαρακτήρα του κάθε περιστατικού.

—Και με ποιόν τρόπο θα αποδώσετε το έργο του Στρίντμπεργκ σκηνοθετικά;

—Όπως ζητάει κ' εκείνος: Διόλου «όνειρικά» —όχι, δηλαδή, με την έννοια του θαμπου και ακαθόριστου. Τα όνειρα μας παρουσιάζονται πάντα υπερβολικά επίμονα σε ρεαλιστικές λεπτομέρειες και έκτυφλικά σε φως. Γι' αυτό διαλέγει κι ο συγγραφέας την μορφή του όνειρου: Για να εκφράσει με πιο έντονες εικόνες και πιο γορεές κραυγές την φρίκη που του προξενεί η ανερώπινη μοίρα. Κ' η προσπάθειά μας έγκειται στο να αποδώσουμε πιστικά τον έδωχό του, που πότε τον θέλει τραγικό και πότε κωμικό.

—Αφού ο χρόνος καταργείται, τι είρμό ακολουθεί το έργο;

—Τον είρμό της υποσυνείδητης ζωής μας. Έναν είρμό φαινομενικά ασυνάσπαστο, αλλά στο βάθος πιο γνήσιο από τον άψυχο είρμό του ρολογιού.

—Εκτός από την Άννα Συνοδινού, που υποδύεται το κεντρικό πρόσωπο του έργου, ποιοί άλλοι ήθοιοι παίζουν;

—Ο Στρίντμπεργκ βρίσκεται ιδιαίτερα μοιρασμένος στον Αξιώματικό (Ν. Τζόγια), στον Δικηγόρο (Λ. Καλλέμη) και στον Ποιητή (Π. Φυσσούν). Στα πάθη όμως αυτά, ξεχωριστό ρόλο παίζουν η Ελένη Χαλκούση, ο Στ. Βόκοβιτς, ο Γιάν. Αποστολίδης, ο Θ. Μοριδής, η Άβαν. Μουστάκα, ο Θ. Μαλλιαγρός, ο Άρ. Βλαχόπουλος, ο Μ. Καλογιάννης, ο Ν. Καζής, η Κ. Ρέππα, ο Β. Κανάκης και σχεδόν ολόκληρος ο θίασος του Εθνικού. Ο Θάνας Κωτσόπουλος και η Ελένη Χατζηαρτύρη ακούγονται μονάχα.

—Μια τελευταία ερώτηση: Το έργο έχει πολλά σκηνικά;

—Δεκατέσσερα. Τα φιλοτέχνησε ο Σπύρος Βασιλείου, που ξαναεργάζεται με το «Εθνικό», ύστερα από μια αρκετά μεγάλη απουσία.

Άλλα νέα έργα

Πριν όμως από το «Εθνικό» έχουμε πρεμιέρες σε άλλα θέατρα. Στο «Κεντρικό», στις «Έλληνες Λαμπή» και στην «Διάνα». Στο «Κεντρικό», ο Δημήτρης Χόρν παρουσιάζει την σκηνική δημιουργία του Φοντόρ «Ένα φιλή μπροστά τ'ούν

ΝΕΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

4 ΤΥΠΟΙ ΚΟΥΖΙΝΩΝ τεσσάρων και τριών έστιών

- Έστια ταχείας θερμάνσεως
- Ευρύχωρος φούρνος
- Θερμοστάτης
- Grill
- Θερμοθάλαμος
- Άμεσος και άφρονος εξυπηρέτησης πελατείας.

HK/1-80

- Σε πέντε χρωματισμούς
- Φούρνος με διπλό πυρίμαχο κρύσταλλο
- Έξωτερικός φωτισμός φούρνου

ΑΠΟ ΤΟ 1865 ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ

καθρέφτη», που είχε παίξει και στα 1944 μαζί με την Μαίρη Άρουν. Πρόκειται για ένα δράμα —ένα συγκινητικό δράμα— με αστυνομικό ενδιαφέρον, που παρουσιάζεται τώρα με την Μάρα Κοντού και μαζί τον Σπύρο Μουσουρή, τον Βύρωνα Πάλη, την Νανά Σκιαδά, την Έφη Ροδίτη, τον Τσιτσόπουλο και τον Κοτρίνη. Το έργο έχει σκηνικά Καρύδη. Η Έλλη Λαμπή, εξ άλλου, εμφανίζει την «Σαμπρίνα», στην οποία μαζί της εμφανίζονται η Μαίρη Λαλοπούλου, ο Νίκος Κούρκουλος, ο

Γιάννης Μιχαλόπουλος, η Μαρία Φωκά, ο Μπάμπης Κατσούλης, ο Λευτέρης Βουρνάς και η Αφροδίτη Γρηγοριάδου. Η τελευταία σημείωσε πολλή επιτυχία στις παραστάσεις του έργου του Βερναρδάκη «Μαρία Δοξαπατρή», που ανέβασε η «Νεοελληνική Σκηνή» στο θέατρο «Διάνα» και στις οποίες επισημοποιήθη και πάλι το σκηνοθετικό ταλέντο του Σπύρου Ευαγγελάτου, του ιδιαίτερα ελπιδοφόρου καλλιτέχνη, ο οποίος ηγείται της δλης αυτής κινήσεως νέων καλλιτεχνών. Στην «Διάνα», εν τώ

μεταξύ, πραγματοποιείται η εμφάνιση του νέου συγκροτήματος που δημιουργήθηκε με επικεφαλής τον Μάνο Κατράκη, με την συμμετοχή της Κάκας Αναυτή και του Κώστα Ρηγόπουλου, και την σύμπραξη του Νίκου Χατζίσκου και της Τίτικας Νικηφοράκη. Άλλα για όλες αυτές τις αλλαγές προγραμμάτων, με έντυπες έργων που τις συνθέτουν, θα απασχοληθούμε σε ιδιαίτερο σημείωμα.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Galérie

Γάμος δηλώνει ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ
και ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ δηλώνει

ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 49
(ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ)

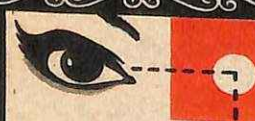
Καλλιτεχνικά είδη Κεραμικού

ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ

Βουζύς 238
Τηλ. 223-366

ΦΩΚΙΩΝΟΣ & ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΕΠΑΦΗΣ

Miller Welt

ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΟΜΗΡΟΥ 6

ΡΑΝΙΟΣ

ΦΩΤΟ-ΟΠΤΙΚΑ
ΤΗΛ. 221-818

Συνεχίζουμε τις
Χαμηλές μας τιμές

Βασίλ. Στρογγυλός

ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΙΔΗ ΠΟΥΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 25, ΤΗΛ. 222-497

: ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 3, ΤΗΛ. 227-822

Τα
υπέρτερα
νυφικά

Pozari

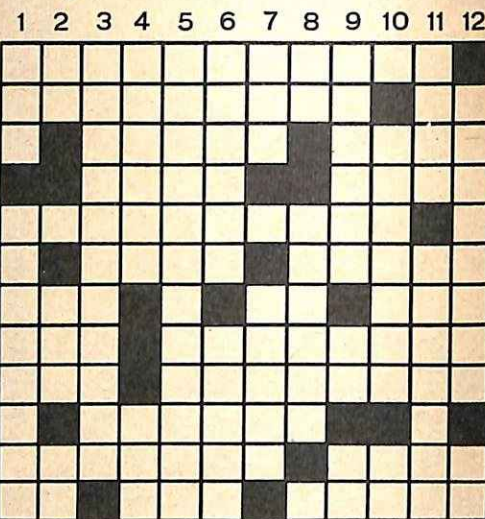
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- «Όσον περισσότερον γνωρίζω τούς ανθρώπους, τόσον περισσότερον αγαπώ τούς σκύλους», έλεγε ο μέγας αυτός ζωόφιλος αυτοκράτωρ, ο και Μέγας αποκαλούμενος.
- Τεντώνει τις χορδές του βιολιού και είναι κοινώς γνωστόν ως «κλειδί» — Άρθρον.
- Μία μεγάλη νήσος του Αιγαίου — Βάσις ύπολογισμού διά την μεσοδοσίαν ημερομισθίων (αίτ.).
- Το υψηλότερον όρος της Βουλγαρίας, αντίστροφως — Η συνέχεια των καραμπολών μιας στεκιάς (ξεν.).
- Ο κάτοικος μιας νήσου μας που τραβάει πολλούς τουρίστες (γενική).
- Η έκκλησία την τιμά — Σύγχρονος Τούρκος πολιτικός.
- Πόνου... φωνήεντα — Μία νότα — Πρόθεσις.
- Συνοδεύει τα όνόματα των παραποτάμων του Άμαζόνιου — Είναι ο καύσων της Σαχάρας (γεν.).
- Σύγχρονος πασίγνωστος Άγγλος θεατρικός συγγραφέυς — Αυτός μπορεί εύκολα να πτωχεύσει, αντίστροφως (αίτ.).
- Διά πολλές τέτοιες κοπέλλες έχει ενδιαφερθή ή Α. Μ. ή Βασιλισσά μας (δημοτ.).
- Θά την δρῆτε, αντίστροφως, ως καμόπολιν της Φθιώτιδος επί του Μαλιακού Κόλπου (αίτ.) Δι' αυτόν τον μεγάλον μουσικόν έλεγε ο Μπετόβεν, ως λογαπαίνιον, ότι αυτός δεν έπρεπε να λέγεται «ρύα», αλλά... θαλάσσα.
- Δίδει, διπλασιαζόμενον, ένα σλαβικό όνομα — Με το «έντός» εἰσθε και απολύτως εντός της εννοίας του (αντίστρ.) — «Τό... την κάρα σεί» (παροιμ.).

αναφορικής αντανύμιας — «Ακλιτον μόριον της δημοτικής.

3. Ρήμα που ικανοποιεί κάθε αίτηντα.

4. Κάτοικος ευρωπαϊκού κράτους — Θαλασσία διαδρομή... στη δοτική.

5. Κάτοικος μιας δημοκρατίας που έχει πρωτεύουσα την Τρουχίλιο (αίτια.).

6. Έδωσε το όνομά της εις έναν καταργηθέντα φόρον — Μουσικός όρος που αναγράφεται και σε ώρισμένα... φάρμακα.

7. Μέρος του προσώπου — Οι νάρκες... των σκύλων.

8. Άριθμός οπτικώς — Αρχαίον περσικόν κάλυμμα της κεφαλής (γεν.).

9. Αρχαιολογικού ενδιαφέροντος πόλις της Κρήτης — Δοτική άρθρου (αντίστρ.) — Μέρος του ποδιού στην δοτική... προφρε μαζι.

10. Παρασέρνουν και... κρυολογούν — Βυζαντινή νότα.

11. Καλλιτέχνης φθασμένη (ξεν.) — Καθοδηγούν εργαζομένους (αίτ.).

12. Οι πλέον αξιολύπητοι πάσχοντες (αίτ.) — Παράλλαξη διπλή... στο Πρό - Πό.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Σχετλιαστικόν επίφωνημα — Ένας συγγενής (δημοτ.).
- Κλίσις (προφ. μαζί) — Δοτική

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο οριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήσετε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέτετε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

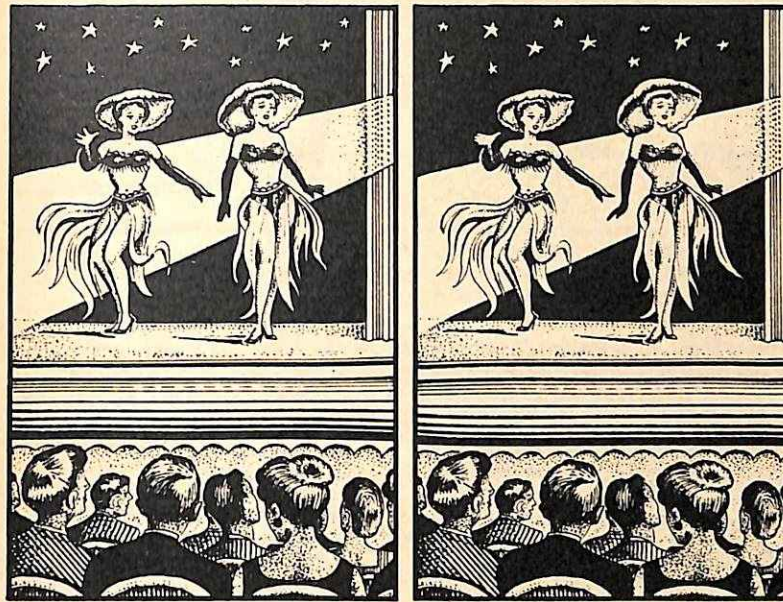
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Οι λύσεις στην σελ. 58

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

Εταιρίας Ψυχικών Έρευνών
Βραβείον τηλεπαθείας μακράς απόστασεως.

Δέχεται καθ' εκάστην 9 - 1 μ. μ. και 4 - 7 μ. μ., και επί συνεντεύξει, πλην Κυριακής, όδός Φλωρίνης, Λεωφόρος Άχαρνών, στάσις 'Ιθάκης, τηλ. 872.624. — ΑΘΗΝΑΙ.

Εις το έπιστημονικόν 'Ινστιτούτον Αισθητικής - Φυσιοθεραπείας, Χεύδεν 9, τηλ. 834.441, ήρχισε και λειτουργεί ειδικόν τμήμα δι' άνδρας, παρ' ειδικευμένης αίσθητικού. Περιποιήσις κεφαλής, τριχόπτωσης, massage σώματος.

Κυρίες μου

ή ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΣ δημιουργεί άνωμαλίες στην υγείαν, φθείρει την φρεσκάδα του προσώπου σας, και εξαφανίζει κάθε διάθεση δι' έργασίαν.

★ Το εύγευστο σοκολατοποιημένο EX - LAX που τρώγεται σαν γλύκισμα, επαναφέρει αυτόματως ισορροπίαν στην υγείαν, το πρόσωπό σας άνακτά την φρεσκάδα του και επανέρχεται ή διάθεσις έργασίας.

Γλυκύ, άποτελεσματικό, άσφαλές, συνιστάται και εις νεαράς ήλικίας.

ΔΡΧ. 1.30

Ζητήστε το εις όλα τα Φαρμακεία. Τιμή Λιανική 1,30 το πλακίδιον των δύο δόσεων.

Χαρήτε Σοκολάτα

Χαρήτε την σοκολάτα με την «βελούδινη» γεύσι... Χαρήτε το φυσικό άρωμα των καρπών του κακάο που διατηρεί μόνον ή σοκολάτα BITTER ION χάρις στην σύγχρονον έπιστημονικήν έπεξεργασίαν της...

ΜΕΓΑΛΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΔΡΧ. 5 - ΜΕΣΑΙΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΔΡΧ. 3

ΣΟΚΟΛΑΤΑ BITTER ION ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Οπτικά

Τα καλύτερα εύρωπαϊκά
κρύσταλλα, οι πιο
μοντέρνοι σκελετοί.

ΧΑΥΤΕΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ-ΠΑΤΗΣΙΩΝ
ΠΛ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 23
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ: Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

M2/79

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ, 2. ΕΠΙΤΟΝΙΟΝ — ΤΑ, 3. ΣΑΜΟΣ — ΩΡΑΝ, 4. ΡΙΛΑ — ΣΕΡΙ, 5. ΜΥΚΟΝΙΑΤΟΥ, 6. ΟΣΙΑ — ΙΣΜΕΤ, 7. ΛΟΥ — ΦΑ — ΑΠΟ, 8. ΡΙΟ — ΑΦΟΡΗΤΟΥ, 9. ΜΩΜ — ΣΠΑΤΑΛΟΝ, 10. ΑΠΟΡΕΣ, 11. ΣΤΥΛΙΔΑ — ΜΠΑΧ, 12. ΣΑ — ΕΣΩ — ΚΡΑΣΙ.

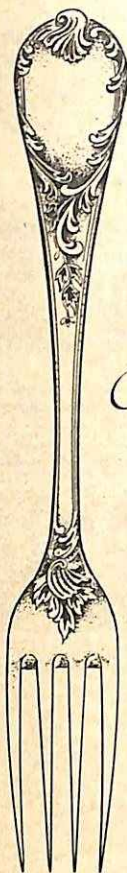
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΦΕΥ—ΜΠΑΡΜΠΑΣ, 2. ΡΠ (ΡΟΠΗ) — ΟΙΩ — ΔΑ, 3. ΕΙΣΑΚΟΥΟΜΑΙ, 4. ΙΤΑΛΟΣ — ΠΛΩ, 5. ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΟΥΣ, 6. ΕΝΟΡΙΑ—ΦΟΡΤΕ, 7. ΡΙΣ — ΦΟΛΕΣ, 8. ΙΟ (ΙΟ) — ΤΙΑΡΑΣ, 9. ΚΝΟΣΟΣ — ΤΗ—ΜΡ (ΜΗΡΩ), 10. ΡΕΥΜΑΤΑ—ΠΑ, 11. ΣΤΑΡ — ΕΠΟΠΤΑΣ, 12. ΑΝΙΑΤΟΥΣ — ΧΙ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΚΙΛΑ — ΠΡΑΣΙΑ — ΚΥΝΑΓΧΗΣ — ΒΙΟ — ΔΙΑΜΕΤΡΟΥ, σύνολο 45 βαθμών.

Καλυτέρους ίσως συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σαν: ΠΑΡΙΣΙ — ΚΑΜΑΡΙΛΑ — ΧΑΡΤΟΥ — ΠΑΡΜΑΣ — ΒΟΥΡΛΑ — ΜΟΥΤΡΑ κλπ.

1. Τα δάχτυλα στο άριστερό χέρι της άριστης χορεύτριας διαφέρουν. 2. Της ίδιας το πέλμα του πίσω ποδιού έχει μετακινηθεί προς τα πίσω. 3. Της δεξιάς χορεύτριας, το πόδι του καπέλλου διαφέρει. 4. Η άριστη παλάμη της ίδιας είναι αναστρεφόμενη. 5. Το δεξιό φτερό της διαφέρει. 6. Άνω δεξιά, στο φόντο της σκηνής, λείπει το γωνιακό άστέρι. 7. Στους θεατές, ο άνδρας με το μαύρο κοστούμι έχει στενότερο τον άριστερό ώμο του. 8. Η γυναίκα της μεσαίας σειράς με τα ριχτά μαλλιά έχει στρογγυλό το ντεκαλτέ της πλάτης. 9. Το τρίτο κεφάλι, του άνδρος από τα άριστερά, έχει διαφορετικό προφίλ.

LOUIS XV

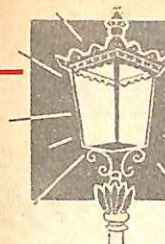
Επαργυρα
μαχαιροπίρουνα
των φημισμένων
Εργοστασίων

Christofle
*
WELLNER
*
KALTENBACH

ΑΚΡΟΝ
Σταδίου

ΙΛΙΟΝ
Έρμου

ΚΡΥΣΤΑΛ
Αιόλου

Η Ζωή μας

Η ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΓΚΟΛΦΩΣ...

♦ «Καλέ κυρία, είπε η Γκόλφω, ν' άρρωστήσετε από τον Θεό, κάτι πάει κ' έρχεται. Μά σεις, καλέ, θ' άρρωστήσετε από την αγάπη των ανθρώπων...».

♦ Λοιπόν, θα το πιστέψετε; Ύπάρχει πολλή λανθάνουσα σοφία στις παρυφές του Τετραγώνου, κ' η καλύτερη, έδω που τ'ά λέμε, είναι η θυμοσεφία των φωταγωγών. Δεν τραγουδάνε μόνο ρομάντζες του Χαιρόπουλου τ'ά υπηρετικά κλιμάκια: Θες ό κινηματογράφος, θες ό τύπος, θες τ'ά όσα άκούν και βλέπουν στίς δεγγέρες τής σεμνής άστικής φρίκης, θες κ' η έμφυτη έξυπνάδα τής φυλής — έχουν διαμορφώσει έναν τύπο Κορυφαίας του χορού του κολωνακίου δράματος, που όχι μόνο πλένει, ντύνει, σιδερώνει και μαγειρεύει, αλλά συμπάσχει κιόλας, και συμπονεί, και κρίνει, και αποφαίνεται, όπως σ' όλες τις μικρές ή μεγάλες τραγωδίες.

♦ «Ναί, είπε η Γκόλφω. Κυρία, θ' άρρωστήσετε από την πολλή αγάπη...».

♦ Την ξέρετε δά όλοι την Κυρία (κι ώρα είναι πάλι νά δρεθί καμμιά έξυπνη νά διδάσκη πώς μόνον α ύ τ η ν, προσωπικά, άφορούν τούτα τ'ά λεγόμενα! !), την ξέρετε, γιατί σ ε ί σ την τυραννείτε. Σ ε ί σ, και μεις, και όλοι μας, οι λίαν αγαπητοί...!

♦ Τώρα, φυσικά, άποτελεί πλέον άμπελοφιλοσοφία η διαπίστωση πώς δεν υπάρχει νόμισμα πιό άσταθέ, πιό νοσηρό, πιό πολυκυμαινόμενο από κείνη την δόλια την αγάπη των ανθρώπων, μά έτσι που η Γκόλφω τ'ό έπτε, στην συγκεκριμένη περίπτωση, άντήχησε διπλά σημαδιακό:

♦ «Θ' άρρωστήσετε, Κυρία, από την αγάπη...».

♦ Τ ω ν α λ λ ω ν...

♦ Κι άλλοτε εξέφρασα την ύποψία πώς εκείνοι που άναζητούν η άποδέχονται την αγάπη των άλλων είναι κείνοι που έλάχιστα αγαπούν η, και καμμιά φορά, μισούν τον ίδιο τον εαυτό τους.

♦ Έδω, σκυλάκι νάχουμε, γιατί η καναρίνι, κάπως τ'ό προσέχουμε, και τ'ό κρατάμε μακριά από τις θωπείες των πολλών — νά μη σκιαχτή, νά μη κασιάνη. Τόν ίδιο μας, όμως, τον εαυτό, από τ'ά γεννητούρια μας, τόν έκθέτουμε σέ όμοδροντίες άσπασμών, καταιγισμούς φιλοφρονήσεων, συνθλίψεις στοργής και στραγγαλιστικές άπεντερώσεις αισθημάτων, ώσπου νά καταντήση ένα νυκτερινόν δοχείον τής αγάπης των πολλών, που πρέπει πλέον τακτικά νά άδειάζεται, για νά μη ξεχειλίση. (Έξαιρούνται, δέβαια, οι γνήσιες σχέσεις γονέων και παιδιών, κ' έστω ώρισμένες καταστάσεις έρωτος και άδελφικής συναντήσεως, που θα ήταν δεδήλωση, αλλά και άγνοια και ύβρις νά μην παραδεχτούμε...).

♦ Μά η Κυρία δεν συνετίστηκε...

♦ Πάλι την βλέπω τούτον τον καιρό νά παθαίνει κρίσεις νευρικής («κατάθλιψη», φαντάζομαι, θά άποκαλή τ'ά μπρέηκ - ντάουν» ή όδός Όθωνος!) και πάλι την όραματίζομαι νά μαζεύη τόν εαυτό της με τ'ό κουταλάκι σέ τίποτε Έλβετίες. Όλοι όσοι την αγαπούν (και είναι όντως πολυέραστος και άξιαγάπητος), κάτι έχουν νά της ζητήσουν.

♦ Τ'ό τηλέφωνο, τ'ό ταχυδρομείο, η πόρτα, ό θυρωρός, οι συγγενικοί δίαυλοι και οι κοινωνικές γνωριμίες είναι στην ύπηρεσία αυτού τού μονοπρόσωπου φιλανθρωπικού καταστήματος που, από τ'ό πρωί που θά ξυπνήση, κάποιων άλλων την έγνοια σέρνει μαζί της. Διορισμοί, νοσοκομεία, δανεικά, διπλώματα εύρεσιτεχνίας, έρωτιστικές άπογοητεύσεις, μικροδεξιώσεις, θάνατοι, χοροί — όλα θα περάσουν από τ'ό άσθενικό της στέρνο. Δεν κουράζεται μόνον σωματικά, για νά διεκπεραιώση όλον αυτόν τόν όγκο τών αίτησεων — για τις όποιες όι βουλευτές, ως γνωστόν, διατηρούν όλόκληρα γραφεία. Προσφέρει κ ι ό λ α σ από τ'ό ίδιο τ'ό ψυχικό της απόθεμα, καταναλίσκει τ'ό ίδιο κείνο τ'ό χρυσάφι τού ανθρώπινου κορμιού, που λέγεται ν ε ύ ρ α.

♦ Τής άρέσει νά δ ί ν ε τ α ι, και φυσικό είναι τούτο σέ κάθε γυναίκα. Τής άρέσει νά ύπηρετ'ή και νά διακονεύη σκοπούς, και φυσικό είναι και τούτο για μιάν Άθηνάϊδα τής προπολεμικής έσοδείας, που και Άδελφή διετέλεσε, και από τόν Όδηγισμό έχει περάσει.

♦ Μά κείνο που δ ε ν της άρέσει, κι όμως άλλο δεν κάνει καθημερινά παρά νά τ'ό άποδέχεται, είναι νά κληρονομή τις ψυχονευρωτικές ευθύνες των όσων την... αγαπούν!

♦ Πόσες φορές δεν έχουμε άκούσει τέτοιες έκφράσεις στις συντροφίες: «Στείλτε τόν Τάδε (ή την Τάδε) στην Δείνα. Είναι π λ α σ μ έ ν η για νά βοηθή...».

♦ Ε ί ν α ι :

♦ "Η έτσι, σιγά - σιγά, την κάναμε, με τ'ό σατανικό ταλέντο που έχει η μικρή κοινωνία μας νά τοποθετ'ή τούς ανθρώπους (ώ, με τ'ί άγάπη στην αρχή) σέ μικρές δαντικές γωνίες, νά τούς βάξη πάνω από τ'ό κεφάλι μιάν χρυσή έπιγραφή — κ' ύστερα νά τούς δίνη νά καταλαβαίνουν...

♦ Με άγάπη, πάντοτε., Με άγάπη...

Index

ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΟΥΑΛΕΤΤΕΣ ΣΑΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΩΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

άκολουθήστε
τήν μόδα του

Παρισιανή

Τό Παρίσι, τ'ό ξέρετε, είναι η πρωτεύουσα τής Μόδας, τόσο για τ'ά φορέματα και τις τουαλέτες όσο και για τ'ό μακιγιάζ και την περιποίηση του προσώπου. Κάνετε λοιπόν και σεις όπως όλες η Παριζιάνες και μεταχειρισθήτε την δρεπτική Κρέμα **Τοκαλόν** με Μπιόσελ. Δίνει θαυμάσια άποτελέσματα!!! Τό Μπιόσελ που περιέχει αυτή η Κρέμα, είναι σαν πραγματική «μαγιά νεότητος», που τρέφει και ζωογονεί την επιδερμίδα. Η λειχήνες, η ρυτίδες και η κοκκινίλες χάνονται αιγά-αιγά μέχρις ότου εξαφανισθούν τελείως. Τότε τ'ό δέρμα σας γίνεται δροσερό και άπαλό σαν βελούδο. Ξαναβρίσκει την ώμορφιά τής νιότης. Όπως και αν είναι τ'ό δέρμα σας, αναγκαστικά δά παρατηρήσετε μόνη σας, την διαφορά.

Στά εργαστήρια των Παρισιών οι ειδικοί τεχνικοί τής **ΤΟΚΑΛΟΝ** παρεσκεύασαν την νέα αυτή Κρέμα.

Tokalon

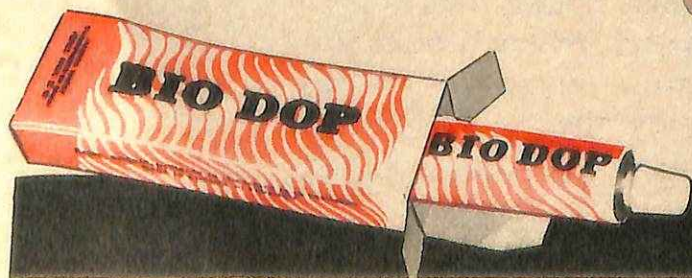
Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ
ΚΡΕΜΑ

Η θαυματουργή
βιταμινοϋχος
κρέμα κτενίσματος

BIO DOP

Δίνει στα μαλλιά μιάν
φυσική γυαλάδα και τ'ά
κρατά καλοχτενισμένα
όλη την ήμερα.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ L'OREAL PARIS

Η Άρτιν ολη χώρα των δαυμάτων

Το όνομά του σου θυμίζει την δροσερή όμορφη μιά νεαρή κοπέλλα, την μυρωμένη πνοή ενός ανοιχτού αέριου δάσους από λεμονιές και πορτοκαλιές, την εγγονιστή ατμόσφαιρα μιάς κορσιτικής συντροφιάς. «Τζού»! Είναι, άραγε, το μυστήριο που κα-

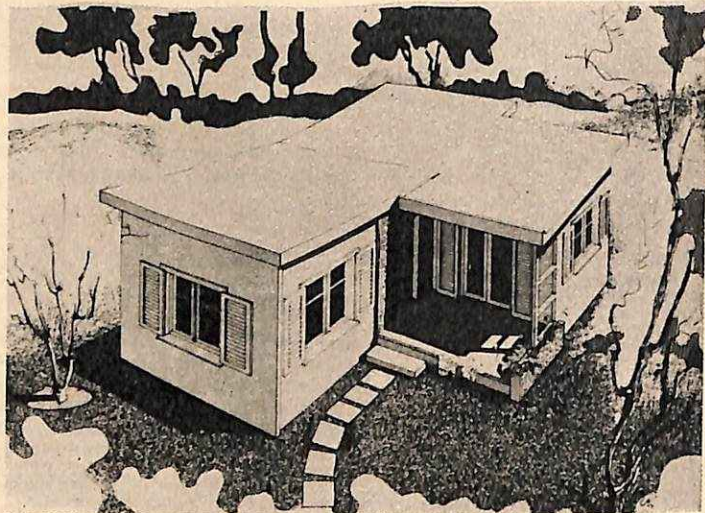
«Τζού», του Παυλίδου... Μιά μυρωμένη γευστική αλλαγή, με χυμούς φρούτων, που περιμένετε από καιρό.

λύπτει την προέλευσή του ή μια διασκεδαστική διάθεση, που σου προκαλεί ή ολοζώντανη παρουσία της αλλαγής. Ποτέ δεν κατορθώνει κανείς να το εντοπίσει. Άλλα τί ρόλο παίζει! Μόνο η χαρά που νοιώθεις στο αντίκουσμά του αρκεί. «Τζού»! Σε λίγο το όνομά του θα το ψελλίζουν με λαχτάρα εκατομμύρια άνθρωποι. «Τζού»! Θα γίνη ο σύντροφός σας, η χαρά σας, η διασκεδαστική σας. Έχετε τρεις δραχμές; Τότε πηγαίνετε μιά βόλτα μέχρι το περίπτερο της γειτονιάς σας και ζητήστε την «Τζού»! Δεν είναι περιοδικό, δεν είναι διβλίο, δεν είναι σοκολάτα... Τότε τι είναι; Θα σας αφήσω να το ανακαλύψετε μόνι σας, να το ανακαλύψετε μόνι σας, να το αγαπήσετε μόνι σας. «Τζού»! Μιά επαναστατική δημιουργία της πιο παλιάς βιομηχανίας σοκολάτας της πατρίδας μας. «Τζού» Παυλίδου. Μπορείτε να διαλέξετε ανάμεσα σε πέντε διαφορετικές γεύσεις. Λεμόνι, πορτοκάλι, μέντα, κεράσι και φαντασί. «Τζού», με χυμούς φρούτων. Κάτι που δεν περιμένατε. Μιά γευστική

αλλαγή, που κάνει αυτή τη στιγμή κρότο στις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές πολιτείες. «Τζού» της βιομηχανίας Παυλίδου. Μιά δοκιμή θα σας στοιχίσει μόνο τρεις δραχμές. Και τότε θα με θυμηθείτε. Δεν θα σας λείψη πια ποτέ. Διαλέξτε την γεύση που προτιμάτε και έχετε πάντα ένα πακέτο στην τσέπη σας. Θα σας χαρίσει την αλλαγή, την φρεσκάδα, την γευστική ανάπαυλα στην ρουτίνα της ημέρας... «Τζού» του Παυλίδου. Είναι μιά δροσερή ανοιξιάτικη έκπληξη, μέσα στην καρδιά του χειμώνα. Μιά μυρωμένη γευστική αλλαγή με χυμούς φρούτων, που δεν θα άρνηση να κατακτήσει μικρούς και μεγάλους. Μην ξεχνάτε πως στην Κεντρική Ευρώπη δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχη ένα πακέτο στην τσέπη του. Σίγουρα, λοιπόν, θα σας ξετρελλάνει. Δοκιμάστε την.

Το Καρναβάλι τελειώνει. Και τι περιέργο! Οι δυο - τρεις τελευταίες ημέρες του έχουν ένα παράξενο ανεξάντλητο κέφι. Θαρρείς και όλοι οι άνθρωποι έβλουν να χαρούν την αποκριάτικη νύχτα με το μυστήριο, την σαγήνη της μάσκας και του ντύσιμου, το τρελό παιχνίδι της σεραπνίνας. Μιά αποβόωση του χαρτοπόλεμου, του κοτιγίου, της χορευτικής διαβόεως. Τι λέτε, αλήθεια, θα μεταμφιεσθήτε; Γιατί όχι... Έχει ιδιαίτερη αίγλη η αποκριάτικη νύχτα, όταν κρύβεται κανείς πίσω από μια βελούδινη μάσκα. Άλλα, εδώ που τ'α λέμε, δεν είναι απαραίτητο να φορέσετε μάσκα για να μεταβάλετε την φυσιογνωμία σας. Ένα μελετημένο μακιγιάρισμα μπορεί να κατορθώσει καλύτερα αποτελέσματα. Και το ξέρω πως δεν είναι κάτι εύκολο. Κάθε άλλο! Είναι μιά πραγματική επιστήμη, που μόνο στο Παρίσι την μαθαίνουν σωστά. Λιγάκι: δύσκολο, θα μου πείτε, να πάει κανείς στην γαλλική πρωτεύουσα για να μεταμφιεσθή! Νά, όμως, που δεν είναι απαραίτητο! Δεν σας πειράζει. Άπλοστατα. Το Παρίσι ήρθε στην καρδιά της Άθηνας. Το παρακλάδι του παρισιού 'Ινστιτούτου Όμορφιάς της Χάρριετ Χούμπαρντ Άγιερ, θα σας βοηθήσει να χαρήτε το εγγονιστικό Καρναβάλι, με όλα τα μέσα που διαθέτει αυτή την στιγμή η γαλλική πρωτεύουσα. Centre de Beaute Harriet Hubbard Ayer, του φαρμακείου «Μαρινόπουλος», Κανάρη 23 (Κολωνάκι), τηλ. 613.051! Ένας πραγματικός θωμός της γυναικείας όμορφιάς, που θα σας χαρίσει το ωραιότερο μακιγιάρισμα τύπου και μεταμφίεσας. Η διαλεκτή αισθητικός Έλγκα Χάννεμαν, που είναι ένα από τα στελέχη του παρισιού 'Ινστιτούτου Άγιερ και διευθύνει τώρα το αθηναϊκό Centre de Beaute Ayer, του φαρμακείου «Μαρινόπουλος», έχει περιποιηθεί τις πιο 5-μορφες γυναίκες του Παρισίου και της διεθνούς αριστοκρατίας. Δεν υπάρχει, λοιπόν, αμφιβολία, πως θα σας δώσει την χαρά μιας πρωτότυπης και πραγματικά αποκοινητικής μεταμφίεσας, με αθηναϊκό παριζιάνικο, μελετημένο μακιγιάζ.

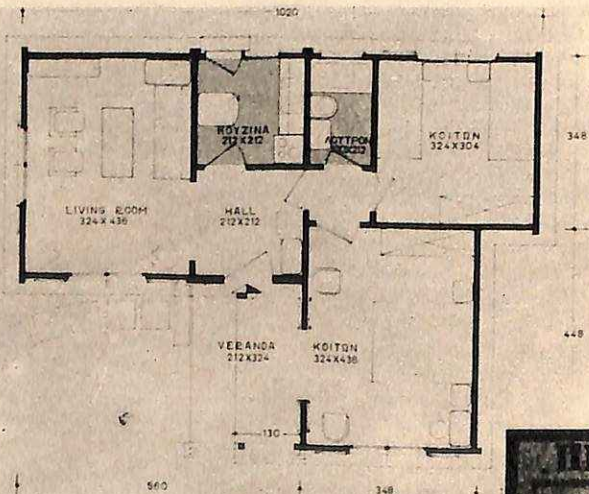
Αν σας κίνησε την περιέργεια; Θα μου πείτε και ποιος μπορεί να μείνει αδιάφορος μπροστά σε τέτοια ανακάλυψη. Και δεν έχετε άδικο. Πολλά και διάφορα ακούει κανείς τριγύρω του, αλλά ότι μπορεί μέσα σε τριάντα ημέρες να αποκτι-

Το όμορφο αυτό προκατασκευασμένο σπίτι «Προ - κάτ» από μπετόν άρμέ σιηθήκε μέσα σε τριάντα μόνο ημέρες. Έχει τρία κύρια δωμάτια και τους λοιπούς απαραίτητους κοινόχρηστους χώρους!..

ση ένα θαυμάσιο σπίτι από μπετόν άρμέ μοιάζει πρωτάκουστο. Δικαιολογούνται, λοιπόν, ώριμοι φίλοι μου που νομίζουν πως τους πειράζει όταν πιάσαμε κουβέντα για τα προκατασκευασμένα σπίτια

Πώς θα μείνετε με ανοικτό το στόμα; Δεν είναι υπερβολή. Όταν πείτε, δεν έα πιστεύετε πως είναι προκατασκευασμένο. Συγχρονισμένο, όμορφο, με όλες τις ανέσεις που απαιτεί μιά πολυτελής κατα-

Συγχρονισμένη ή διαρρυθμισμένη του όμορφου αυτού προκατασκευασμένου σπιτιού «Προ - κάτ», που στοιχίζει μόνο εκατόν δέκα χιλιάδες δραχμές, δίνει μιά εικόνα της μελετημένης και μοντέρνας οικοδομικής αυτής κατασκευής, που παραδίδεται μέσα σε τριάντα μόνο ημέρες!..

«Προ - κάτ». Οι ερωτήσεις έρχονται βροχή: Πώς φτιάχνεται, είναι στέρεο, έχει μόνωση, μοιάζει τις συνηθισμένες κατασκευές, πόσο

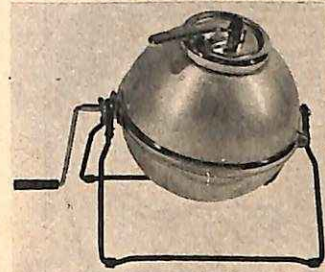
σχευή, έχει, λόγω της προκατασκευής του, μιά μοναδική μόνωση και στερεότητα και το καταπληκτικό πλεονέκτημα ότι είναι κατά τρι-

άντα ως πενήντα τοις εκατό φθινότερο από οποιαδήποτε κατασκευή του ίδιου τύπου. Σας προσφέρει ποικιλία σχεδίων, τιμών, εσωτερικής διαρρυθμίσεως. Όσα δωμάτια θέλησετε, σε είκοσι διαφορετικούς τύπους σπιτιών «Προ - κάτ», μπορούν να σας απαλλάξουν από τις ταλαιπωρίες του κτισίματος, το κυνηγητό των εργατών, τις υπερβάσεις των προϋπολογισμών. Με την προκατασκευή τους, τα σπιτία «Προ - κάτ» από μπετόν άρμέ, εξασφαλίζουν ωριμένη τιμή, μειωμένο κόστος από την καταργηση των πολύμηνων εργατικών, και αφάνταστη στερεότητα. Οι πιο γνωστοί καθηγητές του Πολυτεχνείου μας έχουν μιλήσει με τα καλύτερα λόγια για την μοναδική αυτή καινοτομία. Θέλετε να κτίσετε ένα εξοχικό σπίτι ή μιά μόνιμη κατοικία; Μην ταλαιπωρησθε χωρίς λόγο. Το σύστημα «Προ - κάτ» θα σας γλυτώσει από κάθε μπελά. Σε τριάντα ημέρες από τη στιγμή που θα το παραγγείλετε θα σας δώση το κλειδί στο χέρι σας. Στο μικρό αυτό χρονικό διάστημα θα έχη ολοκληρωθεί μιά συγχρονισμένη οικοδομή, με όλες τις απαραίτητες ηλεκτρικές και υδραυλικές εγκαταστάσεις, με συρτές μπαλκονόπορες, θερμαντές, μοντέρνα παράθυρα, πατώματα και κάθε καινοτομία που επιθυμείτε. Δεν έχετε λοιπόν πια να δρής το οικόπεδο και να αποφασίσετε ποιο από τα σπιτία «Προ - κάτ» προτιμάτε. Σε τριάντα ημέρες θα μωρήτε να μετακομίσετε. Και μην ξεχνάτε το κυριότερο: Θα σας στοιχίσει περίπου πενήντα τοις εκατό φθινότερο από οποιαδήποτε έμοια κατασκευή. Μη μου πείτε, λοιπόν, πως δεν είναι πραγματικά επαναστατικό. Άξιζει τον κόπο να το δρής. Έστω κι από περιέργεια...

Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από την αμέλεια, μούλεγε στην τακτική κουβεντούλα μας η έλεγκτη αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, που έχει το Ινστιτούτο της στην οδόν 'Αμερικής 15. Στόν τομέα της όμορφιάς ιδίως η αμέλεια μπορεί να έχη καταστρεπτικές συνέπειες όχι μόνο στις ώριμες γυναίκες, αλλά και στις νεαρές κοπελλίτσες. Μόνο μιά αισθητικός μπορεί να σας συμβουλέψει σωστά για τον τρόπο περιποιήσεως του δέρματός σας. Μην το αμελήτε λοιπόν. Θα σας βοηθήσει σε κάθε σας πρόβλημα.

Μεγάλη φασαρία το μόρο μέσα στο σπίτι. Πρέπει να στήση κανείς μιά σκάφη, να πάρη μιά μόνιμη παραδουλεύτρα και να μη γίνεται άλλη δουλειά από το πρώτο ως το βράδυ, παρά να πλένονται οι πάντες του μικροσκοπικού αυτού ανθρώπακου. Κι όσο κι αν είναι εξηλεκτρισμένο το σπίτι, δεν δρσκειται λύση. Πρώτα - πρώτα τα ρούχα του παιδιού πρέπει να πλένονται χωριστά, κ' έπειτα δεν μπορεί κανείς να δάζη μπροστά όλ-

κληρο ηλεκτρικό πλυντήριο, για να πλύνη πέντε αλλάξιές του μπέμπη. Τί άλλο όμως μπορείτε να κάνετε; Κάτι πολύ απλό: Να αποκτιήστε

ένα χειροκίνητο γιαπωνέζικο πλυντήριο «Καμόμε», που με χίλιες ακόσιες δραχμές θα σας γλυτώση από το σαπούνισμα και την μπουγάδα. «Καμόμε». Το έχουν αγαπήσει εκατομμύρια γυναίκες σε κάθε γωνιά της Γης. Πηγαίνετε να το δρής στο όμιονμο κατάστημα της οδού Βερανζέρου 13 (πλ. Κάνιγγος) και θα με θυμηθείτε. Με το ασήμαντο αυτό ποσόν θα σας γλυτώση από το πλύσιμο των ρούχων του παιδιού, από το σαπούνισμα της κάλτσας, του πουκάμισου, του σετονιού, του κεντητού τραπεζομάντηλου. Κάνει τα πάντα. Φθινό, γρήγορο, αποτελεσματικό, θα σας καταπλήξη με την ταχύτητα και την οικονομία που θα φέρη στο νοικοκυριό σας. «Καμόμε». Θα σας απαλλάξη από κάθε σκέψη.

Στολισμένο κεφάλι προστάζει η 'Αποκρά του 63. Παράξενα χρυσά κλαδιά, ασμένια φύλλα, αίθρια πτερά και αίγυρες, λαμπέρα κοσμήματα, μάσκες που καλύπτουν όλο το πρόσωπο σε ντεγκραντέ αποχρώσεις και χίλιες - δυο πρωτότυπες παριζιάνικες ιδέες, που δίνουν στο κεφάλι μιά

πρόσχαρη νότα Καρναβαλιού. Νά τι έχει διαλέξει για τις τελευταίες χορευτικές βραδιές της 'Αποκράς ο διαλεκτός 'Αθηναίος κομωτής κ. 'Εμλ, που έχει το κομμωτήριό του στην οδόν 'Ακαδημίας 17. Κτενίσματα ανάλογα, που στολίζουν

και με παράξενες έντυπωσιακές ιδέες για κάθε περίπτωση. Δεν χάνετε τίποτε να ζητήσετε την συμπαράστασή του στις χορευτικές συγκεντρώσεις και στα μπάλ μας - σκέ που θα κλείσουν το Καρναβάλι.

Πως τ'α πάτε με την μαγειρική; Τυραννίστε! Μά δεν υπάρχει νομίζω γυναίκα που να μην την άσασχολή καθημερινά η περίφημη ερώτηση: «Τί θα φάμε σήμερα;». Όλες - ώρες σταματάει το μυαλό σου. Δεν ξέρεις πια τί να κάνης. Κι όταν τελειώση το συνηθισμένο σου ρεπερτόριο, τότε βλέπεις πως υπάρχουν αρκετές ιδέες, αλλά ενοχλητικά μπελαλίκιες. Σκεφθήτε πόση ώρα βέλετε για να φτιάξετε

Ρεμπότ Μαρί! Ένα καταπληκτικό ηλεκτρικό μίξερ τω «Μουλινέ» που μαζί με τα δέκα του εξαρτήματα στοιχίζει εννεοκόσιες εννεήντα πέντε μόνο δραχμές

μιά χορτόσουπα, έναν πουρέ, μιά ταραμοσαλάτα, πατατάκια τσιπς, ένα γλυκισμά, χυμούς φρούτων. Όλο και κάτι σας ταλαιπωρεί. Το κόψιμο του κρεμμυδιού, το βούτιμο του τυριού και χίλια - δυο τέτοια μικροπράγματα, που σου τρώνε πολύτιμο χρόνο. Στο τέλος καταντάει το πιο άπλο φαγητό να μοιάζει με ιεροτελεστία. Κι όμως είναι τόσο εύκολο να απαλλαγίτε από όλες αυτές τις μικρολεπτομέρειες της μαγειρικής, που σας κάνουν να χάνετε το κέφι σας. Μην ετοιμάζεστε να μου πείτε πως δεν μπορείτε να αυτή τη στιγμή να διαθέσετε χιλιάδες δραχμών, γιατί δεν χρειάζονται. Μπορείτε να εξηλεκτρίσετε το σπιτικό σας με ελάχιστα χρήματα. Για σκεφθήτε λίγο. Δεν θυμάσθε το περίφημο Ρεμπότ Μαρί; Είναι μιά από τις πιο εκπληκτικές δημιουργίες της γαλλικής φήμας ηλεκτρικών συσκευών «Μουλινέ» που θα σας ετοιμάζη το φαγητό χωρίς να χρειασθί να κάνετε την παραμικρή κίνηση. Με τα δέκα διάφορα εξαρτήματά του κάνει άπειρες δουλειές της κουζίνας. Για πέντε, αλήθεια, πόσο μπορεί να στοιχίση; Δεν το φαντάζεσθε! Έννεοκόσιες εννεήντα πέντε μόνο δρα-

χμές. Δεν είναι καταπληκτικό; Με το ασήμαντο αυτό ποσόν μπορείτε να γλυτώσετε από τον μπελά ακόμη και του πιο δύσκολου φαγητού ή γλυκού. Το οικογενειακό μενού θα εμπλουτισθί με χίλιες - δυο λιχουδιές, που δεν αποφασίζατε άλλοτε να φτιάξετε. Το μαγειρέμα θα γίνη για σας μιά ευχάριστη απασχόληση. Ρεμπότ Μαρί! Κάτι που θα σας ξελογιάση. Θα γίνη το ξέει σας χέρι. Θα είσθε πάντα ξεκούραστη...

Αν μπορεί κανείς να το πιστέψη. Κι όμως δεν είναι πια μακριά. Άνοιξη. Στην σκέψη της νοιάζει κανείς την μυρωδιά του χαμομηλιού, την λουλουδιασμένη πρασινοπή θλάστηση της γης, το άνοιρεμένο ζεστό αέρακι που χαϊδεύει το πρόσωπο μέσα στην νύχτα. Είναι η πιο όμορφη εποχή του χρόνου. Μόνο που στην πατρίδα μας δεν διαρκεί πολύ. Λίγες εβδομάδες μεσολαβούν ανάμεσα στο κούτο του χειμώνα και στην πρώτη καλοκαιρινή ζέστη. Σαν να ρίξη την θυμήσκα, θα μου πείτε. Δεν έχετε δίκιο. Με την παραζάλη του Καρναβαλιού και των εκπτάσεων, δεν μπορεί κανείς να σκεφθί την πραγματικότητα που είναι δίπλα του. Σε λίγες ημέρες θα μπουέμε στον Μάρτιο. Τον μήνα της ανοιξιάτικης προετοιμασίας. Ταγιεράκια, μπλουζές, φούστες, πλεκτά, τσάντες, μαντήλια, γάντια, κάλτσες. Χίλιες - δυο πάλι ανάγκες που θα μας δάλουν σε σκέψη. Κάποιος όμως έχει φροντίσει για μās. Πήγε στην Φλωρεντία, στο Παρίσι, διάλεξε ύφασματα, χρώματα, σχέδια. Κατάστημα «Παπαγιάννη». Μας δίνει τις πρώτες πληροφορίες για την ανοιξιάτικη μόδα, που προετοιμάζει πυρετωδώς. 'Υφάσματα αрайυφασμένα ή μπουκλέ, πολλές διχρωμίες άσπρου - μπλε και μούσου - άσπρου, ταγιέρ με έντυπη μπλουζές, που τελειώνουν σε γοαδάτες και ντραπέ ντεκλάτε, πολλά μανιέρη, το άγγιγμα του λευκού πανταχού παρόν στα άεσους και στις μπλουζές. Χρώματα της μόδας: Το βέρ μπουτέιγ, το καραμέλλε ροζ μέχρι το ροδί, όλοι οι τόνοι του μπλε από το θαλασσινό, τόσο σε λεμόνι, όσο και σε μουσαρόβι, άπειρα γκριζά και μπλέ, χυαοά και κόκκινα, με ένα άγγιγμα πορτοκαλί. Οι συνδυασμοί των χρωμάτων είναι μιά από τις αδυναμίες της έφετεινής μόδας. Για τις πρώτες καλοκαιρινές ημέρες, τα λινά, τα σαντούγκ και τα μεταξάτα έρχονται σε πρώτη γραμμή. Έκτός από τα φουτουριστικά έμπριμέ, πελύ της μόδας είναι και τα μονόχρωμα φόντα, με μεγάλα έντυπωσιακά λουλούδια. Αυτά, λοιπόν, τ'α να μας, Δεν μένει παρά να σκεφθίτε σοβαρά τί θα προτιμήσετε. Σε λίγες ημέρες το κατάστημα «Παπαγιάννη» θα σας παρουσιάση την ανοιξιάτικη συλλογή του. Είναι εκπληκτική!..

Η Άρτιν

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Τα χρόνια κυλάνε γρήγορα. Και όσοι χρωστούμε στο Νόμο, κάποτε ξεφύλουν. Έτσι ξέφωλε το χρέος του και ένας παλιός γνώριμος του Ρίπ Κίρμπυ, ο διαβόητος «Χασάπης» («ΕΙΚΟΝΕΣ», τεύχος 208 - 227) που, αφού εξέτισε την ποινή του στην Άγγλια, φθάνει δέσμιος στην Αμερική για να ξεφύλλει και εκεί το χρέος του. Στο σκοτεινό όμως πνεύμα του μία μονάχα ιδέα κυφορείται: Να εκδικηθεί εκείνον που τον παρέδωσε στους δεσμοφύλακες — τον Ρίπ Κίρμπυ...

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: ('Από 21)8 ε-ως 20)4). Εδνοϊκή λήση σε ένα οικονομικό πρό-βλημα. Θα ξαναδοήτε το θάρρος σας. Ένας αλ-σθηματικός δεσμός σας κινδυνεύει. 'Από σάς θα εξαρτηθί αν θα μπορέσετε να τον συγκρατήσετε. Συνάντηση. Εδνοϊκή ημέ-ρα: Κυριακή. 'Αριθμός: 14. Χρώμα: Ρόζ.

ΤΑΥΡΟΣ: ('Από 21)4 ε-ως 10)5). Μία μεγάλη χαρά στον αλσθηματικό τομέα θα σας κάνει να απαλλαγείτε από την α-παισιοδοξία σας. 'Επιτυχία και τύχη κα-τά την διάρκεια ενός ταξιδιού που σχεδι-άζετε να κάνετε. Εδνοϊκή ημέρα: Πέμ-πη. 'Αριθμός: 26. Χρώμα: Τουρκουάζ.

ΔΙΑΤΜΟΙ: ('Από 21)5 ε-ως 21)6). 'Αν όργα-νώσετε καλά την έργα-σία σας θα κατορθώσετε να τακτοποιήσετε πολλά ζητήματά σας. Εδνοϊκή στον έρωτα. Σας θαυμάζουν. Προσπαθήστε να αποφύγετε τα μεγάλα έξοδα. Εδνοϊκή ημέρα: Δευ-τέρα. 'Αριθμός: 3. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: ('Από 22)6 ε-ως 22)7). Κάνετε ά-κόμη υπομονή. 'Ορισμένα οικογενειακά ζητήματα δέχονται καλές επιδρά-σεις. 'Αποφασίστε να φανερώσετε τα αλ-σθηματά σας. Δεχθήτε πρόσκληση σε φι-λική συντροφιά. Γράμμα. Εδνοϊκή ημέρα: Τρίτη. 'Αριθμός: 22. Χρώμα: Λευκό.

ΛΕΩΝ: ('Από 23)7 ε-ως 22)8). Μεγάλη δραστη-ριότητα. Θα σημειώσετε επιτυχία σε όλα. Ένα οικογενειακό θέμα σας κουράζει. 'Ο χρόνος θα τα διορθώσει όλα. Προσπαθήστε να μην υποφέρετε τόσο πολύ για τους άλλους. Εδνοϊκή ημέρα: Παρα-σκευή. 'Αριθμός: 15. Χρώμα: Κίτρινο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: ('Από 23)8 ε-ως 22)9). Κάποιο ολ-κονομικό ζήτημα θα σας στενοχωρήσει. 'Απολαύσε-τε τις χαρές που σάς προσφέρουν οι άνθρωποι που σάς αγα-πούν. 'Ασχοληθείτε περισσότερο με την αλ-ηλογραφία σας. Πρόσκληση. Εδνοϊκή ημέ-ρα: Πέμπτη. 'Αριθμός: 7. Χρώμα: Καφέ.

ΖΥΓΙΟΣ: ('Από 23)9 ε-ως 22)10). Φερόντε με λεπτότητα σε άτομο του οικογενειακού σας περι-βάλλοντος, παρά την α-τιμάρεια που του έχετε. Μεγάλη επιτυχία στην εργασία σας. Εδνοϊκότητα τα τυχερά παιχνίδια. Γράμμα. Εδνοϊκή ημέρα: Τρί-τη. 'Αριθμός: 67. Χρώμα: Κόκκινο δαυδ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: ('Από 23)10 ε-ως 22)11). 'Ο 'Εο-μύς και ο Ζεύς σάς δη-μιουργούν μεγάλα επώ-δια. 'Αντιμετωπίστε τα με απόλυτη ψυχραιμία. Εδνοϊκότητα οι αλ-λαγές. Στον αλσθηματικό τομέα θα ση-μειώσετε επιτυχία. Εδνοϊκή ημέρα: Δευ-τέρα. 'Αριθμός: 111. Χρώμα: Πράσινο.

ΤΟΞΟΤΗΣ: ('Από 23)11 ε-ως 21)12). Μία νέα γνωριμία θα σας κάνει ν' αλλάξετε έντελως τη ζωή σας. Μην εγκαταλείψετε τους παλιούς σας φίλους. Θα πάρετε πολύ εύχολοτα νέα από μακριά. Πρόσκληση σε καμιά συγκέντρωση. Εδνοϊκή ημέρα: Σάββατο. 'Αριθμός: 52. Χρώμα: Μπλε.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: ('Από 22)12 ε-ως 19)1). 'Αφήστε κατά μέρος τα μεγάλα σχέδια και ασχοληθείτε με τα ζητήματα της κα-θημερινής ζωής. 'Επιτυχία στον έρωτα. Σε μία συγκέντρωση θα σας θαυμάσουν. Κάνετε ένα ταξίδι. Εδνοϊκή ημέρα: Τε-τάρτη. 'Αριθμός: 74. Χρώμα: Μαύρο.

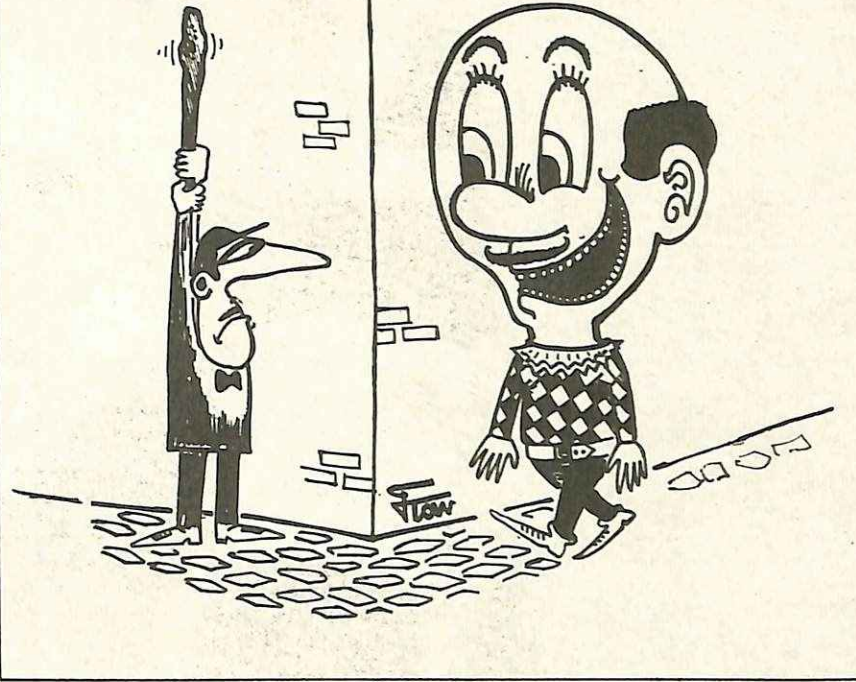
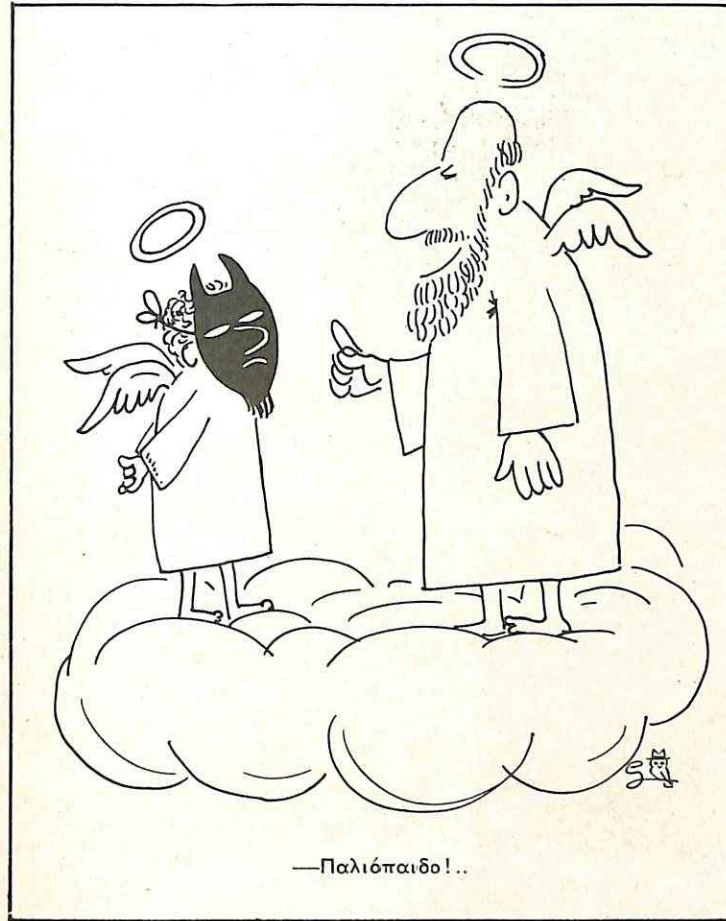

ΛΥΡΚΟΟΣ: ('Από 20)1 ε-ως 18)2). Ένα πρό-βλημα αλσθηματικής φύ-σεως σας στενοχωρεί και σάς φέρνει μελαγχολία. Σε λίγο θα πάρετε μία μεγάλη βιανποί-ση. 'Η τύχη είναι με το μέρος σας. 'Αποφύγετε τις υπερβολές. Εδνοϊκή ημέρα: Πέμπτη. 'Αριθμός: 11. Χρώμα: Καφέ.

ΙΧΘΥΕΣ: ('Από 19)2 ε-ως 20)3). Δεν θα δε-χθούν τις απόψεις σας, πράγμα που θα σας κά-νη νευρικούς. Συναντή-στε τους φίλους σας. Ένα σχέδιό σας θα πραγματοποιηθεί. Φροντίστε περισσότερο την ψυχραιμία σας. Εδνοϊκή ημέρα: Κυ-ριακή. 'Αριθμός: 95. Χρώμα: Γκριζό.

Χιούμορ

Τὸ κέφι τῆς ἀποκριάτικης βραδυᾶς
 θὰ σᾶς τὸ δώσῃ τὸ πῖο φῖνο Ἑλληνικὸ κρασί
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑ ΚΑΜΠΑ. Παλὸν κρασί 5 ἐτῶν
 ΑΠΟ ΤΟ 1882 - 1962 ΠΕΙΡΑ 80 ΕΤΩΝ

δίνετε **ΚΑΜΠΑ**

γκρέκα